

ORHAN GENCEBAY
Barış olmadan
yaşam olmaz

26

SABAH SPOR YAZARLARI AYNI
MASADA BULUŞUNCA...
Futbolun
en ateşli
ekibinden
anılar

44-46

SERHAT ALBAYRAK
Yükselen
Türkiye'nin
habercisi

03

DEMET AKBAŞ-YILMAZ ERDOĞAN
SABAH bizim aile
albümümüz gibi

36

SABAH

30. yıl

22 NİSAN ÇARŞAMBA SABAH'IN ÜCRETSİZ EKİDİR

ÖZEL

BÜLENT ECZACIBAŞI
SABAH benim
için alışkanlık

06

GÜLER SABANCI
Türkiye çok
dinamik bir ülke

06

Hayat birlikte güzel

Gazetemizin 30. yaş günü için buluştuk. Mehmet Barlas, Hıncaı Uluç, Hasan Bülent Kahraman, Emel Sayın, Hülya Avşar, Mustafa Sandal, Kenan İmirzalıoğlu, Bergüzar Korel, Funda Arar, Azra Akın konuştuk. Geçmişle geleceğin, duayenlerle gençlerin biraraya geldiği bu özel günde kimi bilgisini konuştu, kimi güzelliğini. Kimi hınzırlığıyla meydan okudu, kimi hazırcevaplığıyla şaşırttı. Ortaya çıkan tablo rengarenkti. Mehmet Barlas'ın konuklarımıza dediği gibi: Hayat birlikte güzel...

10-11-12

**TÜRKİYE'NİN
YENİ
GAZETESİNDEN,
YENİ
TÜRKİYE'NİN
GAZETESİNE!**

30 yıl önce Türk basınında yeni bir dönemin adı kondu. Türkiye'nin gazetesi Sabah'ın ilk sayısı okurlarıyla buluştu. O günden beri dünya değişti, Türkiye gelişti. Sabah'ın dik duruşu, ilkeli yayıncılık anlayışı hiç değişmedi. İşte bu yüzden, Sabah bugün Yeni Türkiye'nin saygın referans gazetesi.

Sabah'ı Sabah yapan tüm okurlarımıza teşekkürler.

Yükselen Türkiye'nin habercisi 30 yaşında

FOTOĞRAF: KUTUP DALÇAKIRAN

Değerli SABAH okurları, 22 Nisan 1985 tarihinde, yenilikçi ve ilkeli gazetecilik anlayışının temelleri atıldı. Türk Basını'nın güçlü sesi SABAH, okurlarıyla buluştu. Türkiye'nin bu yeni, enerjik, dinamik gazetesi aradan geçen senelerin kazandırdığı bilgi ve deneyimle, bugün yeni Türkiye'nin referans alınan, güvenilen gazetesi olmayı başardı.

SABAH, daha 10'uncu yılında basında bir "kutup yıldızı" ve "özgürlüğün savunucusu" oldu. Demokrasinin sesi olmadan, Türkiye'nin sesi olamayacağının bilinciyle, ülkemizdeki değişim fikrinin ve sürecinin lokomotif hali ne geldi.

ETİK VE GERÇEK HABERCİLİK

Yıllardır sürdürdüğü tarafsız, etik ve gerçek habercilik prensiplerinden hiç bir taviz vermeden ilerleyen SABAH, çoğulculuğu ve çok renkliliği Türkiye'nin önemli değerlerinden biri olarak gördü. Hiç kimseye milliyeti, ırkı, cinsiyeti ile ilgili ayrımcılık yapmadan, her kesime eşit mesafede durarak, gazetecilik

meslek ilkeleri çerçevesinde çalıştı. Halkın doğru haber alma özgürlüğünü değişmez ve tartışılmaz öncelik olarak kabul etti. Genlerinde var olan yenilikçilik anlayışıyla, 'ilklerin öncüsü' kimliğini korudu. Güçlü manşetleri ve saygın köşe yazarlarıyla gündemi belirlemeyi bildi, güvenilir haber kaynağı niteliğiyle herkesin takdirini kazandı.

BİR DÜNYA GAZETESİ

SABAH, hiçbir zaman plaza gazeteciliği yapmadı. Haberi uzaktan yazmak ve yorumlamak yerine 'orada' oldu. Olayların üzerine cesaretle gitmesini bildi. Sonuç almadan haberin peşini bırakmadı, okuyucusuna karşı sorumluluğunu her zaman yerine getirdi. Dünyanın neresi olursa olsun, Türkiye'nin çıkarlarının olduğu ve nüfuz ettiği alanlarda; Ortadoğu'dan Kafkaslara, Balkanlar'dan Afrika'ya kadar geniş bir coğrafyada tüm ekibiyle SABAH Gazetesi de vardı.

Her geçen yıl SABAH'ı daha güçlü, okuyucusuyla bütünleşen bir gazete haline getirdi. SABAH, Avrupa ve Amerika'daki yayınlarıyla vizyonunu

fazlasıyla genişletti. Gerek SABAH.com.tr, gerekse kardeş markamız Daily SABAH ile dünyanın dört bir yanında Türkiye'nin sesini duyurdu.

YENİLİKLERİN ÖNCÜSÜ

Kurulduğu günden bu yana Türk basınında yenilik ve gelişmelerin öncüsü olan SABAH, baskı kalitesi ve teknolojisine sürekli yatırım yaparak kuşe baskıyı hayata geçirdi. Türkiye'nin tamamı bilgisayarla hazırlanan ilk ulusal gazetesi olan SABAH, otomatik insert sistemini uygulayan ilk gazete oldu. Başlı başına birer gazete konumundaki bölge ekleriyle yerel haberciliğin değerini yükselterek, Anadolu'nun ekonomik potansiyelinin gün yüzüne çıkmasını ve ülkemize artı değer sunulmasını sağladı. SABAH, günlük ve haftalık ekleriyle kadın-erkek, genç-yaşlı herkesin hayatını renklendirdi.

ETKİN MEDYA, ETKİN MECRA

SABAH, reklamverenlerle okurlarımız arasında sağlam bir köprü kurarak, karşılıklı ihtiyaç ve beklentilerin

karşılanmasında önemli rol üstlendi. Reklamverenler sınırlı reklam bütçelerini etkin kullanma fırsatı bulurken, tüketiciler de kendilerine en uygun ürün ve hizmetlere SABAH aracılığıyla ulaştılar. SABAH'ın geniş bir yelpazedeki okuyucu profili, reklam mesajlarının hedef kitlelerine daha etkin bir şekilde iletilmesini sağlayarak, ekonomik çarkların sorunsuz dönmesine katkıda bulundu.

İYİ Kİ DOĞDUN SABAH!

30. yılında SABAH, Yeni Türkiye'nin özgürlükçü, demokrat, çoğulcu, liberal, yönü batıya dönük, milli değerlerine bağlı, eşitlikçi, cesur habercisi. SABAH ailesi olarak, değişen dünyada, geçmişte olduğu gibi bugün ve gelecekte de gelişen, yükselen Türkiye için üzerimize düşen misyonu yerine getirmeye devam edeceğiz.

30 yıldır her gün size dopdolu bir SABAH sunmaktan gurur duyuyoruz. Daha nice 30 yıllarda ülkemizi hep birlikte geleceğe taşımak dileğiyle...

Saygılarımla.

Serhat Albayrak
Turkuvaz Medya Grubu
Yönetim Kurulu Başkan Vekili

Erdal Şafak

1985...

22 Nisan 1985 günü, yani tamı tamına 30 yıl önce bugün, Mecidiyeköy’de, Atakan Sokak No. 10’daki 4 katlı binada heyecan, kaygı, umut karışımı bir bekleyiş hüküm sürüyordu.

Binanın zemin altındaki rotatifler gece boyunca dönmüş ve günün ilk ışıklarıyla birlikte SABAH’ın ilk sayısı bayilerin tezgahlarında yerini almıştı.

Acaba tutacak mıydı?

★★★

1985, Türkiye’nin siyasal, toplumsal ve ekonomik tarihinde bir köprü dönemi. Bir yandan yeni düzen, yeni sistem yavaş yavaş kök salıyordu, bir yandan da eski sistemin çöküşünü izleyen artçı sarsıntılar devam ediyordu.

12 Eylül 1980 darbesiyle kesintiye uğramış olan demokratik düzen aşağı-yukarı 1.5 yıl önce, 6 Kasım 1983 milletvekili genel seçimleriyle yeniden inşa edilmişti.

211 milletvekiliyle ANAP tek başına iktidar, Turgut Özal ise başbakandı.

Necdet Calp liderliğindeki Halkçı Parti, 117 milletvekiliyle ana muhalefetti.

Turgut Sunalp Paşa’nın Milliyetçi Demokrasi Partisi ise 71 milletvekiliyle yavru muhalefet olarak 400 üyeli TBMM’de yerini almıştı. (Not: Aslında 399 milletvekili parlamentoya girmişti. Bingöl’de ANAP adaylarından biri Milli Güvenlik Konseyi’nce veto edildiği için seçildiği halde TBMM dışında kalmıştı.)

★★★

1960’lardan 1980’lerin başına kadar siyasal sistemin yükselediği tüm temeller, Milli Güvenlik Konseyi’nce çöktürülmüştü. 12 Eylül 1980 öncesinin tüm partileri kapatılmıştı: CHP, AP, MHP, MSP...

Liderlerine siyaset yasağı getirilmişti: Bülent Ecevit, Süleyman Demirel, Alparslan Türkeş, Necmettin Erbakan...

6 Kasım 1983’ten 5 ay sonra, 25 Mart 1984’te yapılan yerel seçimlerle ANAP iktidarı gücünü belediyelere de taşımıştı.

İstanbul Bedrettin Dalan’a teslimi. Ankara, Mehmet Altınsoy’a. İzmir ise Burhan Özfatura’ya...

★★★

1985’te Türkiye’nin nüfusu 50.664.458 kişiydi.

Ve bugünün siyasal aktörleri o sıralar hazırlık sürecindeydi.

Recep Tayyip Erdoğan, MSP’nin yerine kurulan Refah Partisi’nde siyaset yapıyordu. Ertesi yıl, 28 Eylül 1986’da yapılacak ara seçimlerde İstanbul’dan adaylığını koyarak ilk sınavını verecekti.

Ahmet Davutoğlu ise o sıralar Boğaziçi Üniversitesi’nin siyaset bilimi ve uluslararası ilişkiler bölümünde doktorasını yapıyordu. Daha sonra Malezya’da öğretim üyeliği hayatı başlayacaktı.

★★★

Ve o 22 Nisan 1985 Pazartesi günü, Atakan Sokak No. 10’daki 4 katlı binada heyecan, kaygı, umut karışımı bir bekleyiş bitmek bilmiyordu.

Çünkü...

★★★

12 sayfalık gazetede ki haberlerin okurun ilgisini, merakını gıcıklayacak yönü pek yoktu.

Ve de baskısı dehşet verecek kadar kötüydü.

Sadece iki avantajına güveniyordu:

1- Fiyat: Gazetelerin çoğu 50 liraya pazarlanırken, SABAH’ın çıkış fiyatı 30 liraydı.

2- Promosyon: Okurlarına dayalı-döşeli ev, 5 otomobil, 21 renkli televizyon, 11 video, 6 müzik seti, 20 radyo-teyp vaat ediyordu. Ve de her gün 1 milyon lira! (Not: 22 Nisan 1985 Pazartesi günü 1 ABD doları, 502.30 TL’den işlem görüyordu. Bu durumda 1 milyon lira aşağı-yukarı 2 bin dolara karşılık geliyordu.)

★★★

Atakan Sokak No.10’daki 4 katlı binada günün ilk yarısında moraller dibe vurmak üzereydi. Çünkü bayilerden gelen haberler iç açıcı değildi. Gazeteye ilgi beklentilerin ve hesapların çok ama çok altındaydı.

Sonra bir mucize oldu. Öğleden sonra, özellikle de İstanbul’da işten çıkış saatlerinde SABAH talep patlamasıyla karşılaştı.

Bebek hatıra tutunmuştu. Hem de 4 elle.

İyi ki de tutundu.

Çünkü o SABAH çok kısa sürede sadece derli toplu değil, fişek gibi bir gazeteye dönmüştü.

Emeklemeden koşmaya başladı.

Türkiye’nin en dinamik gazetesi oldu.

★★★

Aradan 30 yıl geçti.

Çok yer değiştirdik.

Çok el değiştirdik.

Çok fırtınalar atlatık.

Çok ağladık.

Ama çok da güldük.

Ve bugünlere geldik.

Siz okurlarımızın sayesinde.

Sağ olun... Var olun...

Bir ricam var: Bizi izlemeye devam edin.

Çünkü SABAH yeni bir misyon üstlendi.

Zor ama kutsal bir misyon:

Yeni Türkiye’nin sesi olmak.

Yeni Türkiye’nin sözcüsü olmak.

Yeni Türkiye’nin inşası için elini taşın altına koymak.

Elbette başaracağız.

Çalışma arkadaşlarımızın çabaları ve siz okurlarımızın sarılmaz desteğiyle.

Hep birlikte nice yıllara, nice yıldönümlerine, nice yaşlara...

Mehmet Barlas

Yoğun ve yorucu bir 30 yılın ertesindeki SABAH

SABAH ‘Yeni Türkiye’nin ve yeni dünyanın gerçeklerini haberleştiriyor, yaşanan zamanın hakkını vermeye kararlı bir gazete olarak yoluna devam ediyor

SABAH gazetesinin 30 yaşında olduğunu bir yabancıya söyleseniz “**Genç bir gazeteymiş bu SABAH**” der. 160-170 yıllık gazetelerin aralıksız yayınlandığı ülkelerin okurları için 30 yaşındaki bir gazete, gençtir, yenidir.

Ama SABAH’ın 30 yılda yaşadıklarını, kaç defa sahip değiştirdiğini, dünyaya bakış açısındaki birbirine zıt tutumların gazetesinin yönetimine yansdığını anlattığınız zaman da, “**Amma da uzun ve zorlu geçen bir 30 yılmış bu**” yorumunu alırsınız.

Aslında Türkiye toplumu 30 yılda ne tür sosyo-politik serüvenleri yaşıdıysa, bunların tümü SABAH gazetesine de yansdı. ‘**Eski Türkiye**’nin bakış açıları buharlaşır ve etkisizleşirken, SABAH gazetesinin eski sayıları da bugünün gerçeklerinden kopuk kopuk arşiv malzemesi haline geldiler. Ve şimdi SABAH ‘**Yeni Türkiye**’nin gerçeklerini okurlarına aktarmaya çalışan genç bir gazete görünümünde.

HER ŞEY ESKİDİ

Örneğin bu gazete için ‘**vesayetçi demokrasi**’ bir daha yaşanılmaması gereken bir model ifade ediyor. Bu gazete için eskinin ‘**merkez-çevre**’ tanımlamaları, siyaset için de medya açısından da antika olmuş kavramları içermekte. Teröriste ‘**terörist**’ diyebilmek nasıl sağlıklı medya olmanın göstergesi ise, halkı aşışlamak, “**Sandık teferruatı**” diyerek demokrasiye yaklaşmak da, sağlıksızlığın sempptomlarından biri artık.

Türkiye’de yaşanan müthiş değişimi görmezden gelmeyi deneyen gazeteler de var tabii ki... Cumhuriyet’in kuruluşundan 2000’li yıllara kadar varlığı kabul edilmeyen ‘**Kürt realitesi**’nin şimdi siyasette temsil edilmesi bile başlı başına bir devrimsel değişiklik değil mi? Ama şöyle bir düşündüğünüz zaman ‘**bilişim çağı**’nın da Türk insanına da son 30 yılda nele-ri getirdiğini görmezden gelmenin mümkün olmadığını görürsünüz.

SABAH’ın ilk yayınlandığı 30 yıl öncesinde var olmayan ama bugün onlarsız bir yaşamı düşünemediğimiz buluşları listelemeyi deneyelim mi? Akıllı cep telefonlarını, sosyal medyayı falan hatırlayarak bu listeyi yapalım mı? Hemen her araçta yol bulmaya yarayan GPS’siz (Global Positioning System), tablet bilgisayarsız bir yaşam düşünabiliyor musunuz şimdi? Bu listedeki ürünlerin hepsini geniş kitleler kullanıyor. Ve bunlar sade seçkinler için değil tüm bireyler için de üretiliyor. Google’ın ansiklopedilerin yerini aldığı bir dünya ve Türkiye var... Artık ‘**bilgi**’ de şeffaflaştı.

KARARLI VE DİNAMİK

SABAH gazetesinin kadroları işte bu ‘**Yeni Türkiye**’nin ve yeni dünyanın gerçeklerini haberleştiriyor, yorumcularımız yarına dönük ufuklardaki rüzgarları anlamaya çalışıyor. Hepimiz için olduğu gibi SABAH gazetesinin için de uzun ve yorucu bir 30 yıl geçti. Sıkıştırılmış devrimsel değişikliklerin yoğun biçimde yaşandığı bir 30 yıldı bu...

SABAH bu değişimin bilincinde bir gazete olarak yaşanan zamanın hakkını vermeye kararlı bir yayın organı olarak yoluna devam ediyor.

SABAH tartışılmaz şekilde ‘**Yeni Türkiye**’nin genç ve dinamik gazetesi olma-ya kararlı bir yayın organı şimdi.

Metin Yüksel

Türkiye’nin en cesur gazetesi

Beş yıl önce SABAH’ın 25. yaşını kutlarken “SABAH Türkiye’nin en iyi gazetesi. Çünkü; bu gazetesinin yüzü aydınlık yıllara ve evrensel ilkelere dönük. SABAH, demokrasiyi, insan haklarını, bireysel özgürlükleri, girişim özgürlüğünü her ne pahasına olursa olsun sonuna kadar savunuyor. Ezber bozuyor, tabu yıkor” demiştik.

SABAH, bu misyonundan taviz vermeden beş yılı daha geride bıraktı. 30 yaşına bastı. Sorumlu yayıncılık anlayışıyla ezilen, horlanan, şiddete maruz kalan kadınlara, çocuklara sahip çıktı. Toplumsal duyarlılığı diri tutmak amacıyla sosyal sorumluluk bilinciyle yayıncılık yaptı.

Türkiye’yi uygar ve kalkınmış ülkeler ligine taşımak isteyen herkese ve her girişime destek verdi. Hak ve özgürlüklerin yanında oldu. Vatandaşın günlük hayatında karşılaştığı sorunların üzerine gitti. Sorguladı, eleştirdi.

Türkiye büyük çalkantılardan geçti, çok badireler atlattı. Türkiye’nin yarınları, algı operasyonlarına kurban edilmek istendi. Şiddet ve terör meşrulaştırılarak barış ve huzur ortamı dinamitlenmeye çalışıldı.

Rakipleri, devletin polisini, askerini, savcısını hunharca şehit eden eli kanlı teröristlerle arasında mesafe koyamazken, teröriste terörist deme cesaretini gösteremezken, SABAH yüzbinlerce okurundan aldığı güçle gerçekleri haykırdı. Barış ve kardeşliği sabote etmeye çalışan odakları defşire etti.

Devleti ele geçirmeye çalışan gizli yapılanmaların izini sürdü. Demokrasiye

kurulmak istenen tuzakları gördü. Bilgi kirliliğinin gözleri kör ettiği günlerde belgeli haberciliğin örneklerini verdi.

Ezber bozdu, tabu yıktı. Demokrasiye ve Türkiye’nin değerlerine sahip çıktı. Ötekileştirmeden, ayrıştırmadan, kutuplaştırmadan Türkiye’nin tamamını kucakladı. Barışı ve kardeşliği savundu. Bundan sonra da savunmaya devam edecek. Sorumlu, ikeli ve cesur yayıncılık anlayışıyla Türkiye’nin gazetesi olduğunu ispatladı.

SABAH dik durdu, korkmadı, tavır aldı. Birbirinden cesur manşetleriyle Türkiye’yi aydınlatma görevini en iyi şekilde yaptı. Okurlarının ve halkın sağduyusuna güvendi. Ve haklı çıktı.

SABAH’ın dik ve tavizsiz duruşu, objektif yayın anlayışı toplumda da yankısını buldu. Başta okurlarımız olmak üzere tüm Türkiye SABAH’a sahip çıktı.

SABAH okurlarından aldığı bu güçle yıllara büyük bir heyecan ve dinamizmle giriyor. Yayın yönetmeninden matbaa da çalışan emekçisine... Editöründen gazeteyi sizlere ulaştıran dağıtım görevlisine kadar... Tüm SABAH ailesi büyük bir heyecanla yoluna devam ediyor.

Bugün elinize aldığınız SABAH, bu sinerjinin ve ekip çalışmasının ürünü bir gazete. 30. yıl coşkunuzu elinizde tuttuğunuz gazeteye yansıt-maya çalıştık.

Coşkunuza destek veren bütün okurlarımıza sonsuz teşekkür. SABAH okurları her şeyin en iyisini hak ediyor. Beğenerek ve keyifle okumanız dileğiyle.

SABAH 30. yıl

Sahibi

Turkuvaz Gazete Dergi Basım A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni

ERDAL ŞAFAK

Genel Yayın Yönetmeni Yrd.

METİN YÜKSEL

Ek Yayınlar Yönetmeni

ŞENGÜL BALIKSIRTI

Editör

NECLA BAYRAKTAR

Görsel Yönetmen

ÖMER BAHAİR

Tüzel Kişi Temsilcisi

ULAS YILDIZ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve İnternet Yayın Sorumlusu

ŞEFİK ÇALIK

Yazılı Medya Satış Genel Müdürü

CEYDA UZMAN

Genel Müdür Yardımcıları

BAKİ TUĞCU - EMRAH ERGÜL

İSMAİL ARICI - SİBEL MUTLU ÖZDEMİRLİ - ÜMİT ERÇELİK

Pazarlama ve Satış Operasyonları Genel Müdürü

OYTUN KASABÖĞÜ

Yönetim Yeri:

Barbaros Bulvarı, Cam Han, No: 153 Beşiktaş/İstanbul

Tel: 0212 354 30 00

e-posta: edit@osabah.com.tr

ISSN 1301-5796

Basıncı:

Turkuvaz Matbaacılık Yayıncılık A.Ş.

Adresi: Barbaros Bulvarı, Cam Han, No: 153 Beşiktaş/İstanbul

Basıldığı Yer: SABAH 2000 TESİSLERİ Akınar Mahallesi, Hasan

Basrı Caddesi No: 4 34885 Sancaktepe / İstanbul

İstanbul Tel: 0216 585 91 00

ANKARA: Esenboğa Yolu, 13. km, Pursaklar/Ankara

Tel: 0312 292 50 50

İZMİR: Çınarlı Mahallesi, Ankara Asfaltı Caddesi,

No: 5 Konak / İzmir Tel: 0232 497 15 00

ADANA: Ceyhan Yolu Üzeri, 5. km, SABAH Tesisleri

Yüreğir/Adana Tel: 0322 346 30 93

ANTALYA : Şelale Caddesi, No:1, Altınova/Antalya

Tel: 0242 340 15 15

YAYIMCI: TurkuvazGazete Dergi Basım A.Ş.

DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Barbaros Bulvarı, Cam Han, No: 153 Beşiktaş/İstanbul

Cumartesi Sabah Gazetesi yerel süreli bir yayın olup Cumartesi

Sabah Gazetesi’nde yayımlanan haber, yazı, resim ve fotoğrafların

FSEK ve Basın Kanunu’ndan kaynaklanan her türlü hakkın

Turkuvaz Gazete Dergi Basım A.Ş. ye aittir. İzin alınmaksızın,

kaynak gösterilerek dahi kısıtlanmaz.

İNSAN TEMELLİ PROJELER...

Daima; insanı yeşille buluşturan,
konuttan öte bir hayat sunan,
gelecek nesillerin sağlıklı bir çevrede büyümesini amaçlayan
projelerin ardındayız.

TÜRK EKONOMİSİNİN İKİ DEĞİ

Türkiye'de
büyük değişimlere
şahit olduk

Güler Sabancı son 30 yılı şöyle değerlendirdi:

“Türkiye, her geçen gün kendini yenileyen, değişime çok hızlı adapte olma kabiliyetine sahip, son derece dinamik bir ülke”

SABAH benim
için vazgeçilmez

Bülent Eczacıbaşı 1985 yılında 5 bin çalışanı olan günümüzde ise 12 bin kişilik dev bir ordu haline gelen Eczacıbaşı Grubu'nu anlattı, son 30 yılın ekonomisini değerlendirdi

80'li yılların ortalarından itibaren Eczacıbaşı Grubu'nun genel yönetiminde sorumluluk üstlenmeye başlayan Bülent Eczacıbaşı: “1980'lerin ortasında Türkiye'nin bir çok politik ve ekonomik kurumla yeni karşılaştığını, dışa açılmanın yaşandığını ve yeni bir düzenin kuruluşuna tanıklık ettiğini” söylüyor.

- SABAH gazetesinin kurulduğu yıl olan 1985 yılında Eczacıbaşı Holding'de yaşanan en önemli gelişmeler nelerdi? Siz o yıllarda ne yapıyordunuz? Hangi konularla meşguldünüz. Babanız Nejat Bey'in özellikle o yıllarda en çok ilgilendiği konular nelerdi?

- Türkiye'de 1980'ler, ekonominin dışa açılması ve liberalleşmesi yıllarıydı. Henüz birçok sınırlama ve kamunun ekonomi üzerindeki kontrolü sürüyordu; kuruluşlar işe yatırım ve ihracat hedeflerine yönelik atılımlar yapıyordu. İş alanlarının çeşitlendirilmesi ve grupların holdingler şeklinde örgütlenmeleri de özendiriyor ve günün eğilimleri arasında yer alıyordu. Daha 70'li yıllarda holding yapılanması tamamlanmış olan Eczacıbaşı Topluluğu da bu dönemde kapasite artırıcı yatırımlara ve dış satıma yöneldi. Ekom Eczacıbaşı Dış Ticaret A.Ş. kuruldu; daha sonraki yurtdışı yatırımlara temel olan Almanya'ya seramik dışsatımı da o yıllarda başladı. Nejat Bey'in o yıllarda yoğunlukla ilgilendiği konular arasında Türkiye'de sanat yaşamının gelişmesine ilişkin girişimler de yer alıyordu. Bunlardan, bugün Uluslararası İstanbul Bienali olarak süren Uluslararası Çağdaş Sanat Sergileri'nin ilki 1987 yılında düzenlenmişti. Benim iş yaşamım açısından da 1985 yılı önemli bir döneme rastlıyor. O zamana kadar üretici şirketlerimizin yönetim kademelerinde görevler almıştım. 80'li yılların ortalarından itibaren topluluğumuzun genel yönetiminde sorumluluklar üstlenmeye başladım.

- 1985'lerin Türkiye'si bugünle karşılaştığınızda sizi en çok etkileyen gelişmeler neler?

- O dönemin Türkiye'si, askeri yönetimin sona ermesiyle, dışa açılmanın oluşturdğu ortamda birçok politik ve ekonomik kavram ve kurumla yeni karşılaşıyor, yeni bir düzenin kuruluşuna tanıklık ediyordu. Bence aradan geçen sürede bu kavram ve kurumlar yerleşmiş olmakla birlikte, yeni bir düzen arayışı hâlâ son bulmuş değil. Bu alanda sağlanacak bir

ŞENALE KADAK

toplumsal anlaşmaya kadar da bu arayışın sürecini ve ancak bu yolda ilerleme sağlandıkça ülkenin gerçek potansiyelini değerlendirecek atılımlar gerçekleştirebileceğini düşünüyorum.

YENİLİKÇİ BİR YAYIN

- Medya dünyasında da önemli rekabetler yaşındı. SABAH gazetesinin sizin için ne anlam ifade ediyor?

- SABAH, Türkiye'nin yeni bir dönemine denk gelen kuruluşundan başlayarak yenilikçi bir yayın organı oldu. Zaman içinde sahip ve yazar kadrosu değişiklikler gösterse de, mizanpajında ve içeriğinde hep günün gereksinimlerine uygun bir çizgi izledi ve Türkiye'nin en önemli haber kaynaklarından biri oldu. Benim için de, her zaman gerek basılı kopyası gerekse internet edisyonunu izlediğim, vazgeçilmez bir alışkanlık anlamı kazandı.

- Eczacıbaşı Holding'te 30 yılda neler değişti? Çalışan sayısı, yaptığı ihracat, satışlar, ciro, yenilikler anlamında neler yaşadı?

- Topluluğun 1985 yılında 5 bin kişi dolayında bulunan çalışan sayısı, bugün 12 bin kişiye aştı. Ciromuz, 20 kat artarak 3,5 milyar dolar seviyesine ulaştı. İhracat tutarımız ise 80'li yıllardaki 100 milyon dolar bile değilken 2014'te 1,1 milyar dolara yükseldi. Yenilikleri saymak, sayfalar tutacağı için, gerçekten çok güç. Özellikle de inovasyonu kurumsal bir süreç olarak yönetmeye başlamamızdan bu yana, önemli bir kısmı patent konusu olan yenilikler birbirini izliyor.

- Grup Türkiye'yi hangi yeniliklerle tanıştırdı?

- Herhalde en başta, bugünkü Eczacıbaşı Topluluğu'nun nüvesi sayılması gereken, Nejat Bey'in 1942 yılında ilk vitamin preparatı (D-Vital) üretimi ile başlamak gerekiyor. Bunu, ilk bebek maması (Vital) üretimi ve 1952 yılında ilk modern ilaç fabrikasının kuruluşu izliyor. İlaç ve parenteral solüsyonlar alanındaki ilkler sürüp gidiyor. Türkiye'yi temizlik kağıdı kavramıyla tanıştıran ve sektörün gelişimine önderlik eden İpek Kağıt, bugün de en önemli girişimlerimizden biri olmayı sürdürüyor. Son on yıllarda pek çok başka ilk yaşandı. Ben bunların içinde en fazla, Türkiye'de ilk kez gerçekleştirilen, çevreye zarar vermeyen fosfat-sız temizlik ürünlerini önemsiyorum.

1980'leri yenilikçi, 1990'ları da belirsizliğin en çok hissedildiği yıllar olarak hatırlayan Sabancı Holding Yönetim Kurulu Başkanı Güler Sabancı, “2000'lerde ise oluşan istikrar ortamıyla ekonomik anlamında gözle görülür bir toparlanma yaşadık. Türkiye, her geçen gün kendini yenileyen, değişime çok hızlı adapte olma kabiliyetine sahip, son derece dinamik bir ülke” diye konuştu.

- SABAH gazetesinin kurulduğu 1985 yılında, Sabancı Holding'te yaşanan en önemli gelişmeler nelerdi? O yıllarda hangi alanlarda çalışıyordunuz?

- 1978'de Boğaziçi Üniversitesi'nden mezun olmuş ve Lassa'da çalışmaya başlamıştım. 1985 yılında da Kordsa Global Genel Müdürü olarak görev yapıyordum.

- 1985'lerin Türkiye'si ile 2015'lerin Türkiye'sini karşılaştığınız zaman sizi en çok etkileyen gelişmeler neler?

- 70'lerin sonuna doğru Türkiye zor günler yaşıyordu. Ben de tam o dönemde çalışma hayatına başladım. 1980'li yıllar ise dünyada açılım yıllarıydı. Türkiye'de de büyük değişimlerin yaşandığına hep birlikte şahit olduk. Daha büyük girişimler, özel teşebbüsler, özel inisiyatifler ön plana çıkmaya başladı. Telekomünikasyon sektörünün büyümeye başlamasını, bu dönemde yaşanan en önemli gelişmeler arasında görüyorum. Kısaca, 80'ler çok yenilikçi bir dönemdi. 90'lı yıllar ise Türkiye'de belirsizliğin en çok hissedildiği yıllardı. Koalisyon hükümetleri ülke yönetimindeydi, politikada istikrar yoktu, enflasyon yüksekti ve yüksek faiz oranları uygulanıyordu. Tüm bu nedenlerden ötürü, 90'larda Türkiye, potansiyelini gelişme yolunda kullanmada maalesef başarılı olamadı. 2000'lerde ise oluşan istikrar ortamıyla ekonomik anlamında gözle görülür bir toparlanma yaşadık. Türkiye, her geçen gün kendini yenileyen, değişime çok hızlı adapte olma kabiliyetine sahip, son derece dinamik bir ülke. Bunun da faydalarını her alanda görüyoruz.

SABAH ÖNCÜ VE REKABETÇİ

- SABAH gazetesinin sizin hayatınızdaki özel yeri nedir? Medya dünyasında da önemli rekabetlerin yaşandığı yıllardan geçtik. SABAH gazetesinin sizin için ne anlam ifade ediyor?

- SABAH, Türk medyasının temel taşlarından biri. 80'li yılların ikinci yarısıyla, 90'lı ve 2000'li yıllara tanıklık edip bugünlere gelmesi, SABAH gazetesinin öncü ve rekabetçi bir yapıya sahip olduğunu kanıtlıyor. Toplumun haber alma özgürlüğü için çalışmanın, son derece hayati bir görev olduğuna inanıyorum. Bu görevi layıkıyla yerine getiren tüm SABAH gazetesi çalışanlarını ve gazetesinin bugünlere gelmesinde emeği geçen herkesi gönülden tebrik ederim.

- Sabancı Holding, 30 yılda nereden nereye geldi? Çalışan sayısı, yaptığı ihracat, satışlar, ciro, yenilikler anlamında neler yaşadı?

- 80'li yıllar ortaklıklar kurmaya, büyümemizi hızlandırmaya başladığımız yıllardı. 90'lı yıllar ise Sabancı Topluluğu'nun, yönetim, kalite, rekabet edebilirlik konularında ciddi bir dönüşüm yaşadığı, mükemmeliyette başarı sağladığı, yeni atılımlar yaptığı bir dönem oldu. 1990'da Akbank ilk defa halka arz edildi ve hisselerinin yüzde 15'ini halka sattı. Bir taraftan da şirketlerimizi Gümrük Birliği'ne hazırladık. O yıllarda toplam kalite sistemlerini, iş mükemmeliyet modellerini şirketlerimizde uygulamaya başlamıştık. Şirketlerimiz bu konularda öncülük ediyordu. Örneğin 1996

yılında lastik şirketimiz Brisa, Avrupa Kalite Ödülü'nü kazanmıştı. Kord bezi şirketimiz Kordsa Global, bu alanda birçok ödüle layık görüldü. 90'larda Türkiye'de kişi başına düşen milli gelir seviyesi 2 bin dolardan, 3 bin dolara çıkıyordu. Gelecek 10 yıl içinde 5 bine, 7 bine çıkacağı da görülmüyordu. Bugün ise, 10 bin dolar seviyesinde bir rakamdan söz ediyoruz. Dolayısıyla tüketici daha büyük önem kazanmaya başlamıştı. Biz de bu doğrultuda Carrefour'la ortaklık gibi, kendi elektronik perakende mağazamız Teknosa gibi tüketiciye yönelik perakende iş sahalarına girdik. Portföyümüzü zenginleştirdik. 1996'da Enerjisa ve Akçansa kuruldu. 1997'de Sabancı Holding'in halka arzı yapıldı. 1999'da Sabancı Üniversitesi açıldı. 2002'de yine bizim için çok değerli olan Sakıp Sabancı Müzesi'nin açılışını yaptık. Bugün her biri sektöründe lider işletmeleri, güçlü yabancı ortaklıkları, üniversitesi, vakfı ve müzesi ile, insan için çalışan köklü bir topluluk haline gelmenin gururunu yaşıyoruz.

- Grup Türkiye'yi hangi ilklerle tanıştırdı? Hangi sektörlerdeki yenilikleri bu gruba borçlu ülke?

- Sabancı Topluluğu olarak, geride bıraktığımız zaman diliminde, farklı sektörlerde birçok ilke imza attık. Bunlardan birkaç örnek vermek gerekirse; Türkiye'yi yüzde 50-50 yabancı ortaklık modeliyle tanıştıran, başarılı sonuçlar alınabileceğini kanıtladık. 1996'da Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne girmesiyle, uluslararası yatırımların ülkemizde rekabetçiliği arttıracacağına inandık ve bu yönde topluluğumuzu hazırladık. Bu sayede verimli ortaklıklar gerçekleştirmeye devam ettik. Dünyanın lider kord bezi üreticisi olan Kordsa markamız, Türkiye'de kendi teknolojisini üreten ilk şirket oldu. Öte yandan Türkiye lastik pazarı lideri Brisa ise, 1996 yılında iş mükemmelliği konusunda gösterdiği üstün performans sayesinde Avrupa Kalite Büyük Ödülü'nü kazanan ilk Türk şirketi olarak hepimizi gururlandırdı. Türkiye'de “Toplam Kalite Yönetimi” anlayışını ilk uygulayan şirketlerden biri olduk.

SÜPER BİR MARKA İNŞA ETTİK!

SUR YAPI BİR SÜPERMARKA!

Tüketicilerin seçimiyle sonuçlanan Türkiye 2014 Superbrands listesinde yer almaya hak kazanan uluslararası ve ulusal 134 marka arasında Sur Yapı da yerini aldı.

Bizi bu başarıya layık gören siz değerli halkımıza ve sunduğu destek için **Sabah gazetesine** sonsuz teşekkür ediyoruz. Gazetecilik alanında birçok ilke imza atan, Yeni Türkiye'nin lider gazetesi **Sabah'ın 30. yılını** gönülden kutluyor, daha nice başarılı yıllar diliyoruz.

SÜPERMARKA NEDİR?

Süpermarka (Superbrands), tüketicilerin bilinçli olarak veya bilinçaltında arzuladıkları, tanıdıkları, bir ücret ödeyerek sahip olmak istedikleri, duygusal ve/veya fiziksel avantajları diğer markalara göre çok daha yüksek oranda sunan markadır. Superbrands, marka yönetimi ve pazarlaması konusunda üstün başarı gösteren firmaların dünya çapında seçimini ve tanınmasını sağlar. 1993 yılında, ilk defa İngiltere'de gerçekleştirilen Superbrands Programı, bugün 88 ülkede faaliyet göstermektedir.

Bir zamanlar trolleybüs, jetonlu telefon, karanlık oda, atari, tüplü televizyon, daktilo vardı. Şimdi Marmaray, hızlı tren, akıllı telefon, nükleer enerji... Bugünlerin refah ortamına kolay gelinmedi. Geçmiş günleri bilmeden şimdinin değerini anlayamayız...

Siyah-beyaz film gibi biraz!

Saatlerdir kafasını kaldırmadan bilgisayara bakıyordu. Facebook'tan Twitter'a atlıyor, sıkılınca Youtube'dan bir şeyler dinliyordu. Akıllı telefonu tıttırdı. Arkadaşından gelen mesajı görünce gülmüştü:

"İlk '.com' alan adı sybmolics.com, bundan 30 yıl önce, 15 Mart 1985'te kaydedilmişti. İnternetin ticari sürümü, sybmolics.com ile devreye girdi, ancak işler asıl 1990'larda kızışmaya başladı. İnternetin gelişimi, teknolojik, kültürel ve bilimsel gelişmelere kıyasla çok yavaş başladı. 1985'te kayıtlı alan adı sayısı sadece altıydı. Ancak sonraki 10 yıl, devrim niteliğinde oldu. 1997 itibarıyla 1 milyonuncu alan adı kaydedilmişti."

Arkasına yaslanıp iç geçirdi, "1985 haa, dile kolay tam 30 yıl" diye mırıldandı...

Ne kadar çok şey çıkıp gitmişti hayatından. Yerlerini de o zamanlar aklının ucundan geçmeyen hatta mümkün olmayan, hayallerinde bile olmayacak şeyler almıştı.

Askeri darbe, siyaseten toz dumana, faili meçhul cinayetler, pembe diziler, müzikler, ünlüler, çizgi filmler, mahalleler, atari salonları... Yeni yeni renklenen televizyonlar, tek kanallı ekranın özellerin devreye girmesiyle çeşitlenmesi ve bu kültürden hayatları yansıyanlar... Futbol halleri, ev halleri, bayramlar ve daha niceleri...

Bir film çekilmiş olsa da izlese diye düşündü...

Kim çekerdik acaba, Yılmaz Güney, Atıf Yılmaz, Lütfi Akad, Metin Erksan... Daha yeniler, Semih Kaplanoğlu, Fatih Akın, Nuri Bilge Ceylan mı yoksa...

Kendisi çekmeye karar verdi. Senaryoyu da yazmıştı, zaten bu filmi kendisinden başka izleyen de olmayacaktı...

Şöyle beylik bir cümleyle başlayacaktı sahne: "Her şey bir film şeridi gibi gözümün önünden geçti..."

Tabu sayılan, okutulmaz düşünceler, fikirler yerle bir olmuştu.

Bilimsel gelişmeler ve teknoloji gündelik yaşamdan sağlığa, eğitimden ulaşımına sanki yeni bir hayat kuruyordu. Uzun süre dudak büktüğü, şimdi kolaylıkla kullandığı, sanki doğduğundan beri birlikte yaşadığı hissi veren cep telefonu örneğin. Bir gün evde unutmuştu da kendini nasıl kötü hissetmişti. Ya internet olmasa ne yapardı. Elektrik biraz kesilsin afakanlar basan o değil sanki...

İnsanoğlu ne kadar da nankör...

TROLEYBÜSTEN METROYA

Hatırlıyordu, trolleybüsler vardı... Sık sık boynuzları çıkar özellikle de Galata Köprüsü ve Unkapanı köprülerinin girişinde ve üstünde trafiği felç ederdi. Şoför, bir ipe bağlı boynuzları, elektrik hattına oturtmak için uğraşır dururdu. Sıcaklarda fenalık basardı da cam açma tartışmaları yaşanır. Arka kapıdan binilir, biletleciye gidilecek yerin adı söylenirdi. Mesafe kadar para ödenir, önden inilirdi. Sonra tek biletili, dışardan alınıp şoförün yanındaki

FIKRET ESER

şeffaf kutuya atma dönemi başladı. Yıllarca süren alışkanlık bir anda terk edilmedi haliyle, uygulamada çok komik durumlar yaşanmadı değil.

İETT'nin sitesinde kronoloji bölümünü tıklarsanız 1985 yılının karşısında şunlar yazıyor: "Araçlarda; güçlüğü nedeniyle toplanan kağıt biletlerin sayımından vazgeçilerek kumbara içerisinde yakılmaya başlandı"

Düşünebiliyor musunuz otobüsün ön tarafında alev almış bir kutu... Anlayacağımız akbiller ve akıllı kartlara gelinceye kadar otobüslerde çok duman kokusu çekildi.

Otobüsler yenilendi. Yalnızca İstanbul'un değil Türkiye'nin dört bir yanında belediyeler artık klimalı, konforlu otobüslerle vatandaşları hizmet veriyor. Şehirlerarası otobüsler de neredeyse uçak gibi.

Dev bir megakente dönüşen İstanbul ise metrobüsle tanıştı, kentin bir ucundan bir ucuna şehirlerarası yolculuk yapar gibi ardı arkası kesilmeyen seferlerle ulaşım sağlanıyor. Anadolu yakasında Kadıköy ya da Üsküdar'da oturanlar işe gitmek için vapuru kaçırdı mı yanardı. Bir sonraki gelecek, yanaşacak, kalkacak, varacak... Yazarken ve okurken bile yoruyor değil mi. Ama şimdi boğaz denizinin altından bir araya geldi. Saatler süren yolculuklar Marmaray'la 10 dakikaya indi.

Artık kentin her yerinden gökyüzünü görmeden havalimanına ulaşıyor. Yapımı devam edeni, proje aşamasına gelenleriyle metro artık İstanbul'u bir ağ gibi sarıyor.

90'lardan sonra nüfusun patlamasıyla trafik çilesi içinden çıkılmaz bir haldeydi. Marmaray'ın kardeşi karayolu geçişi sağlayacak Avrasya yarıbaşıda açılmak için gün sayıyor. Üçüncü tünelin temeli ise yakında atılacak. hem de üç katlı. Ortası raylı sistem, üstü ve altı karayolu gidiş geliş olacak.

1973 ve 1988'de açılan asma köprülerinin yanına bir üçüncüsü geliyor. Ortasından da tren yolu geçecek.

Anadolu duble yollarla büyük kentlere bağlandı...

TÜRKİYE UÇUYOR

Bir zamanlar ateş pahası biletleriyle yanından bile geçilemeyen uçak yolculuğu kent içi ulaşım gibi oldu. Rekabet ve yeni şirketlerin katılımıyla biletler ucuzladı, hizmet kalitesi yükseldi. Bugün Anadolu'nun her yerinde havaalanları var. 52 olan rakam daha da artacak. İstanbul, Ankara, İzmir ve Antalya'nın yenilenen uluslararası havalimanlarındaki altyapı ve hizmet birçok ülkede yok. Dünyanın en çok uçuş noktasına sahip THY rekor üstüne rekor kırıyor. İstanbul'a iki yetmedi, dev bir havalimanı daha yapılıyor. Hızlı tren bağlantıları yeni bir "demir ağlarla ördük anayurdu dört baştan" marşları söyletiyor.

Bir zamanlar jeton vardı. Bozuk paraların arasında dikkatle kontrol edilirdi. Ne

Eskiden maçlar yağmur yağınca çamurla kaplanan sahalarda oynanırdı, şimdi son teknoloji ile donatılmış arenalarda oynanıyor.

olur ne olmaz dünyamızın binbir hali vardı. Telefon kulübelere de sıraya girip bir alo demek için ne kadar çok zaman harcanırdı. Ancak harcanan zamanı bugünden o güne bakarak söylediğime de dikkat çekmek isterim. Evlere bir telefon çekirmek yıllar sürerdi. Çünkü altyapı yoktu ve çok eskiydi. Çıktığında büyük bir mutluluk ve ayrıcalık yaşanır.

O yüzden her evde bulunmazdı, acil bir durumda komşunun kapısı tıklanır, rica edilir ve çaktırmadan bir kenara parası bırakılırdı. Ya da esnafın ki bu çoğunlukla bakkal olurdu, jeton yerine para konan özel telefonuna gidilirdi.

DÜNYAYI İZLİYORUZ

Siyah beyaz ekranımız daha yeni renklenmişti. Tüplü TV'lerin arkası dev gibiydi ve taşımak kolay değildi. Üstelik çok da pahalıydı. Gazete kampanyasıyla senetli taksitli televizyonlar satılırdı. Şimdi her evde üç- dört TV var. Bugün LCD'si Smart'ı, 3 boyutlusu derken yeni ürün 4K'lar var. Öyle cep telefonundaki gibi biraz bekleyeyim yeni ürün çıkar durumları da yoktu üstelik.

Gerek ulusal gerekse yerel yüzlerce televizyon yayını yapıyor. Dünyanın dört bir yanını izleyebiliyoruz ve dünya da bizim kanalları izliyor. Çünkü uzayda Türkiye'nin kendi uyduları var. Telefonda internete, televizyondan güvenliğe kadar birçok alanda bu uydular sayesinde evrensel standartlara ulaşıyoruz.

Fatih gibi eski mahallelerde 110 volt elektrik vardı. 220 volta çıkabilsin diye buzdolabı, çamaşır makinesi ve TV için bir de regülatör gerekliydi... Bugün devasa santraller dahi gelişen iş dünyasına ve halkın kullanımına ancak yetiyor. Bu yüzden yeni enerjilere ihtiyaç duyuluyor.

ÇAMURLU SAHALARDAN

Maçlara gidilirdi, üç büyük takım da İnönü Stadı'nda oynardı. Topun en çok koşturulduğu orta sahası ve kale önleri toz toprak içindeydi ya da yağmur yağmıyorsa balçık halindeydi. Futbolcu düştü mü zımpara kağıdı sürülmüş gibi olurdu vücudu... Sabah erkenden kayırığı girerdik, herkes birbirine

sarılırdı. Torbalar yemek ve su doluydu, çünkü kuyruktan çıktın mı yandın. Bazen bir itiş kakış olurdu, polis müdahale ederdi. Birbirine kenetlenmiş o devasa kuyruk, bir yılan gibi sağa sola savrulur asla kopmazdı. Az sayıdaki kapıda bulunan gişe, nedense maça birkaç saat kala açılırdı ve bir kargaşa da öyle yaşanır. Şimdi internetten biletler alınıyor ya da sezon başı kombineler... Yüzlerce kapı var, biletin üstünde yazılı alana gidip kartı okutuyorsunuz. Sık yeme, içme yerleri, dinlenme alanları var. Sahalar halı gibi, soğuk havalarda ısıtma bile var. Bu akıllı konforlu statlar yalnız İstanbul'da değil, Türkiye'nin birçok kentinde de olacak. İnşaatları bitmek üzere...

Müzik kasetten ya da plaklardan dinlenirdi. CD çıktığında, "Kaset gibi silinmiyor, plak gibi çizilmiyor, lazer okuyor oğlum" derdik. CD'lerden DVD'lere oradan hard disklere, USB'lere tabletlere vardık. Mektubun, zarfın, pulun, tebrik kartlarının yerini SMS ve e-mailler aldı. Yaz, katla, zarfa koy, kapat, pulu ıslat, postaya ver. Şimdi ortak bir mesaj yüzlerce kişiye bir tuşla gönderiliyor.

İSTIKRARLI YÖNETİM

Bugünlere kolay ulaşım, büyük bedeller ödendi. Sağlık, eğitim, ulaşım gibi devasa meselerin altından kalkmak için sağlam bir ekonomiye ihtiyaç vardı.

Tüm bunlar kontrol altına alınan enflasyon, yatırımlarla devleşen ekonominin halka refah olarak dönmeye başlamasıyla sağlandı. Bugün Avrupa Birliği tökezliyor, Türkiye Çin'le birlikte büyüme rekoru kırıyor ya istikrarlı bir yönetim sayesinde.

Yazının başlığına da Kayahan ustanın şarkısı yakışır... Geçmiş yıllar sahiden öyle değil miydi? Bu film burada bitmez bitmemeli... Daha iyileri de çekilecek...

Sabah Gazetesi'nin
30. yılını kutluyoruz.

Türkiye'nin buluşma noktası SABAH'ın aile masası

Sizler bize hayat veriyorsunuz

Geçmişle geleceğin, duayenlerle gençlerin, gün görmüşlerle gün göreceklein buluştuğu bir masaydı. Son 30 yıla damgasını vuranlar masanın konuklarıydı. Kimi dobralığını koydu masaya kimi kahkahalarını, kimi güzelliğini kimi hınzırlığını kimi de anılarını. Böylece iddialı, enerjik, az biraz hınzır ama saygılı bir masa ortaya çıktı. Barlas konuklarımıza “Bize hayat veriyorsunuz” diyerek teşekkür etti

■■■ OLCAN ÖZYURT ■■■

Her şey büyük, klas, incelikli... Tarihi Pera Palas'ın büyük salonlarından birindeyiz, ortada kocaman bir masa. Birazdan konuklar gelecek ve o masa şenlenecek!

Ev sahibi, pek sevgili şefimiz Şengül Balıksırtı. Masa fikrinin de sahibi aynı zamanda. SABAH'ın 30. yılı için ne yapsak diye 'büyük' düşünceler havada uçuşurken ansızın “Çocuklar” dedi... “Ailecek yenilen yemekler insanlar için ne kadar özel ve anlamlıdır. Unutulmazdır. Biz de büyük bir aileyiz ve sevdiklerimizle yemekte buluşalım.”

En sevilenler, aileden bildiklerimiz davet edildi bu yemeğe. İşte onları bekliyoruz! İlk gelen Azra Akın'dı, hemen arkasından Mehmet Barlas göründü. Mehmet Bey, Azra Hanım'a “Gerçekten güzelmisiniz” deyince, o tescilli dünya güzelinin yüzü kızarmasın mı! Hıncal Uluç kahkahasıyla geldi. Emel Sayın ise koltuk değneğiyle. Hasan Bülent Kahraman, Hülya Avşar, Kenan İmirzalıoğlu, Funda Arar, Bergüzar Korel, Ayşe Özyılmaz gelince de o şahane masaya geçildi. Mustafa Sandal biraz geç kaldı, Fatih Terim ise çok istemesine rağmen Spor Bakanı ile son anda gerçekleşen randevusu nedeniyle gelemedi. Sinan Özedincik, Sonat Bahar ve bendeniz ise ev sahibinin yardımcılarını dalında Oscar'a adayız!

Edip Cansever, *Masa da Masaymış* şii-riinde “**Adam masaya, aklında olup bitenleri koydu. Ne yapmak istiyordu hayatta, işte onu koydu**” der ya bu masa da öyle bir masaydı işte. Mehmet Barlas her duruma uygun hikayelerini koydu masaya, Hıncal Uluç dobralığını, Hasan Bülent Kahraman entelektüelliğini... Hülya Avşar şaşırtıcı bir şekilde hem hınzırlığını hem de şen şakraklığını koydu. Bunu gören Kenan İmirzalıoğlu “varım” deyip karizmasıyla birlikte o da hınzırlığını koydu masaya. Bergüzar Hanım doğallığını, Azra Hanım güzelliğini, Mustafa Sandal samimiyetini... Emel Sayın'ı sona sakladım. Önce bir itiraf. Emel Sayın gerçekmiş (görüp inandım) ama insan olmadığı kesin. Hani Pele, Mick Jagger gibi başka gezegenden gelenler vardır ya Emel Sayın da işte onlardan, kesin bilgi. Masanın da yıldızı, öyle bir aurası var ki, hemen etkisi altına giriyorsunuz, kimse gözünü ondan alamıyor... Ama buna rağmen o masaya mütevazılığını koyuyor.

GÜLMEM İÇİN ÇAĞRILDIM GALİBA

Aslında herkes birbirini tanıyor. Kimi tanış değil, tanışılıyor ve ortamın dostane havasıyla da hemen kaynaşılıyor. Malum bu tür büyük masalarda yanınızdakilerle sıkı fıkı olursunuz. Mesela Hıncal Abi, Ayşe Özyılmaz ve Azra Akın yan yana düşmüş. Şen kahkahalarıyla masayı inletiyor. Sonra bize dönüp “Gülmem için çağrıldım galiba” diyor. Hasan Bülent Kahraman ile Emel Sayın koyu bir muhabbet içindeler. Bir ara Hasan Bey, Emel Hanım'a Ankara'da izlediği bir konserini anlatıyor. Emel Hanım'ın zar zor hatırladığı konserle ilgili Hasan Bey'in verdiği ayrıntılar sonrası, hafıza bu diyoruz. Mehmet Barlas kah Hülya Avşar ile kah Emel Sayın ile konuşuyor. Ama o masaya koyduğu kussadan hisse hikayelerini anlatmaya başlayınca herkes kulak kesiliyor. Zaman atlamalı hikayeler bunlar, 19. yüzyıl sonundan da gelebilir, 1950'lerden de ama en çok Özal'lı anıları ragbet görüyor. Mustafa Sandal ve Bergüzar Korel yan yana düşmüşler. Sonra Funda Arar da aralarına katılınca ebeveyn olmak üzerine derin bir sohbete girdiler. Bu arada Funda Arar ile Hülya Avşar tatlı bir atışma yaşadı. Paylaşamadıkları ne dersiniz? Şeyda Hanım'ın adı geçip duruyor. O kim dersenez, beslenme uzmanı Şeyda Coşkun'muş.

Anadolu'da bir gelenek vardır. Büyük aile yemekleri sonrasında kahve içmeden önce fotoğraf çekilir. Bu geleneğe uygun olarak yemek sonrası Mehmet Barlas, Hıncal Uluç, Emel Sayın, Mustafa Sandal, Hasan Bülent Kahraman, Hülya Avşar, Funda Arar, Azra Akın, Bergüzar Korel, Kenan İmirzalıoğlu, Sinan Özedincik, Sonat Bahar ve Şengül Balıksırtı fotoğrafçıların karşısına geçti. Pek tabii yemeğin enerjisi fotoğraf çekimine de sirayet etti. Özellikle Hülya Avşar, hınzırlıklarıyla yemek sakinlerini kendinden geçirirdi.

Sonat ile ben ise damardan 'ovır doz ünlü' almış gibiyiz. Mesleki deformasyon galiba. Kime baksak ekler için kapak söyleşisi görüyoruz ve kime bakacağımızı şaşıyoruz. Durumu anlayan Şengül Hanım'ın çimdik etkisi gösteren bakışlarıyla kendimize geliyoruz!

Masada aslında üç grup var. Birinci grup, görmüş geçirmişler. Hasan Bülent Kahraman, Hıncal Abi, Mehmet Barlas, Emel Sayın, Şengül Hanım bu gruptan. Bunun için de muhabbetlerin lokomotifleri onlar. İkinci grupta ise görmüş ve geçirenler var. Hülya Avşar, Kenan İmirzalıoğlu, Mustafa Sandal, Funda Arar, Sinan Özedincik de bu gruptan. Sakinler, kendilerine gelen

muhabbet pasını güzelce havalandırmayı biliyorlar. Zaman zaman kendilerini gösterip alkışı alıp geri çekiliyorlar. Üçüncü grup ise görüp şaşıranlar. Bergüzar Korel, Azra Akın, Sonat Bahar ile bendeniz de bu gruptanız. Tecrübemiz az belki, bunun için sürekli bir şaşırma hali içerisindemiz ama enerji kozumuzla masada tutunmaya çalışıyoruz. Tutunuyoruz da! Agatha Christie'den Mustafa Kemal'e kaç mühim şahsiyetin yolu düştü Pera Palas'a. Yani bir ağırlığı var bu otelin koridorlarının, masalarının, koltuklarının. Mimarisiyle de bunu hissettiriyor. Lakin öte yandan bir taraftan da evinizde gibi hissediyorsunuz. Bunun sebebi de başta otelin genel müdürü Pınar Kartal Timer olmak üzere tüm görevlilerin bizim bu coşkumuza ortak olması... Ama ne coşku.

Naçizane bu özel yemeğin en akılda kalıcı anı nedir dersenez? İlham Gencer'in *Bir Şarkısın Sen* şarkısını çalarken Hülya Avşar ve Kenan İmirzalıoğlu'nun dansıydı! Hayat, bizi hep belirli bir amaç doğrultusunda buluşmalara alıştırmış ya. Bu masa bunu kırıyor işte. İnsani, çıkarsız, egonun kapı dışarı edildiği, güler yüzlü bir masa... Şimdiki zamanın iklimine, eğri bögürü değerlerine meydan okuyan bir hali var. Tabii kuşaklar arası haliyle de zamana da... Eskiyle yeninin, geçmişle geleceğin, duayenlerle gençlerin, gön görmüşlerle gün göreceklein buluştuğu bir masa. Mehmet Barlas, yemeğe başlarken “Hepiniz bize hayat veriyorsunuz” demişti. Öyle, hayat verenlerle o hayatı yazanların masası. İddialı ama mütevazı, enerjik, az biraz hınzır ama saygılı. SABAH gibi işte!

Hayat, bizi hep belirli bir amaç doğrultusunda buluşmalara alıştırmış ya. Bu masa bunu kırıyor işte. İnsani, çıkarsız, egonun kapı dışarı edildiği, güler yüzlü bir masa...

FOTOĞRAFLAR:
KUTUP DALGAKIRAN,
İLHAMİ YILDIRIM,
MURAT ŞENGÜL

İşte o büyük masa. İncelikli ve klas!

Pera Palas'ta piyanonun başında İlham Gencer vardı. Azra Akın aldı mikrofonu caz şarkıları söylemeye başladı. Billur sesiyle söylediği şarkılar sonrasında Akın, Gencer'den geçer not aldı. Hasan Bülent Kahraman, Emel Sayın Funda Arar'ın hatıra fotoğrafını ise Şengül Balıksırtı çekti.

Mehmet Barlas ile Hülya Avşar'ın dostlukları yıllara dayanıyor. Bu fotoğraf da bu dostluğun bir nişanesi!

Bergüzar Korel masanın yaşça en küçüğüydü belki. 1980'li yıllardan aklında babasının Duvardaki Kan dizisinde oynaması kalmış.

Hıncal Uluç, Azra Akın ve Ayşe Özyılmaz'ın sosyal medyadan kendini nasıl koruduğunu anlatıyor: "Okumuyorum, bakmıyorum benimle ilgili yazılanlara, huzurum da kaçmıyor"

İki uzun adam Mehmet Barlas ve Kenan İmirzaloğlu... Ama hangisi daha uzun? Cevabını öğrenemedik. Ama ikilinin uzun boylu olmak dışında bir ortak noktası olduğunu öğrendik. Özel sevgisi. Kahve içerken Mehmet Barlas Özal'ın günleri anlatıyordu Kenan İmirzaloğlu'na...

Masada kalanlar

■ Yıl 1985 SABAH yayın hayatına başlıyor. Kim ne hatırlıyor? Hülya Avşar SABAH'ın balonlu kampanyasını hatırlıyor. Bergüzar Korel "Babam Duvardaki Kan'da oynuyordu. Onu hatırlıyorum. Ama yıl 1985 mi emin değilim" diyor. Ama en güzeli Mehmet Barlas'tan geliyor "O yılı bir kere yaşamıştım."

■ 2003'te Hülya Avşar "Türkiye'de film çevrilecek jön yok" demişti. Bu jön meselesi bizim masada 'masaya yatırıldı.' Sonucu Kenan İmirzaloğlu açıkladı: "Nihayet Hülya Avşar aradığı jönü buldu. Artık işsiz kalmam." Hani bu ikili gün gelir bir filmde oynarsa bu masa unutulmasın lütfen!

■ Hülya Avşar'ın kadın argosuna hakimiyeti insanı şaşırtmıyor değil. Yaptığı hınzırca esprilere bir örnek: "Siz vesikalık fotoğraf nasıl çekilir biliyor musunuz?" Bilmiyorduk gösterince öğrendik. Bir de iğneyi kendisine çuvaldızı başkasına batırma konusunda epey usta!

■ Rengarenk giyinip gelen Hıncal Abi'nin siyahla ilgili tespitlerine kulak vermeyen kaybeder! "Herkes siyah giyinmiyor, iç karartıyor. Hayat bu kadar karanlık değil yahu. Biraz renklendirin kendinizi ve hayatı."

■ Hasan Bülent Kahraman'ın şapka çıkarılması bir hafızası var. Emel Sayın'a hitaben "Size aşık olmayan yoktur, döktürmeyin sırları ortaya şimdi" diyen Hasan Hoca'nın engin magazin bilgisini biraz deşmek gerekiyor bizce!!

■ Fotoğrafını bir sonraki sayfada göreceksiniz ama ben notumu iletayım. Günün sürprizi Kenan İmirzaloğlu ile Hülya Avşar'ın dansıydı. İlham Gencer'in piyanosu eşliğinde onlar dans ederken, bir baktım ki bizler bir vokal grubu oluşturmuş, şarkılar söylüyoruz.

■ Funda Arar ve Bergüzar Korel iki anne. Üstelik çocuklarına pek düşkün iki anne. Akılları çocuklarındaydı o gün. Ama bu o güne has bir durum değilmiş. Hep böyleymiş. Anne olmak kolay değil ama şöhretli anne olmak daha zor galiba!

■ Azra Akın'ın caz sevgisini bilmezdik! Müzisyen İlham Gencer Pera Palas'ta gün ortası mini konser verirken aldı mikrofonu şahane şarkılar söyledi. Yani "Güzel olduğunuz kadar yeteneklisiniz" diyoruz Azra Hanım'a... Peki İlham Bey ne diyor Azra Hanım'a: "Gençsin, güzelsin sesin de umut veriyor. İyi bir eğitimle müzisyen olursun."

■ Mustafa Sandal'ın müthiş bir baba olduğunu öğrendik. Yaman ve Yavuz'un resimlerini çıkarıp gururla gösteriyor. Öğreniyoruz ki, Şengül Balıksırtı ile gazeteci-müzisyen olarak pek çok anı paylaşmışlar. Sandal'ın her albümünü, çıkmadan önce Şengül Hanım'a dinlettiğini de öğrendik. Sandal, otomobile biner müziği sonuna kadar açar sonra da gaza basarmış.

■ Bir güzel anı, fotoğrafla taçlandırma isteği takdir edersiniz ki çok insani bir duygu. Fotoğrafçılarımız Kutup Dalgakıran, İlhami Yıldırım, Murat Şengül işte bu noktada devreye girdiler. Kahve içerken de akıllı telefonlar çıktı ortaya. Hasan Bülent Kahraman'ın Emel Sayın ile fotoğraf çektirirkenki mutluluğu görülmeye değerdi. Şengül Hanım bir yanında Mustafa Sandal diğer yanında Hülya Avşar'ı alıp üç eski dost olarak poza girdiler. Sonat Bahar genç kuşaktan ya "Hadi, şimdi selfie zamanı" dedi bastı deklanşöre. Ben mi? Valla Kenan ile muhabbet etmeyi Hülya Avşar'la da kadraja girmeyi tercih ettim.

30 yıllık yemek...

Sofra şahane
sohbet fevkalade

SABAH'ın 30. yılını duayenlerle gençlerin bir araya geldiği bir yemekle kutladık. Kurulduğu günden itibaren hep yenilikçi, kentli bir gazete olan SABAH'a daha nice 30 yıllar diliyorum

■ ■ ■ HASAN BÜLENT KAHRAMAN ■ ■ ■

Benim bir davete katılmam zor iştir. Kendimde pek o cesareti, hevesi bulamam. Ama Şengül Balıksırtı dostum davet edip, çok nazik mesajlar atınca, bir de gazetenin "30. yılı" deyince, 'çaresiz', daha çok da görev duygusuyla kabul ettim. (Ah bu 'görev duygusu'...)

Pera Palas benim evim gibidir. Kadir Has Üniversitesi'ne çok yakın olduğu için neredeyse bütün randevularımı orada veriyorum hayli zamandır. Yeni dekorasyonunu da çok beğeniyorum. Barına öteden beridir giderdim. Ama benim için bu otel kapıdan girince soldaki pastanedir. Ankara'da yaşadığım dönem, İstanbul'a geldiğimde kaldığım Büyük Londra Oteli'nden çıkıp kaç sabah o pastanede oturdum, yazı yazdım, çalıştım. Sonra bir ara kapandı. Derken artık ortaya değil de, içinde büyük, görkemli kitapların, bana Paris'te gittiğim ve çok sevdiğim bir mekan anımsatan kırmızı kadife koltukların yer aldığı bölüme gidiyorum.

Oralara gitmedik. Resimlerini göreceğiniz görkemli masa onun arkasındaki büyük salonda hazırlanmıştı. Girince içim ısındı. Masalar benim için önemlidir. Bu kadar güzel, gösterişli bir masanın lezzetini niye inkar edeyim? Hele içi su dolu ağzı verev kesilmiş, güzel cam kaplardaki mor orkidelere, nefis meyveliklere diyecek yoktu.

Girdiğimde ilk konuklar gelmişti. Mehmet Barlas Bey'le biraz sohbet ettik. Azra Akın vardı. Sonra Hıncal Abi geldi. Yeşil pantolonu ve fıstıklı gömleğiyle çok şıktı. O bütün havayı değiştirdi. Esprileri, bana takılmaları... Ne de olsa 35 yıllık abimdir ve ilk ustalarımıdır. Derken Emel Sayın, derken Hülya Avşar ve diğer konuklar geldi. Hıncal Abi'nin haklı "Acıktım, şeker hastasıyım" velvelesiyle, diğer kadınlar gibi kendisi de beyaz elbisesi içinde çok şık olan Şengül Balıksırtı bizi sofraya davet etti. Elbette yemekler çok güzeldi. Elbette sohbet fevkaladeydi. Sofradayken biz, Kenan İmizalıoğlu geldi. İki uzun boylu insan olarak Mehmet Bey'le atıştılar, "Ne yapalım ben de kısa boy-luyum" dedim, zaten İmizalıoğlu da büyük nezaketiyle beni öpmek için yarı beline kadar eğilmişti. O arada Mustafa Sandal geldi.

Sofranın yıldızı Hıncal Abi'ydi. Getirilen tadımlığı (küçük bir lokma karidesti) yemedi. Dana karpacıyoyu reddetti. "Yahu yiyecek bir şey yok mu?" dedi, tereyağı ve ekmekle kifafı nefis ederken, sebzeliikteki turpları ve büyük, kavun kadar büyük sarı biberi (çektim fotoğrafını, bakınca hâlâ gülüyorum) kaptı, kesip yedi. Zar zor ona bir peynir tabağı yaptılar, kısacası o görkemli sofrada gene peynir-ekmek-su (benim vazgeçilmez ve muhteşem menüm) ile karnını doyurdu.

YENİ BİR YAKLAŞIM

Günün sürprizi benim için Emel Sayın'dı. Bir ay önce kolunu, omuzunu kırmıştı. Bastonla yürüyordu. Her zamanki zarafeti, nezaketi içindi. Konuşmaya başladı. Neler konuşmadık ki... Mesela onu ilk kez 1966 yılında Ankara'da Güney Park Aile Gazinosu'nda görmüştüm. Üstünde sarı bir elbise var. Ayaklarında sarı 'lame' papuçlar, kolunda gene o renk 'lame' bir çanta. Sabit bir mikrofona ilk parçasını, kolunda o çantayla söylüyor. Annem ertesi gün lame çanta ve pabuç peşine düşüyor. Sonra yıllar akıyor, sinemada, filmlerde onu görüyorum. Onu her zaman çok ilginç, özel yaşantısıyla da döneminin çok ötesinde bir kadın olarak izliyorum. Aşkları, evlilikleri, müziği, sahnesiyle sürekli olarak hayatımızda. O kadar ki onunla yaşadık hayatı dersem yanlış değil.

O arada Hıncal Abi bir anısını anlatıyor. Belki yazar ama ben de yazayım. Bahçelievler'de, Ankara'da, bir düğün salonuna giriyorlar, arkadaşlarıyla. Birisi sahnede. Sonra birisi, "Mahallemizin kraliçesi" diye bir genç kıza davet ediyor: Emel Sayın. Sonra Hıncal Abi, eski eşi Holly'nin diz boyu Ankara karında nasıl onu Çankaya'dan Marmara Oteli'ne kadar yürüttüğünü anlatıyor. Sonra

nasıl Amerikalı eşinin Hıncal Abi'ye kızıp oraya gelmediğini, onun da bunun üstüne sabahın 5'ine kadar evde kaldığını anlatıyor. Biz tekrar Emel Hanım'la kendi aramızda kaynatıyoruz. Mehmet Bey ve Hülya Avşar espriler yapıyor. Bir ara Sonat Bahar'la konuşuyoruz. Sonra yemek bitiyor, o güzel kırmızı salona geçiyoruz. Emel Hanım'la yan yana oturuyoruz. Fotoğraflar çekiliyor. Derken onu yolcu ediyorum, ben de ayrılıyorum. Yolda nefis bir öğlendi diye düşünüyorum, mabet kadar sevdiğim üniversiteye dönerken, Tepebaşını geçip...

SABAH'ın 30. yılı... 1980'li yılların ortası. Her zaman belirttim: Türkiye hâlâ bir cehennem, ama ne cehennem, bilenler bilir. O dünyaya açıldı SABAH. İlk sayısının çıkışını anımsamıyorum. Mesela o korkunç reklam kampanyasının ardından ortaya çıkan *Güneş* aklımda da SABAH pek öyle değil. Gene de onu izledik elbette. Farklı bir sesi, yeni bir yaklaşımdı. Eleştirdik de. 30 yıl önce başlıca işimiz oydu.

SABAH'ın bende üç büyük dönemeci var. Birincisi, Kültür Bakanlığı'nda çalıştığım yıllarda bir bayram öncesinde SABAH, bayram günlerinde de yayınlanacağını söyledi.

30. yıl yemeğinde duayenlerle genç kuşak bir araya geldi. Sohbetler edildi, eskiler anıldı, hasret giderildi.

Aman ne itirazlar. O sırada gazeteler bayramda yayınlanmaz, yerine uyduruk bir bayram gazetesi çıkardı. Nasıl sevinmiş ve desteklemiştim. Benim gibi dur durak bilmeksizin çalışan biri için bu bir milattı ve hiç yapmadığım bir şeyi yapıp o sırada bir konu görmem gereken Zafer Mutlu'ya memnuniyetimi bildirmiştim. O Kültür Bakanlığı yılları ki, 1990'ların ilk yarısıdır, SABAH'ın Ankara Bürosu'na gidip gelmeye başladım. Fatih Çekirge dostum büronun şefiydi. Derken idari yönetici diye anımsıyorum Yavuz Onursal'la dost olduk. İkisinin de alıcılığıyla neredeyse her gün o büroya gidip geldim. Ne anılar biriktirdim orada, nelere tanık oldum, bir gün yazarım.

İLGİNÇ BİR GAZETEDİR

Sonra İstanbul'a göçtüm ve benim için SABAH'ın üçüncü dönemi başladı. O sıralar *Radikal*'de yazıyordum. Derken 2005 yılında Amerika'ya gidecektim uzun bir süreliğine. Bir gün GYY Ergun Babahan dostum aradı. Beni Kenan Tekdağ'la birlikte Park Şamdan'a yemeğe davet ettiler ve orada SABAH'ta yazmamı istediler. Ben de yola çıkıyorum. Bir türlü anlaştık. Sonra o iş olmadı, kaldı, ben bazı sıkıntılar yaşadım, önemi yok. Derken döndüm ve bir gün Yavuz Onursal beni sabah kahvaltısına davet etti, Ankara'dan gelmişti. TMSF gazeteye el koymuş, o da yönetici olmuştu. 2007 Mayıs'ında onun davetiyle ve Ergun'un desteğiyle ayın 12. gününü yazmaya başladım. O gün bugündür yazıyorum. Başlangıçta üç yazıydı, şimdi Pazar Eki yazısı da eklendi. O arada sahipleri, mülkiyeti el değiştirdi, GYY değişti...

SABAH ilginç bir gazetedir. Zamanında iyi işler de yaptı, bütün gazeteler gibi yanlışları da oldu. Ama ileride bir gün bütün gazeteler gibi o da doktora tezlerine konu olacak. (Belki olmuştur bile...) Politik yönemeleri ne olursa olsun, SABAH, Türkiye'de daima ve mutlaka belli bir çizginin üstünde kalmış, yenilikçi olmuş bir gazetedir. O yenilikçiliği meydana getiren unsurları teker teker sayıp dökemem. (*New York Times*'ın haftada bir kez ek olarak verilmesini ben çok önemsemiştim, örneğin.) Fakat, SABAH denilince aklıma bir yenilikçiliğin, farklılığın geldiği muhakkaktır.

SABAH'ın bugün de daha fazla şeyler yapabileceğini düşünüyorum. Her şeyden önce kentli bir gazete SABAH. Akıllara öyle kazındı. 1980'lerin getirdiği, yenilikçi bir gazete olunca kompozisyona bu da eklenebilir. Bu açıdan bakınca benim için SABAH'ın ekleri her zaman önemli oldu. Hâlâ da öyle. Bu eklerin Türkiye'ye önemli bir değişiklik getirdiği kanısındayım. Şöyle ki, sonunda, gazetelerin kendileri ekleri, ekleri de gazete oldu diyorum ve SABAH'ın başarılarından biridir. Son derecede canlı, üretken, dünyayı izleyen, hareketli mecralar ekler. Ben de Pazar Eki'nde büyük bir zevkle yazıyorum. Şengül Balıksırtı'nın (Türkiye'de, galiba dünyada da, en sevdiğim soyadı), Necla Bayraktar'ın, daha önceleri Figen Yanık'ın katkılarını unutmak olanaksız.

O gece SABAH'ı, 1980'leri ve 90'ları, sonra kendi SABAH serüvenimi düşündüm. Kendi kendime "Ne yememiş ama..." dedim, yemeği ertesi gün dostlarıma ballandıra ballandıra anlattım. Nice 30 yıllara SABAH...

SABAH
30 yaşında...
1980'li yılların
ortası. Her
zaman
belirttim:
Türkiye hâlâ
bir cehennem,
ama ne
cehennem,
bilenler bilir.
O dünyaya
açıldı SABAH

AVRUPA KONUTLARI'NDA HAYATLAR DA SICACIK, YUVALAR DA...

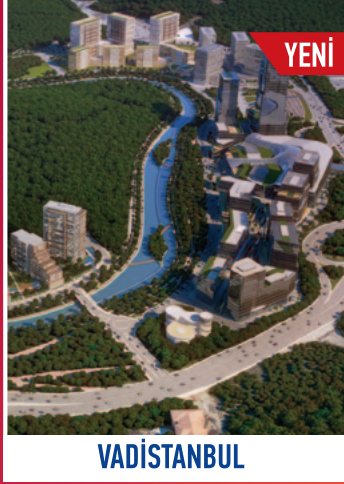
Avrupa Konutları'nda "kalite standartlarını" oluştururken her şeyi yarınlarınızı düşünerek tasarladık. "Sürdürülebilir konfor" anlayışını Avrupa markasıyla hayata geçirdik. Çünkü biz sorumluluğumuzu biliyoruz; hayatınızın en önemli parçasını, yuvanızı inşa ediyoruz.

30. yılında da **Sabah** ailesini kutluyor, başarı dolu nice yıllar diliyoruz...

artas

www.avrupakonutlari.com.tr

VADİSTANBUL

ECLIPSE MASLAK

AVRUPA KONUTLARI KALE

TEMA ISTANBUL

ATAKENT 1

ATAKENT 2

*ATAKENT 3

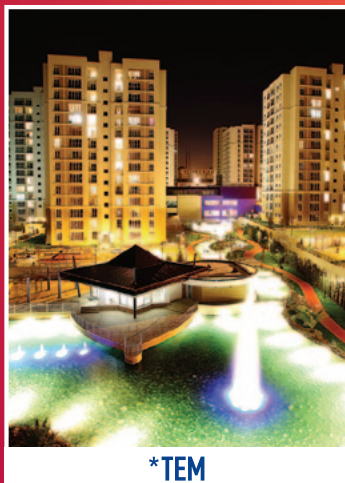
*ISPARTAKULE 1

*ISPARTAKULE 2

*ISPARTAKULE 3

*TEM

*TEM 2

AVRUPA KONAKLARI FLORYA

*AVRUPA KONAKLARI SAKLIBAHÇE

* TOKİ İştiraki EMLAK KONUT GYO A.Ş. Kaynak Geliştirme Uygulamaları Kapsamında Yapılmıştır.

1985 2015

Taş üstüne taş koymak...

1985 yılında başladığı yolculuğuna tüm hızıyla devam eden Taşyapı Grubu yüksek kalitede malzeme ve işçilikle inşa ettiği projelerle lüks ve konforlu yaşam alanlarına imza atmaktan onur duyuyor.

Yeni yaşam alanları inşa ederken, kendimizi topluma, çalışanlarımıza ve çevreye karşı sorumlu hissediyoruz. Yaptığımız tüm yatırımların doğaya saygılı, yasal gerekliliklere uygun, yüksek kalitede, güvenli, fonksiyonel ve estetik unsurları bir arada sunan projeler olmasına özen gösteriyoruz.

2012 yılına kadar gerçekleştirdiğimiz projelerde hep çok seçici olduk. Saygın ve seçkin müşterilerimize "yüzük taşı gibi değerli" en özel lokasyonlarda en yeni teknolojiyle, en kaliteli ürünler sunmaya gayret ettik. Mükemmeliyetçi yaklaşımımızla proje geliştirdiğimiz sokağa, semte, bölgeye hep değer kattık. Ülkemizin çehresini değiştiren modern ve prestijli yapıları hayata geçirmek sektörde Taşyapı'yı ayrıcalıklı bir konuma yükseltti.

Hatta başarılarımızı yurtdışına da taşıdık. Ekibimiz, dünyanın en çetin coğrafyalarında yüklendiği işlerde adeta tarih yazıyorlar. Eksi 35 dereceden artı 45 dereceye her hal ve şartta Taşyapı çalışanları bulundukları ülkelerde verdiğimiz tahaahütleri yerine getiriyor. Tüm dünyanın artık oyun alanımız haline dönüştüğünü söylemekten mutluluk duyuyoruz.

30'uncu yılımızda sadece inşaat alanında değil, enerji ve turizm sektörlerinde de önemli yatırımlar yaparak daha fazla kişiye istihdam sağlamayı arzu ediyoruz. 13 bini aşkın çalışanımız ve 15 iştirakimizle Taşyapı Grubu olarak, sizlerin beklentileri doğrultusunda ülkemize ve adımıza yakışan eserlere imza atabilmek, taş üstüne taş koyabilmek için durmadan, yılmadan, yorulmadan çalışmaya devam ediyoruz. Ülkemizin gelişimi, esenliği, refahı, birliği ve beraberliği için her kim bizim gibi taş üstüne taş koyuyorsa sevgiyle ve saygıyla kucaklıyoruz.

Taşyapı Yönetim Kurulu Başkanı olarak şunu açık yüreklilikle belirtmeliyim ki; 30 yıldır ilmek ilmek ördüğümüz başarı hikayemizin iki temel dayanağı bulunmaktadır: Çalışanlarımızın bize olan inancı, başarıma azimleri ve en önemlisi müşterilerimizin güveni...

Bizimki gibi çetin bir iş kolunda, takım ruhu ve dayanışma, üretim kalitesini artırırken, işin tamamlanma süresi kısalmaktadır. Nitelikli iş gücünün yaratılması, geliştirilmesi ve ahenkle birarada çalışması bizim için başarının püf noktası.

Taşyapı'yı inşaat sektöründe ilk sıralara taşıyan, marka haline getiren en önemli unsur hiç şüphesiz müşterilerimizin sadakati ve güveni. Taşyapı'nın geldiği nokta tesis ettiğimiz bu güveninin eseridir. Ben ve çalışma arkadaşlarım gece gündüz demeden bize bahşedilen güvene layık olmak ve korumak için çabalyoruz. Müşterilerimizin, tedarikçilerimizin, çalışanlarımızın bize duyduğu güven en değerli hazinemizdir. Bu hazineyi muhafaza etmek, hatta geliştirmek en büyük isteğimizdir.

Çünkü biliyoruz ki, köklü, güçlü ve saygın bir Taşyapı'yı gelecek nesillere taşımak ancak ve ancak bu hazineyle mümkün olacaktır.

Sevgi ve saygılarımla,

Emrullah TURANLI
Yönetim Kurulu Başkanı

TAŞYAPI

30 yıldır büyüyen dostluk!

Taşıyapı Grubu olarak bizim gibi 30. yaşını kutlayan ve kampanyalarımızı müşterilerimize duyurmamızda bize yardımcı olan Sabah Gazetesi'ni kutlarız.

Birlikte nice 30'lu yıllara!

**BAZI MECRALARIN DEĞERİ
SÜTUN SANTİMLE ÖLÇÜLMEZ**

30 *yıl*

Değişmez iş ortağımız
Sabah Gazetesi'nin 30. yaşını kutlarız.

www.accessmedia.com.tr

ARAMIZDAKİ ATEŞ HİÇ SÖNMEDİ...

...2015

1985...

...İYİ Kİ DOĞDUN SABAH!

BONA genç ve dinamik bir ajans, ancak Türkiye’de ilk medya ajansını kuran yönetim ekibi sayesinde Türkiye’nin en tecrübeli ajansı. Dijital ve klasik medyayı birlikte düşünüp planlamayı amaçlayan bir fikirden doğan BONA, Türkiye’nin ilk gerçek entegre iletişim pazarlama platformu...
30. yılı şerefine çıkarılan bu ekte BONA’ya yer veren tüm SABAH ailesine teşekkürler.

bona
media / digital

Atom Sokak King Plaza No:18 Kat:8 34394 Levent - İstanbul / Türkiye
T. 0212 273 20 63 F. 0212 273 27 20 E. info@bonamedia-tr.com W. www.bonamedia-tr.com

SİBEL CAN

Karşılıksız sevgiyi öğrendim

Sahneye çıktığımda çoktumdum. Büyüdüm, en sevdiğim işi yaparak, şarkı söyleyerek milyonlarca insana ulaşmanın mutluluğunu ve alkışını öğrendim. Alkışlar arasında üç çocuk sahibi olup, annelik duygusunu tattım. Karşılıksız sevgiyi çocuklarımda buldum ve alkışların mutluluk verdiğini öğrendim.

CENGİZ ABAZOĞLU

Değişimi kucaklamalı

Biliyorum dememeyi öğrendim. Ben dememeyi öğrendim. Hayatın kendisi zaten bir değişim. Her değişimi kucaklamayı, benimseyi öğrendim. Nice yıllara SABAH.

EROL EVGİN

İlk günkü kadar taze

SABAH gazetesinin 30. yıldönümü beni gazetesinin ilk yayınlandığı günlere götürdü. Basın arşiviimi karıştırdım. Mayıs 1985'te SABAH'ın TV, haber, program başlığı altında Haftanın Konuştu köşesi açılmış ve ilk yazıyı da benden istemişler o dönemin sevgili SABAH yöneticileri. Bir ilkbahar Sabahı adlı bir yazı kaleme almışım ve SABAH gazetesi okurken çekilen bir fotoğraf vermişim. SABAH 30 yıldır hayatımızda. İlk günkü kadar yeni, taze ve güçlü. Nice 30 yıllar diliyorum.

İlkiğimizde şu cevabı verdi: "Ben yaptığım işe Çağdaş Türk Müziği adıyla"

organizasyonun ya da nejerin tam anlamıyla l sfaata layık olması.

Gazetemizi ziyaret eden ünlü sanatçı Erol Evgin, "SABAH'ı okumadığım gün yoktur" diye konuştu...

GÖKHAN ÖZEN

5'ten 35'e geldim

30 yılda 5 yaştan 35'e geldim ve hayalini kurduğum bir kariyer sığdırdım bu yıllara. 250 beste ve şarkı, 12 albüm ve yüzlerce konser benim için 30 yıl. Herkes için güzel haberlerle dolu nice 30 yıllara..

ZİHNİ GÖKTAY

İz bırakmak lazım

Öyle bir dünyadayız ki, iz bırakmak lazım. Bir sümüklü böcek, salyangoz bile iz bırakıyor. İnsanı insana insanca anlatan bizler de sanatçı olarak sanatı devam ettirmeye çalışıyoruz. Önemli olan yaşarken kıymet bilmek. Şehir Tiyatroları'nda 51. senem. Ben bu 50 senenin 28 senesini Lüküs Hayat'la geçirmişim. Ama Lüküs Hayat'la anılıyor olmak çok büyük gurur kaynağı.

BİROL GÜVEN

Önemli olan yapabilen olmak

30 yıldaki değişimimi şu hikayeyle anlatmak isterim: Meksikalı bir köylü, göl kenarında balık tutarken yanına gelen bir Amerikalı iş adamı sormuş; "Sen ne yapıyorsun burada?" "Balık tutuyorum", demiş balıkçı. "Neden daha büyük işler yapmıyorsun? Mesela bir iş kurmuyorsun, tuttuğun balıklar çok lezzetli, küçük bir işyeri kurabilirsin." "İş kurduktan sonra ne olacak?" demiş balıkçı... "Para kazanırsın, zamanla

işleri büyütürsün. İhracat yaparsın. Hatta New York'ta ofis tutarsın." "Sonra?" "Çok zengin olursun! Yaşlanınca da emekli olup, Meksika'da göl kenarında bir ev alıp, balık tutarak hayatını yaşarsın" demiş Amerikalı. Meksikalı cevap vermiş; "Ben zaten göl kenarında balık tutuyorum." Ne öğrendiğime gelecek olursak; bilgi artık kolay ulaşılan bir şey. Bu dünyada bilen olmak önemli değil, önemli olan yapabilen olmaktır.

GANİ MÜJDE

İyi insan olmaya gayret gösterdim

30 yıl önce elimde telefonum yoktu. Şimdi bir dakika telefonum olmasa hayatım durma noktasına geliyor. Bu geçen zamanda baba oldum, yazar oldum, iyi insan olmaya gayret gösterdim. Baş dönürücü teknolojik bir devrime şahit oldum. Eskiden tükenmez kalemle yazıyordum. Şimdi bilgisayarım la vücudumun bir organı gibi geziyorum.

Lütfen sayfayı çeviriniz

SABAH ilk gününden beri hep genç, hep heyecanlı, hep öğrenmenin ve gelişmenin peşinde oldu. Dile kolay 30 yıl, dünya değişti... Biz de değiştik, hep hayatımızda olan ünlüler de...

am 30 yıldır, yayın hayatına başarıyla devam eden SABAH dinamik ve yenilikçi bir gazete oldu. Dünya değişirken bu değişime uyum sağladı. Bu 30 yılı birlikte yaşadığımız sanatçı, müzisyen, oyunculara yani şöhretlilere bu 30 yılda ne öğrendiklerini sorduk. Heps i içtenlikle yaşadıkları değişimi, hayattan aldığı dersi anlattı...

30 YILDA NE ÇOK ŞEY ÖĞRENDİK HAYATTAN

ÖZCAN DENİZ

Gidecek çok yolum var

Her insan gelişir veya değişir. Değişim, gelişime nazaran daha çığdır. Tüm yaşanmışlıklar, seni sen yapan her şeyi bir kenara bırakıp yeni, darbesiz, şekilsiz, üzerinde sana ait hiç bir iz bulunmayan, güçsüz bir şeye dönüşmektir değişim ve sizi başa döndürür. Çünkü insan darbelerle şekil alan bir çelik parçası gibi olmalı. Her yaşanmışlık onu zaman içinde şekillendirmeli, güçlendirmeli ve ışıklandırmalı. O yüzden hiçbir zaman kendime "değişim" kelimesini yaıştıramadım. Benim için "gelişim" daha doğru bir tanım olurçünkü gelişmek, varolan her şeyinizi muhafaza edip üzerine yenilerini eklemek demektir.

Doğumdan bu yana her şeye sahip çıkar gelişim. Değiştirmez, zayıflatmaz güçlendirir. Küçültmez, büyütür... Ben 22 yıl önce tanıştım kendimi. Tüm olmamışlıklarım la, anlamaya çalışan, şaşkın, acemi, sadece şarkı söylerken rahat, onun dışında konuşurken bile sesi çıkmayan ama meraklı, komik, umut vaat eden, zor bir çocukluk geçirmiş, gençliğini de heba etmek istemeyen, cesur bir çoktumdum.

İlk hamlede ünlü olmam aslında iyi olduğu kadar kötüydü de çünkü daha ne olduğunu bile anlamadan şöhret olmak, şöhret olma durumuyla boğuşup öğrenmeyi geciktirir. Artık tüm bu "gelişim" süreci insanların gözü önünde olacaktı ve öyle de oldu. O yüzden bazı kafalar hâlâ o olmamışlık yıllarına takık ve kat ettiğim bunca

yolu göremiyor.

Halbuki herkes bu süreçleri yaşar. Her insanın olgunluk öncesi çiğ, ustalık öncesi acemi, bilgelik öncesi cahil dönemleri olmuştur. Her zaman işimin çok zor olduğunu bilerek çalıştım. Çok ciddi önyargılarla boğuştum. Alkış ve övgüler kadar ağır saldırılara, hakaretlere maruz kaldım.

Güçlüyseniz, tek başınıza yürütür yol alırsınız. Zayıfsanız, ilk saldırıda yerle bir olup tarihe karışırırsınız ve yapacak neyin varsa yapılamadan çöp olur gider.

Ama benim için bunların hiçbir i bahane olmadı. Sadece çok yorucu oldu ama oldu. 22 yıl içinde sayısız hikayemi paylaştım insanlarla. Bazen müzikle, bazen sinema perdesinden, bazen de televizyondan. Sinema yükselerek hızla devam eden bir yolculuk benim için.

Daha nerelere gideceğini benim bile kestiremediğim bir yolculuk. Çekecek çok film, anlatacak çok hikayem, gidecek çok uzun bir yolum var. Gerisi kısmet.

GÖKSEL

Teşekkürler hayat

Dile kolay 30 yıl. Henüz her evde telefon yoktu, televizyonlar siyah-beyaz ama hayat rengarenkti. Bense, bizim sınıfın assolistiydim o zamanlar. 30 yılda neler oldu neler! Acıyı da öğrendik, sevinci de. Teşekkürler hayat ! Ve mutlu yıllar SABAH.

NİCE
SANTİM VE
SÜTUNLARA!
NİCE
YILLARA...

Carat

BÜLENT ERSOY

Derin hürmetlerimle kutluyorum

İmanın ön gördüğü doğruluk ilkerinden şaşmadan, yaradandan ötürü yaradılana duyulan sevgi ile hiç kimseyi ötekileştirmeden toplumun her kesimini kucaklayan ruh yapısındaki anlayış biçimi ile malayanilikten uzak, kaliteden hiç ödün vermeden fevkaladenin fevkinde bir sıkık, zarafet, nezahat ve de nezaketle 30 yıldan bu günlere değin her bir yeni günün sabahında karanlıkları geride bırakıp evlerimize bir nur ışığı aksetmişçesine misafir

olup bizlere “Hayırlı sabahlar, günaydınlar” diyen SABAH gazetemiz, varlığınız iftiharımız... Yurtta ve de dünyadaki tüm yaşanılanları en doğruları ile yansız olarak siz SABAH’ımız vasıtasıyla okuyup öğrenmek ise bir ayrıcalık olmuştur biz tüm kaliteyi sevenler için... Yeni yaşınız vesilesi ile en yetkiliden en yetkisize tüm SABAH ailesinin tüm fertlerini naçizane bendeniz de en halisane duygularım ve en derin hürmetlerimle kutlarım efendim.

HÜLYA KOÇYİĞİT

Aile en değerli hazine

İnsanın hayattaki en değerli hazinesinin ailesi olduğunu bir kez daha öğrendim. Eşim, kızım, torunlarım, kardeşlerim ve damatlarım; müthiş bir zenginlik bu. Ve elbette sinemayı yaşam şekli olarak seçmekle nasıl doğru bir iş yaptığımı anladım. Sinema bana hep onur, gurur ve heyecan verdi. Hep başımı dik tutmamı sağladı ve belki de en önemlisi büyüdüğüme küçülmeği öğrendim son 30 yıldır.

AŞKIN NUR YENGİ

Cesaret, doğruluk ve dik duruş

Cesaretin, doğruluğun ve dik duruşun hayatın sivri köşelerini törpülediğini düşünüyorum. Bir okuyucu olarak SABAH gazetesinin de 30 yıllık yayın hayatında böyle bir duruş sergilediğini görüyorum. İstikrarlı ve düzgün yayın anlayışıyla evine girdiği herkesin görüşlerine biçim verdi. Dünyada olup bitenin aynası oldu. Tüm emek verenleri kutluyorum.

HALDUN DORMEN

“Ben oldum” demedim

Her sene tiyatro bitti deniyor, aksine tiyatro her dönem çok ilgi görmeye devam ediyor. İstanbul’da 200’ün üzerinde oyun oynanıyor. Anadolu’da da seyirciler oyunlara büyük ilgi gösteriyor. Tiyatroya bunca yıl emek vermiş onlarca öğrenci yetiştirmiş biri olarak bir katkı olmışsa ne mutlu bana. Hayatımda hiçbir zaman umutsuz olmadım. 30 yıl önceki Haldun Dormen’den şimdiki Haldun Dormen’e neler değiştiğini sorarsanız, biraz daha kendinden emin biri oldum. Hâlâ bir yere tek başına girince utanırım. Ama hiçbir zaman “Ben oldum” demedim. O en tehlikeli şey. Hâlâ yapacaklarım var. *Müfettiş Gogol*’u sahneleyeceğiz mesela. Başrolünü de ben oynuyorum. Yaşamaya devam ettikçe sahnede olmaya üretmeye devam edeceğim.

DEMET AKALIN

Nefesim yettiği sürece sahnedeyim

30 sene önce Gölcük’te kendine güveni sıfır bir çocukluk hatta gençlik geçirmiş biri olarak hayalini bile kuramadığım büyük sevgilerin tam kalbindeyim. Bu kadar sevimliyi aklımdan uçundan geçiremezdim. Çocukken en büyük dileğim gazeteci olmaktı ya da apartmanın yedinci katında oturan Bedia Akartürk’e bir gün Sezen Aksu gelecek ve beni şarkı söyletken keşfedecekti. İnanç mı? Azim mi? Şans mı? Bilemem. Güzel şarkıların kokusunu alıp Türkiye’nin nabzını tutarken beni yalnız bırakmayan bu yolda büyük sevdalara beraber yürüdüğüm tüm sevenlerime teşekkürler... Kalbim ve nefesim yettiği süre sahnede olmak istiyorum güzel ailemle...

CÜNEYT ARKIN

Karıma tekrar aşık oldum

90 dakikalık her filmimde 60 dakika uçuyordum, 30 dakikaya indim ve şimdi yürüyorum. Çocuklar büyüdü. Kuş misali evlenip uçup gitti. Evliliğimin 47. yılını kutladım. Beş torunum oldu. Büyük bir ameliyat geçirdim. İki kitap yazdım. Karıma tekrar aşık oldum.

ŞORAY UZUN

Dertsizken dertli oldum

Öğrenci idim mezun oldum... İşsizdim, iş sahibi oldum. Ne olacağımı bilmiyordum, oyuncu oldum... Büyüdüm... Bekar adam idim, evlendim... Çok cahildim... Okudum, daha az cahil oldum... Cem Yılmaz ile bیلardo oynadım... Sonra Cem çok meşhur oldu... Gururlandım. Baba oldum... Uçtum... Yaşlandım... Dertsizken dertli oldum... Büyüdüm... 30 yıl ne zaman geçti hiç anlamadım... Bir de baktım; hâlâ annemin minik yavrusuyum...

CEM DAVRAN

30 yılı armağan saydım

30 yıl önce tam 21 yaşındaydım. Şimdi hiç düşünmediğim bir yerdeyim. Koskoca 30 yılda tek bildiğim, fark ettiğim “sevmek” oldu. İşini sevmek, yaşadığın yeri sevmek, dostları, aileni sevmek, dünyayı, hayatı sevmek. Buradan bakınca son 30 yıl başköşesinde çocuklarımın olduğu, sanatın her satırda dillendiği, bazen sıradan, bazen eşine az rastlanırlı pırlanta kıvamında ve sepya görünümülü bir fotoğraf. Babamla vedalaşmak da bu 30 yılın fotoğrafına giriverdi ya gerisi acı sayılmaz. Sözüün özü, 30 yılı armağan saydım, düğün, bayram bildim. Siz de böyle bilin.

Ali SUNAL

Doğru yolda ilerlemeye çalıştım

30 yıl benim için bir hayat. Bunun yarısını evin yatağından makas alınan babasının oğlu olarak geçirdim, diğer yarısını kendi ayakları üzerinde durması gereken, genç yaşında aile reisi olmak zorunda kalmış biri olarak yaşadım. Yarısını ailenin çocuğu diğer yarısını ailenin reisi olarak geçirdiğim bu süreçte acısıyla tatlısıyla iyisiyle kötüsüyle birçok şeyi yaşadım. Doğru yolda ilerlemeye çalıştım. Kemal Sunal’ın oğlu olma yükü ve sorumluluğuyla bugüne kadar geldik.

YEŞİM SALKIM

Bu şahane hayat için teşekkürler

Yıllar.... Bundan 30 yıl önce ben 14 yaşındayken ve hayata dair umut, endişe, kaygı ve sevinç taşırken aynı zamanda heyecanlarımı büyütüp hedeflerimi belirlerken evet tam 30 yıl önce ben ve şimdiki ben. Zaman iyi değerlendirilmesi gereken bir durum ama geriye bakınca bir evlat, bir genç kız, bir kadın, bir anne, bir şarkıcı ve bir oyuncu olan ben çok şey yaşamış çok hata yapmış ders almış, aldanmış ve üzülmüş üzümüş ve öğrenmiş bir kadın. Ne güzel olgunluklar katmış yıllar bana ve ne çok öğretmiş öğretmeye devam edecek yıllar olmasını dileyerek yürüyorum yolumda, bazen düşünüyorum sendeleyerek kalkıyorum ve devam ediyorum. Biliyorum ki zaman en güzel öğretmendir insana. Şükrederek varlığımıza sebep olan her şeye ve bana verdiği tüm güzelliklere rabbime sahip olmak asıl mesele diyorum.

Sabah’la yaşıtız

TOLGAHAN SAYIŞMAN:

Önce kendimi tanımaya başladım. Sonra baktım ki çevremdekiler de beni keşfetmeye başladı. İlk sahnem evimin salonu, ilk seyircilerim ailem. Hep sevgiyle bakan bir çift göz, ilk aşkım, sonsuzluğum annem... Başımın dertte olduğunu anladığım an sığındığım ilk yer, hep kaçış noktam

babam... Sonradan hayatımıza dahil olan ve benim için hep öyle kalacak olan küçük kız kardeşim Nil... Gerisi mi? Hayallerimin peşinden sürüklenmem ve onlara küçük adımlarla yaklaşmam. Vazgeçtiklerim... Tutunduklarım... Savaşlarım... Şimdi ise mutlu ama daha yapmak istediği bir çok

hayali önünde duran, hayata her zaman göz kırpan, anı kaçırmayan, hayatın benden aldığılarıyla vedalaşmış, yenilere sevgiyle kucak açan bir genç adam. Bu benim 30 yılım... Seninle yaşıt olarak birlikte yaşamaktan onur duyuyorum. İyi ki doğdun SABAH gazetesi...

ECE USLU

Hayallerimin peşinden gittim

Hayat bana; güçlü durmayı, kendime ve etrafıma karşı dürüst ve anlayışlı olmayı, çocuk kalabilmeyi, hayallerimin peşinden gitmeyi öğretti. Şimdiye kadar başıma gelen iyi veya kötü olayların hepsine teşekkür borçluyum. Çünkü seçimlerim doğru ya da yanlış da olsa bana sadece bana aitlerdi ve ben bunların hepsinden kendince dersler çıkardım.

HANDE YENER

Sabretmek ve zirveye ulaşmak

30 yıl içinde ilk günkü gibi kalabilmeyi öğrenmek istedim. Hep o tazeliği korumak istedim. İsim olayım, o büyüün yaşlansın değil de o isim çığ gibi her geçen gün büyüün istedim. Siz temponuzu artırıyorsunuz ama zaman eksiltiyor. Ben şu an o aradayım. Mesleğimin bana öğrettiği en güzel şey sabretmek ve zirveye ulaşmak. Bütün bunları bana müzik tattırdı. Sabırsız, asi ve her şey çabuk olsun isteyen biriydim. İnsan olarak da eğitildim. Tembel olabildim. İşinde randımanı düşük biri olabilirdim ama öyle olmadım. Bende fazla bir enerji var ve bunu bana işim veriyor.

İŞİL YÜCESOY

Aydınlık yıllar diliyorum

Geçen 30 yılda çok fazla hırslara kapılmadan ama yeteneğimi zorlayarak çeşitli sanat dallarında faaliyet gösterdim. Müzik, tiyatro, sinema ve dizilerde elimden geldiğince en iyisini yapmaya çalışarak genç nesillere ulaşmaya çalıştım. Baktığım zaman doğru bir yol seçtiğimi anlıyorum. Sevgili SABAH çalışanlarına da başarılı aydınlık sorumluluklarla dolu nice yıllar diliyorum. Hep varolun inşallah.

BEHZAT UYGUR:

Milyonlarca insana ulaştım

Bolca tiyatro oyunu, çokca tv programı, şahane bir evlilik ve iki de çocuk sığıdı 30 yıla. Hepsi de beni geliştiren değiştiren şeyler oldu. Tiyatro ve televizyon programlarıyla milyonlara ulaşmanın mutluluğunu yaşadım. Babamı kaybettikten sonra da yine onun bize öğrettiği şekilde tiyatroyla seyircimiz ulaşmaya devam ettim.

ALİ KOCATEPE:

Sanatta 50. yılımı kutladım

25 Mart 2015 Aysun’la evliliğimizin 30’uncu yılıydı. Olgunlaştığım, daha çok farkındalık yaşadığım, yuvamıza bir de kızımız İlkay’ın katıldığı bir 30 yıl geçti. Geçtiğimiz yıl iki büyük etkinlikle sanatta 50’inci yılımı kutladım. 30’uncu evlilik yıldönümümüz için dostlarımızı özel bir prodüksiyon hazırlıyoruz. Kısacası Kocatepe’lerin birlikteliği SABAH gazetesi yle yaşıtı...

DENİZ AKKAYA

Çok yol kat ettik

30 yıl önce ben yedi yaşındaydım. O zamanlar ilkokula yedi yaşında gidilirdi yani benim için hayatın yeni bir dönüm noktası idi. Yeni insanlarla tanışmak, bir yandan da güvenli aile ortamından ayrılmak demektir benim için. İşte o zamanlardan bugüne birbirlerimizin hayatlarına dokunarak çok insanla bu 30 yıl içinde tanıştık, çok insanla aynı yolda yürüyüp köşe başlarında birbirimize “elveda” diyerek yollarımıza devam ettik. Bu koskoca 30 yılın bana bıraktığı en önemli öğretti: bana bıraktığı en büyük hazinenin o biriktirdiğin değerli insanlar

olduğu... Belki arkada, belki gerinde kalanlar da var elbet ama sen güvenilir, dost olarak anılan bir insan, gülyüzlü anımsanan bir anı ve hatırlandıkça enerji veren bir ruh olarak yola devam ediyorsan, sen bu kazan-dıklarınla hayattan en çok faydalananlardansın. Hayatı iliklerine kadar hissedebilmiş olmak demek, en çok insanın kalbine giden yolda iz bırakmış olmak demektir. Türkiye 30 yılda çok yol kat etti, sen de katettin elbet diyebilmek için dönüp biriktirdiğin iyiliklerine bakma vaktin gelmiş demektir.

SABAH
Gazetesi'nin
30. yaşıni
kutluyoruz.

CEREYAN
www.cereyan.com.tr

Donanim

Medya & Reklamcılık

Bir nesil Sabah ile uyandı.
Gelecek nesillere umut verdiğin için teşekkürler

www.donanimmedya.com

Sabahlar olduğu sürece
ne fikirler ölür, ne de fikir evleri...

Nice 30 yıllara Sabah

30 YILDIR HER UYANDIĞIMIZDA

SABAH

GROUPM GÖZÜYLE BU 30 YILA BAKTIĞIMIZDA...

30
Yazar

313.939
ortalama
günlük
satış
(2014)

1.382.000
günlük erişim

40.000
Aylık hazırlanan
web haber
sayısı

10.000
Aylık gösterilen
mobil haber sayısı

Gündem, Magazin,
Spor, Yaşam
En çok okunan kategoriler

%49
25-44 yaş
okur oranı

746.323
Uygulama download sayısı
(isabah, esabah, sabahHD)

493.659
Senelik twitter toplam
konuşulma sayısı

7.467
Dijital abone sayısı

10.412
gündür
Sabah okuyoruz

283.584.132
Aylık toplam web görüntülenme

150
Muhabir

23.554.423
Aylık toplam mobil görüntülenme

2.429.724
Facebook + Twitter takipçi sayısı

NİCE YILLARA!

groupm

maxus

MEG

MEDIACOM

MINDSHARE

quisma

XAXIS

amvg
a mobile
ventures group

aerodeon

Orhan Gencebay

Beni dinleyen dertlenmez

Orhan Gencebay 71 yaşında ama tam altı yaşından beri müzik onun hayatı. “Benim şöhret ve starlıkla işim yok” diyen Gencebay müziğini anlatırken Türkiye’nin parlayan geleceğiyle ilgili bir tespit de bulundu: Yapılan yatırımlar ve hizmetler bizim görmediğim şeyler...

Orhan Gencebay ya da nam-ı diğer Orhan Baba tam 65 yıldır müziğiyle hayatımızda. Türk müzik tarihine damga vuran eserlere imza atan sanatçı ile ofisinde buluşup uzun uzun geçmiş günleri ve bugünü konuştuk. Sosyal konulardan özel yaşamına, müzikten siyasete her konuda ‘baba’ duruşunu bir kere daha sergileyen Gencebay, “Rabbimin huzuruna aslanlar gibi tebessümle, kimseyi üzmeden gidip bu dünyadan göçmek istiyorum” diyor.

- SABAH’ın ilk çıktığı dönemleri hatırlıyor musunuz?

- Elbette hatırlıyorum. O zaman *Hürriyet*, *Milliyet*, *Tercüman* vardı. Sonra SABAH geldi. O dönemler daha çok gazete ve kitap okunuyordu. 35 milyon nüfusumuz vardı ve 3,5 milyon gazete okunuyordu. Şimdi nüfusumuz ikiye katlandı ama tirajlar düştü. 70’lerde ve 80’lerde bilgilenmeye ve okumaya daha çok istek vardı çünkü. Halkevleri ve cemiyetler kapatılınca bilgi tartışlamadı ve bu bizi bizden biraz uzaklaştırdı.

- SABAH tam 30 yaşına bastı. Siz ise sanat hayatınızın 30. yılında Türkiye’nin sevdiği Batsın Bu Dünya isimli albümünüzü çıkardınız. Yaşınız o zaman 41 idi ve dünya hakikaten ‘batsın’ diyeceğiniz kadar kötü müydü?

- *Batsın Bu Dünya* dediğimizde yıl 1975 idi ve Vedat Türkalî’nin bir hikayesinden derlediğimiz film de yapmıştık. O film yılın rekorunu kırdı ve çok izlendi. *Batsın Bu Dünya* bestesini o film için yapmıştım. Ama film-den ziyade ülkemde yaşanan olaylar bu besteyi yapmaya beni mecbur etti. Bir takım art niyetlilerin ülkeyi sağ-sol diye bölme çabası vardı. Mahalleler, şehirler hatta şarkılar ikiye bölünmüştü. Böyle bir dünyayı yaşayıp bu acıları çekmekten bu dünyayı batıralım, yenisini kuralım arzusuyla yaptım.

BARIŞI KESİNLİKLE GÖRECEĞİZ

- Yıl 2015 oldu. Ve hâlâ bu art niyetli fikirler devriye geziyor. Yine mi ‘Batsın bu dünya’ diyorsunuz?

- Evet, şu anda da o olayların benzerlerini yaşamaktayız. Dünya hâlâ karmakarışık ve bunun nedeni bencillik ve o bencilliklerin sahipleri. Bugüne kadar yaptığım bütün bestelerim vatan ve insanlık sevgisi üzerinedir. Bana göre siyaset hizmet etmek demektir. Bunu yapan herkesle dostluğum vardır. Bunun içine Süleyman Baba’yı da dahil edebilirsiniz, Ecevit’i de, Turgut Özal’ı da, Tayyip Erdoğan’ı da. Siyasi amblem ve tabelayla hiç ilgim olmadı, insanlık ilgim vardır. Sanatın siyaseti yoktur.

- 50 yıl öncesine bakarak bugünkü Türkiye’yi nasıl okuyorsunuz?

- 50 yıllık tecrübemle söylüyorum. Yapılan yatırımlar ve hizmetler bizim görmediğimiz şeyler. Yabancılar “Şu anda Türkiye karar veren beş ülkeden biridir” diyorlar. Harika değil mi bu? Dünyada büyük bir kaos var. Bizde de var. Bu işi bilenlere göre düğmeye basılmıştır ve bu art niyetli kişilere engel olmaya çalışmalıyız. Bizim sağduyumuz galebe çalar. Birbirimizle empati yapalım ve değerlerimize sahip çıkalım yeter.

- Yaşınız 71 oldu Orhan Baba, barışı görebileceğinizi düşünüyor musunuz?

- Barış olmadan yaşam olmaz. “Savaş mı var

H. SALİH ZENGİN

ki barış isteyelim” diyenler var. 1955’te küçüktüm ama 6-7 Eylül olayları oldu. 70-80’lerde sağ-sol olayları geldi. Barış var mıydı o zamanlar? Alevi-Sünni, Türk-Kürt, laik-antilaik diye bir ayrım yapmak isteyenlerin bulunduğu ortamda barış var denilebilir mi? Kesinlikle barışı göreceğiz.

- Müzik ve söylemlerinizde hep kederden bahsettiniz ama umudu aşıladınız daha çok.

- Kederli kalmışımdır ama kederli kalmayı söylememişimdir.

- Size millî terapist mi dememiz lazım?

- Berhudar ol! Beni dinleyen dertlenmez. Gayemiz iyiyi, doğruyu, güzeli, aşta bile adaleti anlatmaya çalışmak.

ARABESKİ AYAĞA DÜŞÜRDÜLER

- Siz müziğe Batı müziği ile başladınız ama hep arabesk tanımı içine değerlendirildiniz. Bu sizi rahatsız etti mi?

- Kasıtlı olarak ‘arabeskçi’ dediler bana. Arabesk eski Mısır’dan yayılan ve ‘Arapvari’ anlamına gelen bir tanım ve kültürdür. Türklerle Araplar beraber devletler kurmuş, kültürler oluşturmuş, İslam kültürüne hizmet emişler. Benim müziğimi varoş kültürüne eklemleyip ‘arabesk’ demek kadar yanlış ve art niyetli tanım olamaz. Tuttular büyükşehire göç etmiş insanlara arabeskçi dediler. Olumsuz ne varsa bu yaftayı yakıştırdılar.

- Bu Beyaz Türk tavrı mı?

- Beyaz-siyah Türk demeyeyim, boşver. İlkın 1936’larda Sadettin Kaynak’a kullanmışlar bu tabiri. Mısır filmleri geliyor o dönem ve Sadettin Kaynak dublaj yapıyor o filmlere. Böylece ona ilk arabeskçi ünvanını yaptırmışlar. Arabesk kötü bir şey değil, son derece değerli bir kavramdır. Ama bunu ayağa düşürdüler. Müziğimle arabeskin alakası yok. Kendi değerlerimi yorumlayan ve yeni ürünler yapan birisiyim. Kendime has ses arayışlarım var ve bunlar bitmedi. Bana bu konuda yapılan saldırı kimseye yapılmadı. Bunlara cahil demiyorum ama bu müziği anlamak için daha çok dersine çalışsınlar diyorum.

- Hayatta en son arzunuz ne olurdu?

- Rabbime her zaman söyledim ve istediğim, huzuruna aslanlar gibi tebessümle gidip, kimseyi üzmeden bu dünyadan göçmektir. Bu dünya gurbet yeridir. Sıla öbür taraftır. Ne haddime istemek ama inşallah böyle bir neticeyi yaşarım.

Kasıtlı olarak ‘arabeskçi’ dediler bana. Müziğimi varoş kültürüne eklemleyip ‘arabesk’ demek kadar yanlış ve art niyetli bir tanım olamaz.

Tuttular büyükşehire göç etmiş insanlara arabeskçi dediler.

Olumsuz ne varsa bu yaftayı yakıştırdılar

Şöhretle işim yok

- Çocukken ‘Baba Orhan’, lisedeyken ‘Kont Orhan’ derlermiş, sonra ‘Koca Yürek’ ‘Orhan Baba’ ve son dönemde de ‘Dede Orhan’ diyorlar. Siz kendinize hangi payeyi yakıştırsınız?

- İçlerinden ne geliyorsa makbülümdür. “Ben hepinizle aynı yaşıyım” demişim.

- Bu hepinizi cebimden çıkarırım mı demek?

- Hayır hayır. (Gülüşmeler) Hepinizle aynı seviyede ve kişilikteyim, hepinizi anlarım demek bu.

- Şu an duruşunuz çok sakin ama gençlik döneminde mahalle kavgalarında aranan birisiydiniz herhalde?

- Küçükken sakindim ama güçlüydüm. 10 yaşlarında iken bile adaletli ve değerlere saygılı birisiydim. Kavgadan daima kaçtım ama beni kavgaya hep soktular. (Gülüşmeler) Mahallede çeteler oluyordu. Bizim mahalledeki çocuklar başka mahalle çocuklarından dayak yiyince “Orhan’a çıksana” derlerdi. Beni ne karıştırıyorsunuz? Sonra “Sana meydan okudu” deyip gaza getiriyorlardı beni.

- Hiç dayak yemediniz yani?

- Bir kere yedim. Bir mahallede dört, beş çocuk beni aralarına aldı ve dövdüler. Sonra bizim mahalleden geçerken

hepsini tek tek dövdüm. (Gülüşmeler) Yürekliydim ve çekindiğim bir şey yoktu. Bıçkınlık vardı.

- Nasıl oluyor da aynı ruh, heyecan ve ışıltıyla 65 yıldır bu meslekte kalıyorsunuz?

- İnsan severse, isterse ve yetenekliyse bıkmadan yapar yapacağını. Altı yaşından beri müzik hayatım. Şu an bile her şey yeniden başlıyormuşcasına heyecan duyuyorum. Benim şöhretle işim yok. Müzikte başarılı olmaya çalıştım, bu sırada şöhretli de oldum.

- Anlaşılmadığınızı düşünüyor musunuz?

- Öyle de düşünmemeye çalıştım. “Ben ne yaptığımı biliyorum” dedim. Beni herkes anlamak zorunda değil. Belki de ben kendimi anlatamamışım. Neticede bildiğimi yapayım da anlayan anlar.

- Bir konser bile vermediniz ama daha?

- Konser vermek benim için çocuk oyuncuğu idi. Ama sahneye çıkan kişinin hayatı konser programına göre kurulur. Ben üreten birisi olduğum için sahneye çıkarsam bölünürüm. Biraz da utangaçtım. Konser projem rafa kalkmadı. İlk ve son olarak bunu yapacağım. Ama en iyisi olmak durumunda.

Albüm yapmaya mahkumum

- 30 yıl önce şu vardı, bugün yok diyeceğiniz ne var?

- Dikkat bölündü. O kadar çok yayın organı var ki bundan dolayı sunumlarda dağınıklık oldu. Yaptığınız ürün gerekli değeri görmeyebiliyor. Türk halk ve sanat müziği tarihi misyonu olarak gereği kadar ortada değil. İnternet ve dijital platform müzik sektörüne olağanüstü zarar verdi. Fiziki korsanlıktan şikayet eder-

ken internet buna rahmet okuttu. Belki bir nesil sonra kendi değerlerimizi üretemeyebiliriz. Tehlikesi bu. Telif haklarının insan hakkında en ön safta yer aldığını bilmemiz lazım. İnsan aklıyla, duygusuyla ve bedenıyla iş yapar ve bunun karşılığını alarak yaşar. Sanatçıyı yaşat ki sanat yaşasın. 100 kişi ancak vardır müzikten para kazanan. Ben de o nadir kişilerden birisiyim. Gönül dostlarıma ulaştırmam için yapmam lazım ve manevi olarak da tatmin ve deşarj olmalıyım. Ben albüme mahkumum.

- Eşinize hâlâ aşkınsınız. Sizininkişi aşkı müebbet mi?

- Aşk duyguların zirvesidir. Aşk olmadan meşk olmaz derler. İnsan sevmese başarılı olamaz. Ben aşkı beden-siz diye niteledim. Sevgi aşkın en uç tezahürüdür. İsrarla “Sev” diyoruz. Kadın ve erkek bir bütünün yarısıdır. Eğer ikisi yan yana gelmezse insan olmaz. Bir hadisi şerifte “İki kişi bir araya geldiğinde biri başkan olsun” buyrulur.

- Sizde kim başkan?

- Eşim onu bana bırakıyor ama ben diyorum ki ‘hanım’. (Gülüşmeler) Evi güzelleştiren kadındır.

- Bıyığınız kaç yıldır var?

- 23 yaşından beri var. Hiç düşünmezken kaldı, tanımdıktan sonra hadi bakalım, kesemedik sonra. Hanım da kestirmiyor ki, önce o karşı çıkar.

■ Nice 30 yıllara, nice “Sabah”lara...

Sabah Gazetesi’nin 30. yaşını kutlarız.

HAVAS MEDIA
TURKEY

TÜM TÜRKİYE’NİN ELLERİNDE BÜYÜYEN
SABAH GAZETESİ’NİN 30. YAŞI KUTLU OLSUN !

MEDIA PLANNING AND BUYING

www.massmedia.com.tr

*Başarı dolu
nice **Sabah**'lara...*

30
.*yılı*
kutlu olsun

MGmedia
mgmedia.com.tr

Fotoğraflar: Yağmur DİNÇ

Engin Altan Düzyatan'ın 30 yılı

En iyi yaşımda her şeyin farkındayım

Merve Yurtyapan ile Öznur Kaymak 1985 doğumlu. İyi eğitimler aldılar ve hayallerindeki mesleği seçip günün birinde SABAH çatısı altında buluştular. Bu özel sayı nedeniyle en çok onlar heyecanlandı. "Gazetemizle aynı yaştayız, doğumgünümüzü birlikte kutluyoruz" dediler. Ve bu özel sayı nedeniyle birlikte özel bir röportaja imza attılar, Engin Altan Düzyatan'la yıllar içinde dolaştılar

■■■ MERVE YURTYAPAN- ÖZNUR KAYMAK ■■■

SABAH Gazetesi, 22 Nisan 1985 günü doğduğunda biz henüz hayatta değildik. Genç ve dinamik SABAH'ın, Türkiye'nin ve dünyanın nabzını tutmaya başladığı ilk aylarda biz de dünyaya gözlerimizi açtık. Ve aradan tam 30 yıl geçti...

Şimdi iki genç gazeteci olarak SABAH çatısı altında gazetemizin 30'uncu yaşına tanıklık

etmekten çok mutluyuz. Gazetemizle birlikte, bizim için de yeni bir dönemin başladığı 30'uncu yaşımızı çok özel bir röportajla kutladık. SABAH Ek Yayınlar Yönetmeni Şengül Balıksırtı'nın, bu özel günde bize sunduğu fırsatı değerlendirip, Engin Altan Düzyatan ile bir araya geldik. 1985 yılında beş yaşında bir çocuk olan Düzyatan'ı, sorularımızla iki koldan sıkıştırdık! Mövenpick Hotel'de buluştuğumuz

oyuncu, SABAH'ın doğum günü için özel olarak hazırlanmıştı. Smokininin içinde çok şık görünen Düzyatan, tüm yakışıklılığıyla bizim için özel pozlar verdi. Sık sık kahkahalarla bölünen sohbetimiz sırasında ünlü oyuncunun farklı yönlerini keşfetme şansını yakaladık. "35 yaşındayım ve artık tüm ipler benim elimde" diyen Düzyatan, ünlü olmanın hayatında hiçbir şeyi değiştirmedini söylüyor.

Zaten samimi tavırlarıyla bunu fazlasıyla kanıtıyor. Avrupai görünümünün altında klasik bir Türk erkeği yatığını söyleyen Düzyatan ile 1985 yılından bugüne uzanan bir yolculuğa çıktık. İzmir'de geçen çocukluğundan ilk kaykayına, şöhretle tanışmasından oyuncaklara düşkünlüğüne ve Neslişah Alkoçlar ile yaptığı evliliğe kadar her şeyi konuştuk... İşte Engin Altan Düzyatan'ın 30 yılı...

- **MERVE YURTYAPAN:** 1985 yılında SABAH gazetesi kurulduğunda, siz beş yaşındaydınız. O günleri hatırlıyor musunuz?

- Hayal meyal hatırlıyorum, ilginç yıllardı... Şu anla kıyasladığımızda bir çocuk için oyuncakların çok farkı olduğu bir dünyaydı. 30 yılda bu kadar büyük bir değişim insanı şaşırtıyor. O zamanlar meşe oynardık. İzmir’de meşe denir miskete... Gazoz kapaklarıyla oynardık. Hepsinin aynı değeri vardı. Farklı bir dünyaydı. Elimizde tabletler, akıllı telefonlar yoktu. Şu anda çocuklar, benim kullandığım telefonu çok rahat kullanabiliyor. İnternette girip oyun satın alıp oynuyorlar. 30 yıl, kısa bir süre gibi geliyor ama Türkiye’deki değişim çok büyük. Biz mesela kendimize kaykay yapardık. Tahtayı keser, tekerlek takar, üstüne oturup kayardık. Gerçek kaykay, biz aldık, yedi yaşındayken geldi. Mahallede bir tek bana alınmıştı. Sırayla hepimiz kaykaya binmiştik. Mahallede senin benim yoktur. Önceleri kaykayın üzerine oturup biniyorduk; kaykayın ayakta binilen bir şey olduğunu uzun süre anlamadık!

- **M.Y: İki dönemde de yaşamış biri olarak hangisini tercih edersiniz?**

- Şimdiki çocukların çok güzel oyuncakları var. Uzaktan kumandalı, 120 kilometre hızla giden arabaları var. O yüzden şu anda hepsini alıyorum. (Kahkahalar.) Hiç dert değil. Çocukluğumda oynamadığım her şeyi alıyorum.

- **Ö. K: Nasıl oyuncaklarınız var şimdi?**

- Dört-beş helikopterim var. Yeni çıkan zıplamalı hoplamalı oyuncakların hepsini alıyorum. Model arabalarım var. Benzinlisi ayrı, spin atmak için olanı ayrı... Dünyanın en küçük dört pervaneli helikopteri de var, kocaman, 1 metreye yakın olanı da var. Ne olursa olsun, bunlar insanı tek başına oynamaya iten şeyler. Birine ihtiyacın olmadan eğleniyorsun.

- **M.Y: Bu durum çocukları yalnızlığa mı itiyor?**

- Tam olarak bunu söylüyorum. Biz çocukken oyunları beraber oynardık; gazoz kapıyla oynayacaksa, önce gider birlikte toplardık. Birinin yoksa, ona kapak verirdik, misketi olmayana misket verirdik. Önemli olan birlikte vakit geçirmekti. Mahalle kültürü benim her zaman sevdiğim bir kültür. Bu insanları biraz daha sosyal olmaya, paylaşmaya ve beraber vakit geçirmeye itiyor. Günümüzdeki çocuklar daha izole büyüyor. Apartman dairesinde büyüyen, sokağa çıktığında ezilecek diye korkulan çocuklar var. Sistem böyle oldu.

- **Ö.K: Sizin dönemiz fakrhdı...**

- Biz de sokağa çıkardık, yine araba geçerdik ama kimse ezileceğiz diye korkmazdı. Çünkü bilirdik ki o mahallede çocuklar oynuyor. O yüzden hızlı geçmezlerdi. Çocukluğumuzdan itibaren mahalledeki abilere emanet edilerek hayatımız geçti. O abiler de futbol oynardı ama tek gözle bize bakardı. Onlar da daha büyüklerle emanetti. Bu, çok ayrı bir kültür. Çocuğum olursa kaybetmesin istemediğim, bunu yaşamasını istediğim bir kültür.

GELENEKSELİ SEVİYORUM

- **M.Y: İstanbul’da yaşıyorsunuz, şu an çocuğunuza böyle bir hayat sunmak zor olmayacak mı?**

- Aşlında bunu biraz da biz zorlaştırıyoruz. Bu durumun yaşadığı mahalleler hâlâ var İstanbul’da. Ekonomik olarak biraz rahatladığınız zaman, kendinizi yalnızlığa itiyorsunuz. Siteleşmeye gidiildiğinde, sizi koparan, uzaklaştıran, mahalleyle aranıza sınır koyan bir durum oluşuyor. Güvende hissetmeye çalıştığınız, sahte bir dünya yaratıyor size. Ben de şu an bir sitede oturuyorum ama benim sitem mahalle gibi. Çocuklar ortak alanda oyun oynuyor. Biz arkadaşlarımızla buluşup vakit geçiriyoruz, maç seyrediyoruz. Mahalle kültürünü yaşayan bir site bizimkisi; o yüzden orada oturuyoruz. Gördüğüm kadarıyla İstanbul’un birçok yerinde bu çok zor. Yan tarafınızda oturanın kim olduğunu bilmiyorsunuz.

- **M.Y: Gelenekselliği kaybetmemek için çaba gösterenlerdensiniz...**

- O duyguyu kaybetmemeyi seviyorum. İki yaşam tarzını da gören son kuşak olabilirimi belki de. Bizden sonrakiler çok şey hatırlamayabilir. TRT’nin ilk zamanlarını hatırlıyorum mesela. İstiklal Marşı okunurken ayağa kalkardık. Sadece pazar günleri dış alındığını hatırlıyorum. Yeni jenerasyona bunu söylemeniz, “Pis miydiniz?” der.

Hayır pis değildik ama sıcak su günü pazardı. Zenginler de, fakirler de aynı şeyi yapardı. Bunun sosyoekonomik durumla alakası yoktu. Biraz daha fazla paran varsa elektrikliydi, yoksa odunluymuş şofbenin. Aradaki fark buydu. Böyle bir şeyi şimdikilerin aklı almaz. Bir de kafası karışık bir jenerasyon var. Mesela geçenlerde bir teyze; fotoğraf makinesindeki fotoğrafı eliyle büyüttmeye çalıştı. Ben daha geleneksel yapıyı seviyorum. Beraber büyüdüğümüz,

İstanbul’a gelmek, ünlü olmak gibi bir düşüncem yoktu ki. Bizim zamanımızda Televizyonda oynamak tiyatrocunun utanç verici bir durumdu

Mahalle kültürü, sevdiğim bir kültür. İnsanları sosyal olmaya, paylaşmaya itiyor. Günümüzde çocuklar daha izole büyüyor

kopmadığımız, bir arada olduğumuz yapı bana daha yakın.

- **Ö.K: Çocukken bir hayal kahramanınız var mıydı?**

- Çocukken çok şey okuyordum. *Voltran*, *Heman*, *Temel Reis* vardı. Bir de çok çizgi roman okurdum, *Red Kit*’i, *Kızıl Maske*’yi çok severdim. Bir de *Tenten*’in çizgi romanları vardı tabii.

- **M.Y: Sizi de bir dönem saçlarınızdan dolayı Tenten’e benzetmişlerdi...**

- Evet, çok hoşuma gitmişti. Gittim Belçika’da Tenten’le fotoğraf çektirdim! (Gülüyor.) Benim kahramanım büyüdükçe belli oldu aslında. Kahramanım Batman’dir. Onun bir memleketi vardır, çatılardan atlamaz. Tatlı bir kahramandır.

- **M.Y: Sizin için son 30 yıl nasıl geçti?**

- Hayatımdan çok memnunum, plan yaparak yaşamadım. Önüne çıkan durumları değerlendirdim. Bir yolda gidiyorum ve sadece etrafımda neler oluyor diye bakıyorum. Böyle olunca yolu yaşama şansın oluyor. Kafan yolun sonunda değil, yolculukta oluyor. Karşıma farklı yollar çıktı. Normal bir ilkokul, ortaokul ve lisede okudum. O süreçte sporla uğraştım. Okulun voleybol takımındaydım. Uzun süre hayatımda spor oldu. Dört yaşımda yüzmeyle başlamıştım. Suyun altında o kadar uzun süre nefesimi tutabiliirdim ki, herkese boğuluyormuş numarası yapardım! (Gülüyor.) İzmir’de doğdum, rahat bir şekilde büyüdüm. Karşıyaka Lisesi’nde tiyatroyla tanıştım. Spor yapmaktan sıkıldığım bir dönemde, tiyatroyu seçmiştim. Sürekli spor yapacağıma, boş geçen bir kol seçeyim dedim. Bir baktım ki, o kolu seçen 500 kişi var! Meğer herkes tiyatro istiyormuş! (Kahkahalar.)

- **Ö.K: 500 kişi arasından mı seçildiniz?**

- “Nasıl olsa beni seçmezler” diyordum. Okumam için bir kağıt verdiler. Babamın Türkçesi, Osmanlıcası çok iyidi. Çocukluğumdan beri bana, virgüllerde yarım es, noktalarda tam es vermemi söylerdi. Ben de metni öyle okudum. Başrol verdiler! Tiyatro, bir şekilde hayatıma girdi. ‘Ben tiyatrocunun olacağım, bu yolda ilerleyeceğim’ durumum olmadı yani. Sonra oyunculuk sınavlarına girdim ve kazandım. Süreç beni oraya götürdü.

- **Ö.K: Bu kadar ünlü olacağınızı hayal eder miydiniz?**

- Benim İstanbul’a gelmek veya ünlü olmak gibi bir düşüncem yoktu ki. Bizim zamanımızda televizyonda oynamak utanç verici bir durumdu. TV oyunculuğu yapmak, bir tiyatrocunun utanılacak bir şeydi. Hepimiz idealist aktörlerdik; TV’de oynayanlara kafamızı çevirip gülerdik, aşağılardık. “TV oyunculuğu yapıyorlar, rezalet!” falan derdik.

- **M.Y: Şimdi ne değişti peki?**

- Hiçbirimiz para kazanmayı bekleyerek okumadık. Hepimizin ideali sanat yapmaktı. “Ömrümüz tiyatroyla geçecek” diyorduk, değerli olan buydu bizim için. “Olursa sinema da yaparız” diye düşünüyorduk. Hocalarımız TV dediğimizde neredeyse küfredirdi. “Böyle saçmasapan ve kirli şeylerle kafanızı dağıtmayın” derlerdi. Şimdi biraz sistem değişti. Oyunculuktan mezun olunca, tiyatro yapacağınız birkaç yer var. İstemediğiniz oyunlarda yer almak durumunda kalabiliyorsunuz. Oyuncu olarak köreliyorsunuz. Her şeye açık olduğun, vizyonunun en derin ve geniş olduğu zaman çıkmış oluyor. O sistemin içinde olmak istemedim. Tesadüfî bir şekilde her şey gelişti. Yurtdışına yerleşecektim, o sırada bir dizi teklifi geldi. Türker İnanoğlu kırılacak bir adam değildir. “Ne kadar yakışıklı bir çocuksun. Nereden

geliyorsun?” deyip, “Arkadaşla sözleşme imzalayalım” dedi. Öğrencilikten yeni çıkmış bir çocuk için bana çok güzel para vermişti. Sonrasında kendimi valizimle İstanbul’a gelirken buldum. Dizi dört bölüm sürdü ama ben o parayla altı ay geçindim.

- **Ö.K: Yaş almak size yarıyor ama yaşlanmaktan korkuyor musunuz?**

- Ben de bana yaradığını düşünüyorum. Gençlik dönemlerime bakıyorum da “Epey çirkinmişim!” diyorum. (Gülüyor.) Yaş alma durumunu seviyorum. Bu, bir kadın için sıkıntılı olabilir ama erkek için müthiş bir şey. “Her yaşta farklı bir hissiyat geliyor, 30 yaşında metabolizmanın değiştiğini hemen hissediyorsun” demişlerdi. Ben de “30’da hemen mi? Yapmayım ya!” demiştim. Gerçekten de 30’uncu doğum gününden iki ay sonra bunu hissettim.

“JÖN BENİM”

- **Ö.K: Nasıl hissettiniz peki, 30 yaş sendromu gibi mi?**

- Sendrom gibi değildi; vücudun başka bir salınımına geçmesiydi. 20’li yaşlardaki ‘Hiç uyumasam da olur. Her gün dışarda gezebilirim, günde 15 saat çalışabilirim. Gözlerim şişmez, yorulmam’ durumu bitiyor. “Benim dinlenmem lazım, sporu haftada üçe düşürüp, geceleri makul saatte yatmalıyım” demeye başlıyorsunuz. Ben yaşadığım hayattan hep mutluyum. Evet, yaşılanıyorum; sabahları kalkınca, sakalımda birkaç beyaz tel görüyorum. Güzel şeyler bunlar; o yüzden bu duruma çok hüznellenmiyorum. Şimdi 35 yaşındayım ve bu çok daha farklıymış. Bir erkek olarak farkındalığım arttı. Bu yaşta ipler daha fazla sizin elinizde oluyor, her şeyi daha fazla görüyorsunuz. Ama çoğu arkadaşım, “Sen bir de 40’ı gör; tadından yenmez” diyor. “45, son tadından yemeyiz yaş. 50’de biraz canın sıkılacak, birkaç yıl sonra toparlarsın” diyorlar. Bir oyuncu olarak kendinle ilgili yeni şeyler fark ettiğim bir dönemdeyim. Bir yıl sonra bile bir rolü bambaşka oynayabiliyorsun. O yüzden her yaşı seviyorum.

- **Ö.K: Peki daha ileriki yaşlarınızda kendinizi neredede görüyorsunuz?**

- Hâlâ televizyon setlerinde olmak istemem açıkçası; çok yorucu. TV, maddi anlamda ayakta kalmamızı sağlıyor ama belli bir yaştan sonra TV matematiğiyle ilerlemek bir oyuncu için yıpratıcı oluyor ve onu tekdüzeliğe

itiyor. Birkaç yıl TV yapıyorsanız, birkaç yıl sinema-tiyatro yapmak, gezip dolaşıp kendinizi doldurmanız gerekiyor. O zamanlar ne olur bilemiyorum. Bir bakmışsınız, hakkımda “Yeni Zelanda’ya yerleşti, 10 yıl oldu” diyebilirler. Hâlâ bir dizide oynuyor da olabilirim. Beyazlarım çıkmış, genç yakışıklı çocuklar bana ekranda “Baba!” diyor olabilir. Ya da hâlâ “Jön benim” diye zorluyor da olabilirim! (Gülüyor.)

Neslişah’ın Hülya Koçyiğit’in torunu olduğunu bilmiyordum

- **M.Y: “Evlendim ama sadece aile değil, dostlar da edindim” demiştiniz. Bu açıdan kendinizi şanslı görüyor musunuz?**

- O konuda çok şanslıyım açıkçası. Eşinizi seçiyorsunuz ama ailesini seçemiyorsunuz. Gülşah Abı (Alkoçlar) ile Ender Abi’yle (Alkoçlar) aramızda 10 yaş var. Çok genç evlenmişler ve erken yaşta çocukları olmuş. Aynı kafadayız. Film, dizi izlerken, aynı şeyleri görürüz. Arkadaş gibi olduk. Hülya Teyze (Koçyiğit) ile sinema konuşabiliyorum. Çok fazla kitap okuyor ve bana kitap öneriyor. Selim Amca da (Soydan) yapımcı tarafı nedeniyle hem sinemayı biliyor, hem de onunla futbol konuşuyoruz. Çok renkli bir ailem var. Bir de ufaklığımız var, Aslışah... Onunla da çok iyi vakit geçiriyoruz. Genç tarafımı harekete geçiriyor; bizi dinamik tutuyor

- **M.Y: Filmlerini izlerken, Hülya Koçyiğit’in damadı olmak size garip gelmedi mi?**

- Hiç böyle bir şey olabileceğini hayal etmezdim. Neslişah’la (Alkoçlar) tanıştığımızda, Hülya Teyze’nin torunu olduğunu bilmiyordum. Ben bir kızla tanıştım, ilişki başladıktan sonra durumu öğrendim. Bana “Benim anneannem Hülya Koçyiğit” dedi. “Aa beni anneannemle tanıştırsana!” dedim. (Gülüyor) Benim babamlarla, Neslişah’ın ailesi de çok iyi anlaşıyor. Şöyle bir durum var: Abimle Ender Abi aynı yaşta, babamlar da Hülya Teyzelere yakın.

- **Ö.K: Etrafınızda uzun yıllardır süren evlilikler var. Onları örnek alıyor musunuz?**

- Benim annem babam, abim, Neslişah’ın anne-babası, anneanne ve dedesi... Hepsinin uzun ve mutlu evlilikleri var. İnşallah bizimki de öyle olur.

Beni kıskanan yandı!

- **M.Y: Kıskanç biri misiniz?**

- Kıskançlık, herkeste vardır. Köpeğimi bile, ilk bana gelmediğinde kıskanıyordum. Bunun boyutu ve derecesi önemli. ‘Kafanı kaldırma, şöyle giyin’ gibi bir duruma ilerliyorsa, kıskançlık bir hastalık oluyor. Ben galiba çok kıskanç değilim.

- **M.Y: Peki kıskanılmak hoşunuza gider mi?**

- Bunun bir derecesi var; kıskanılmak herkesin hoşuna

gider. İnsana kendisini değerli hissettirir. Bunu ben de yapıyorum. Kıskanç değilim diyorum ama ben de farkında olmadan yapıyorumdur. Ama ölçüsü kaçmış her şeyde problem vardır. “Ne yaptın, nereye gittin?” gibi şeylerin benim hayatımda olması mümkün değil. Mesela her gün onlarca kişiyle fotoğraf çektiriyorum. Beni kıskanan yandı! Yanıma gelip fotoğraf çektirmek isteyenlerin çok azı erkek çünkü! (Kahkahalar.)

Düzeyli romantığım

- **M.Y: Evlilik teklifiniz çok konuşulmuştu. Romantik biri misiniz?**

- Düzeyli bir romantizmim var. Yolun aşağısından gül yaprakları dösemeye başlamam ama fena da sayılmam.

- **Ö.K: Eşinize sürprizler yapmayı sever misiniz?**

- Bunu herkese yapmayı severim. Sadece karıma değil, herkese

yaparım. İnsanları şaşırtmak ve sevindirmek güzel bir şey.

- **Ö.K: Ünlü bir çift olmak zor mu?**

- Tabii ki zor. Dünyanın en keyifli ve en kolay şeyi diyemem. Böyle bir hayatı tercih ediyorsanız her yolun kendine göre diken var. Bunun dikenini de bu. Bununla baş etmeyi başarabilersen o zaman sorun olmuyor. İnsan her gün görünmek istemiyor. Yaşam alanlarını biraz değiştiriyorsun.

Erkeği evliliğe sürüklediysen onu elinde tutman zor

- **M.Y: Erkeklerin evlilikten kaçtığı söylenir. Siz ünlü ve hayranları olan biri olarak evlenmeye nasıl karar verdiniz?**

- Erkeğin evlilikle ilgili bir derdi olduğu kesin. ‘Yaşımız gelse de evlensek’ diye bakmadığımızı kabul edelim. Kadınlar da üç yaşından itibaren “Büyüyünce gelin olacağım” diyor. Kafa yapısı olarak çok farklıyız. Biz bir şekilde bunu ertelemeye çalışıyoruz. Ama Neslişah ile biz yedi ay sevgili olduk, sonra hemen evlendik. Neslişah beni evlenmeye sürüklemedi. Bir sabah kalkıp “Ben evlenmeliyim Neslişah’la” dedim. Bir erkeği evliliğe sürüklemek çok zor. Eğer erkeği ikna ederek evlendiysen, onu tutmak çok daha zor.

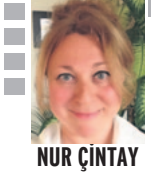
- **M.Y: Maço yanınız var mı?**

- Sarışın olduğuma bakmayın, klasik bir Türk erkeğiyim. Görünümüm Avrupalı olabilir, İzmirliyim ve biraz daha rahat olabilirim. Kadına değer veririm ve kadınlara karşı hareketlerime çok dikkat ederim. Annem ve ablam var; her iletişime geçtiğiniz kadın da zaten birilerinin anne ve ablası. Bunu bilmek lazım. Maçoluğa gelince, Türk adetlerini, gelenek-göreneklerini bilerek büyüdüm. Küçük yaşta Avrupa kültürü gördüğüm için ikisini harmanlayabiliyorum. Ama Avrupa kültürünün insanı yalnızlaştıran etkisinden, kendi kültürümüzü, komşuculuğumuzu, tabakaları geri boş gitmediği zamanları tercih ederim.

Yıllardan kalan hayat tortusu

İse 2'deydim. Başbakan, Turgut Özal'dı. Hayatımıza KDV diye bir şey girmişti. Eurovision'daki temsilcimiz *Diday Diday Day* ile Mazhar-Fuat-Özkan'dı. Kızlar, eskiyen Lacoste'ların timsahını itinayla kesip başka bir tişörte, kazağa aplike yaparlardı. 'Aslan yele' artık demode olmaya yüz tutmuştu, perma hâlâ revaçtaydı, bir de kısa saç. Ajda Pekkan, kırpık fönlü saçlarıyla *I Need a Hero*'dan devşirme "O benim dünyam" diyordu, "Öylesine güçlü, öylesine güzel, öylesine benim olan..." Türkiye'deki 12. nüfus sayımı sonucu 50.664.458'di. Evet, yıl 1985'ti. Afet İnan, Turgut Uyar, Ruhi Su, Cemal Reşit Rey öldü. SABAH Gazetesi doğdu.

NUR ÇINTAY

'Papatyalar'ın Lale Devri

1986 hiç unutamayacağım bir yıl: Üniversiteyi kazanmış ama liseden mezun olamamıştım! Eurovision'a *Halley* adlı şarkıyla Klips ve Onlar gitti; kıvrıkcık saçlarıyla Candan Erçetin'in ilk çıkışıydı bu.

Semra Özal'ın her hali tavnı ayrı olaydı. Başkanlığını yaptığı Türk Kadını Güçlendirme ve Dayanışma Vakfı üyeleri, namı diğer 'Papatyalar'ın, Yıldız Sarayı Hasbahçe'de Lale Devri'ni canlandırmaları, tüydükti. Kostümler, edalar, şaşaa, mübalağa çok acayıptı.

Radyasyon krizi alıp başını yürü-müştü. Bizdeki fındık ve çay Avrupa ülkelerine göre 'cız'dı ama devlet büyüklerimize göre Türk'e bir şeycık olmazdı! Hayatımıza Naim Süleymanoğlu adında küçük bir dev adam girdi.

Avize küpesiz asla!

Şan Sineması yandığında sene 1987 ydı. Bostancı-Kabataş arası deniz otobüsleri çalışmaya başladı. Altın Portakal'ı Yavuz Turgul'un *Muhsin Bey*'i aldı. Adile Naşit aramızdan ayrılarak, hiç huyu olmadığı şekilde ağılattı.

Milenyum Adile Naşit Zeki Müren Tarkan Galleria
Turgut Özal
Atari Bizimkiler
Sayısal Loto

Turgut Özal başbakandı, eskiyen Lacoste'ların timsahları kesiliyor itina ile bir başka tişörte dikiliyordu... SABAH ise 22 Nisan günü yayın hayatına başladı. O günden bugüne acı, tatlı çok şey yaşadık. Buyrun hızlı bir nostalji turuna çıkalım...

Avize küpeler olmadan sokağa çıkılmazdı. Beyaza yakın sedefli rujlar pek gözdeydi. Gece çıkınca istikamet Discorium olurdu. Yaz tatilinin Bodrum'da yapılı ve en çok yanılanı makbuldü.

Nişantaşı'ndaki ayakkabıcı La Botte çok havalıydı. Ama sosyetenin esas canı, Şişli'deki Ali Alta Moda'ydı. O zamanlar böyle bir marka çeşitliliğini hayal bile edemeyecek mütevazı şehrimizin kompakt bir markalar üssüydü burası.

Zakkum ve Galleria

1988'in Bülent Ersoy'un en sevdiği yıllardan olduğu muhakkak; yedi yıllık sahne yaşağı nihayet kaldırıldı zira. Ali Deveci & Galip Gürel ikilisi girdi gündemimize; Camel Trophy'yi kazandılar çünkü Türkiye'yi temsil edip. Tanju Çolak'ın altın devri: Ligde attığı 39 golle önce Metin Oktay'ın rekorunu kırdı sonra da Avrupa Gol Kralı oldu.

Memleketin ilk alışveriş merkezi

olan Galleria, Ataköy'de açıldı. Buz pateni pisti olaydı, Printemps mağazasının nasıl telaffuz edileceği, naylon torbalarda bile yazılıydı.

Zakkummm! Kanseri tedavisinde sözde çığır açan zakkum fenomenini nasıl unutturuz! Kimdi sahi o zakkumcu doktor? Evet, Ziya Özel...

Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'nün trafiğe açılmasının, o yolların hem ne kadar uzun hem de amma تنها olduğunun her fırsatta tekrarının üstünden onca yıl mı geçmiş!

Kazıyan kazanır!

Şimdi nerede, ne yapıyor Meltem Hakarar? 1989'un ilk ayında Moskova'daydı ve International Miss Charm'da üç birincilik kazanmakla meşguldü. Aynı yıl Türkiye'deki ilk tüp bebek İzmir'de dünyaya geldiğinde, bu sektörün bu kadar çıldıracağı, gün gelip de tüp olmayana kız verileceği kimin aklına gelirdi?

Kazıyanların kazanabilmeye başlaması da o ara; Milli Piyango

İdaresi, Kazı Kazan'ı piyasaya çıkardı. Üniversitedeyken bir yandan da çalıştığım işyerinde iletişim, faks ve telexle sağlanıyordu.

Seksenlere veda ediyor olmak modanın en zor ve rüküş yıllarını; vatka, tayt, tozluk, neon renk, büyük aksesuar ve kabark saçları da geride bırakmak demekti. Ama röfle ve yanık tenin daha sürecek ömrü vardı.

Özel radyo ve TV'ler

90'lar Türkiye'nin ilk özel televizyonu Magic Box Star 1'in start almasıyla başladı ve de bugünkü bolluktan bakınca, evveli ne kadar tuhaf! En önemli gelişmelerden biri de radyolardı: Özel radyolar birbiri ardına açıldı, hem müzikler hem muhabbetler çok çeşitlendi; bazı sunucular sivrildi, popülerleştirdi, yıldız oldu.

Sezen Aksu, Kemal Burkay'ın sözleriyle "Bir kedim bile yok anlıyor musun, hadi gülümse" diyordu. İstiklal Caddesi'nin araç trafiğine kapanıp sadece nostaljik tramvay ve yayaalara

açılması, Emniyet kemeri mecburiyeti, Karadeniz'deki şöhretli Beyaz Balina Aydın, vergi rekortmeni Matild Manukyan, Haliç'te yapılan yeni Galata Köprüsü, popüler diskotek/kulüpler Andromeda ve Juliana's derken... Çocukluk arkadaşım Ayşe, bilmeden hayatının geri kalanını belirledi.

Havalı Medya Plaza

Boğaziçi'ni bitirmiş, okurken bir yandan da çalıştığım türlü işten hiçbirinde karar kılamamış, sallanıyordum. ABD'ye mastura gidecek olan Ayşe'ye, çalıştığı *Cosmopolitan* dergisine, kendi yerine birini bulmasını söylemişlerdi. Dedi ki, ister misin? İsterdim.

Bir Numara Yayıncılık'a bağlı *Cosmopolitan*, İkitelli'deki SABAH binasındaydı. Yani döneminin en havalı işyerlerinden Medya Plaza'da... İşe başladığımda 92'nin sonbaharıydı. Sevil Sert'in moda fotoğrafçılığı, Maide Erçelebi'nin mankenlik yaptığı zamanlardı.

30 YIL, 10.957 SABAH ANLAMINA GELİR.

BASINDAN MEDYAYA GEÇİŞİN
KİLOMETRE TAŞLARINDAN SABAH GAZETESİNİN
30. YAŞINI KUTLARIZ.

ADWEEK 2014
Yılın
Medya
Ajansı

Şaibeli haller başlıyor

Zor bir yıldayız: Uğur Mumcu'nun suikasta kurban gittiği, Adnan Kahveci ve ailesinin trafik kazasında, Jandarma Komutanı Eşref Bitlis'in uçağının düşmesi üzerine, Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın kalp yetmezliği sebebiyle hayatını kaybettiği yıl: 1993.

Tansu Çiller, Türkiye'nin ilk kadın başbakanı oldu. Siyasi kifayetsizlik teşhisi için erkendi; şimdilik sarı-şınlığı, güzelliği, Escada'yla Figen Özdenak arası gardırobuyla ilgi odağıydı.

Arzum Onan, Avrupa'nın en güzel kızı seçildi ve bir sürü küçük kızın rol modeli olma yoluna çıktı. Hülya Avşar, *Berlin in Berlin*'deki rolüyle Moskova Film Festivali'nde En İyi Kadın Oyuncu Ödülü'nü kazandı. Hakan Peker, 'Hey Corc verse-ne borç' diyor, ortalık Tarkan'ın *Kıl Oldum Abi*'siyle inliyordu.

Çok konuşulacak İSKİ Skandalı patladı: Ergun Göknel, sevgilisi Feray Karvar'la evlenebilmek için eşi Nurdan Erbuğ'dan boşanmasının bedelini ağır ödedi. Uzun süre burjuvaların müknaatısı olacak Akmerkez açıldı.

Yine Bir Numara Yayıncılık'a bağlı *MR* dergisinden teklif geldi. İş görüşmesine odasına girdiğim yayın yönetmeninden 'elektrik' aldım ve özel hayatımın geri kalanının kapısı açılmış oldu. Yayın yönetmeni Emre Aköz'dü.

Hoş geldin cep telefonu

Cep telefonu hayatımıza girdiğinde 1994'tü ve fakat bugüne kıyasladığımızda nasıl da masumdu; sadece telefonla konuşmaya yarayan, televizyon kumandası ebatında bir alet. RTÜK diye bir şey telaffuz edilirdi; ilk icraatı özel radyo ve televizyonlarda 900'lü hatları yasaklamaktı.

Uzay Heparı'nın gencecik yaşta hamile bir eş (Dönemin ünlü modacısı Zeynep Tunuslu) bırakarak trajik biçimde göçmesi iç acıttı. Cem Boyner, Yeni Demokrasi Hareketi'yle çabuk dinecek bir rüzgâr estirdi. Taksim'deki The Marmara'nın girişindeki Cafe Marmara en sevdiğimiz kafelerdendi ama yılın bitmesine bir gün kala Onat Kutlar'ı da alacak olan bomba patladı.

Şehrin en güzel restoranlarından biri, daha sonra bir gey cinayetinin kurbanı olan Cevat Tuksavul'un Susam'ıydı. Talimhane'deki 14, 19 ve 20 de onunla benzer kaderi paylaşan Ceylan Çaplı'nın 'marjinal' kulupleriydi.

Tost ve ayranın fazlası

90'ların ortası demek, Güner Ümit'in *Süper Turnike*'deki Alevi gafıyla kariyerini asla iflah olmayacak şekilde bitirmesi demek. Nasuh Mahruki, Everest'in zirvesine çıkan ilk Türk olarak büyük sükse yaptı. İş çıkışı gidilen müdavim barı, Harbiye'deki Fellini ilhamlı 8 1/2; idi. Henüz Kaan'ın oradan ayrılıp Roxxy'yi açacağını bilmiyorduk.

90'ların ikinci yarısı iyi başlamadı: Metin Göktepe olayı, Özdemir Sabancı suikastı, Onno Tunç'un düşen uçağı... Allahtan Efes Pilsen basketbol takımı Koraç Kupası'nı kazandı da büyük coşku yarattı, moral oldu.

İstanbul'da bahara, yollara, trafiğe damga vuran, Habitat II Kent Zirvesi'ydi. Hayal dünyamıza Sayısal Loto girdi. 'Sanat Güneşi' battı, Vehbi Koç'un Zincirlikuyu'ya defnedilen naaşı çalındı.

Bir trafik kazası nelere kadir miş, gördük. Susurluk artık tost yenip ayrıran içilen bir mola yerinden çok daha fazlasıydı. Susurluk Olayı; devlet, mafya ve siyasetin nasıl da içli dışlı olduğunun kanıtıydı. İlerleyen günlerde akşamları saat 21.00'de yapılacak 'Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık' eylemlerinin de sebebi...

Bizimkiler ile İkinci Bahar

90'lardan popüler kültür adına neler hatırlıyoruz? Televizyondan başlayalım: Okan Bayülgen'in *Gece Kuşu* büyük olaydı. Ali Kırca'nın *Siyaset Meydanı*'nda, Reha Muhtar'ın *Ateş Hattı*'nda tansiyon hep yükseldi. Nurseli İdiz'in *Saklambaç*'ı, bugünkü izdivaç programlarının öncüsüydü. Yıldı'nun gece programı müstehcenlik sınırlarını zorlardı.

Hülya Uğur'un her seferinde "Havalar nasıl olursa olsun sizin havamız iyi olsun" diye bitirdiği erotik hava durumu dillere pelesenkti. Dansözlü yılbaşı programı bir klasik, Neşe'nin kepek sorunu bir dertti.

90'ların tamamını kaplayan simge dizisi *Bizimkiler*'di, üç ayrı kanalda toplam 13 yıl devam etmişti. Bugün

bile "Şimdi tutuyorum zabtı" ya da "Oynatma şu elleri komşu" dendiğinde, kimin dediğini hatırlayan tonla insan bulunur. Şevket Altuğ'lu *Süper Baba* ile bugünden bakınca 'Şimdi hangi birini analım' şeklinde bir yıldızlar geçidi olan *İkinci Bahar* televizyon tarihimizin en iç ısıtan mahalle dizileriydi. 2000'lerde magazinел yaşam tarzının ifadesi haline gelen *'Televole'*, bir futbol&magazin programı olarak icat edilmişti.

Medyum, step, postal

Medyum enflasyonu vardı; Keto ile Medyum Memiş kapısırdı. Gazetelerden kupon kesilir, step bugünün pila-tesine tekabül ederdi. *Simya-cı*'yı okumamış olanın herhalde okuma yazması yoktu. Mısır, bütün salatalarda başroldeydi. Moda dünyasının en tartışma kaldırırr trendi postaldı. Göbekler açıktaydı. Şeffaf sutyen askıları, anında kadınların canı olmuştı.

Erkeklerde Amerikan tıraşı dik- kat çekiyor; arka cebe sokulmuş cüz- dandan sarkan zincir, kafada da bandana pek asi ve havalı bulunuyordu.

Atari, Tetris, Walkman, Furby, Tamagotchi... İnsan girdi mi çıka- mıyor.

Acılı ve kayıplı son

Siyasete girmiyoruz ama 28 Şubat'ı da es mi geçeceğiz? Halbuki bütün '97 onunla geçti neredeyse, pek çok insan da ciddi sıkıntı çekti. '98 şahsi tarihinde mühim; kapıcının, bekçi- nin, toplumun bir kesiminin gözün- de değerlendirilmiş çünkü evlenmişim. 99'da artık Nişantaşı'na taşınmış olan, dönemin en marka dergilerin- den *Aktüel*' deydim.

Barış Manço'nun ölmesini beklemiyorduk daha; yasa boğdu. Milenyum bebeğine sahip olmak isteyen çiftler, planlamalara başla- dı. Abdullah Öcalan, Türk özel tim- leri tarafından Kenya'dan Türkiye'ye getirilip İmrallı'ya yerleştirildi.

Ağustos'un 17'sinde, sabaha karşı 03.02'de 'Ne oluyoruz!' diye uyan- dık. İlerleyen saatlerde ortaya çıktı ki Kocaeli-Gölcük merkezli 7.5 büyüklü- ğünde bir deprem olmuştu. Binlerce kişi ailesini, dostlarını, komşularını, camını kaybetti. Hasar korkunç- tu. Bütün Türkiye'nin gündemine deprem yerleşti, yayınlar iç dağla- dı, korkusu baki kaldı.

'Milyenyum' ve Ak Parti

2000'lere geldiğimize göre hız- lanabiliriz. İlk yarı, bir ölüm ve bir doğumla başladı: Taksidi sesine denk gelirsek şimdi bile evi geçmek paha- sına bitirmeden inemediğimiz Ahmet Kaya hayatını kaybetti ve o ibretlik geceye dair tartışmalar, pişmanlık- lar hiç bitmedi. Diğer taraftan, bizi bugüne getirecek bir gelişme oldu: 2001'in 14 Ağustos'unda Ak Parti kuruldu. O arada benim de *Radikal* maceram başladı.

2002'deki seçimi kazanan Ak Parti önce Abdullah Gül başkanlı- ğında kurdu hükümeti, aka- binde yasağı nihayet kal- kan Tayyip Erdoğan tara- fından bir son- raki hükümet kuruldu.

Yılların Eurovision kom-plek- si şükür ki giderildi: Sertab Erener, *Everyway That I Can*'le birinci oldu. Milletçe gururumuzu okşayan bir diğer olay da Nuri Bilge Ceylan'ın *Uzak*'la Cannes'da ödül almasıydı. Önce coşturup sonra hayal kırıklığı- na uğratansa Türkiye'ye Dünya Atletizm Şampiyonaları tarihini- deki ilk madalyasını kazandıran Süreyya Ayhan'dı.

Tünel-Asmalımescit prim yaptı. Vazgeçilemeyen tat, hayatta laker- da yemeyenler için bile artık suşiy- di. *Asmalı Konak*'ın yayınlandığı akşamlar sokakta kimse kalmıyordu; Kapadokya'yı patlattı türünde 'birinc'

Vehbi Koç çalışma odasında.

olan bu dizi. Bu arada 'reality show' furyası başladı; sadece maga- zinperestler değil akade- misyenler ve sosyologlar da topa girdi.

'One minute' enerjisi

2000'lerin son yarısını Danıştay Saldırısı'yla idrak ettik. Akabinde gelen Orhan Pamuk'un Nobel'i, gurur vesilesiydi. Hrant Dink'in ölümü haki- katen büyük bir acı, öfke, utanç, isyan uyandırdı. Ortalık kayınıyordu; en umulmadık tipler bile artık gayet politizeydi.

27 Nisan'daki e-muhtıradan son- raki genel seçimde büyük bir zafer elde etti Ak Parti. Hükümette bulun- an bir parti için oy oranını artırıp yüzde 46.6'ya ulaşmak çok acayıptı. Herkes Tayyip Erdoğan'ın karizma- sından bahsediyordu. 'One Minute' çıkışı yurtdışında da enerji yaratmıştı.

En sevdiğimiz, belki de tek sev- diğimiz yasağ: Kapalı yerlerde siga- ra içme yasağı yürürlüğe girdi ve bayağı da benimsendi. 'Nevi şahsı- na münhasır' kalıbının en hakkını veren kadınlardan Aysel Gürel bu âlemi terk etti.

Etiler'deki bir evde lise son sınıf öğrencisi kızın boğazı kesilerek öldü- rülüp sonra da parçalara ayrılıp çöp konteynırına atılması, haddinden fazla dehşet vericiydi. Münevver Karabulut cinayeti çok konuşuldu ama cezaevinde intihar eden Cem Garipoğlu'nun vahşet sebebi tam anlamıyla anlaşılmadı.

Ugg, Crocs, stiletto

Bu 10 yılın iki temel çılgınlığı vardı: Zayıflık ve çocuk. Zayıflık her şeydi. Spor yapmayan, fit olmayan insandan sayılmıyordu. Zayıfsan güzeldin, başarılıydın, tamamdın. Ama öbür taraftan yeme- ğe ilgi de tavan yaptı. Yemek

kursları, programları, kitapları baş edilemez bir hal aldı, bir de steak- house'lar!

Çocuk yapmak ise daha önce hiç bu kadar yüceltilmemiştir. Anneler doktordan müjdeyi aldıktan itiba- ren isim düşünmekten helak olu- yor, doğurduktan sonraysa çocuğa bir ömür boyu sadece 'Annecim' diye sesleniyordu. Zaten yaratıcı- lık da nereye kadardı? Kızlar genel- likle Lara, Mia, Pia ya da Su ve Naz ekliydi. Oğlanlarsa Can ilavesi adeta sünnetti!

Acun Ilıcalı, 'nerden nereye' dedir- ten bir televizyon fenomenine dönü- ştü. Elif Şafak'a ve kişisel gelişim kitap- larına düşüldü. Yeme içme âleminde füzyona, tatillerde Yunan adalarına rağbet arttı. Defter ve, ajandanın yeri- ni cep telefonu ve tablet almaya baş- ladı. Beyaz yakalılar arasında başka bir jargon gelişti; herkes 'paylaşım', 'entegrasyon', 'feedback', 'database' ile 'communicate' eder oldu!

Modada geldi mi gitmeyenler vardı sonra: Ugg botlar mesela ve de Crocs terlikler. Fakat daha da ilginç, topuk- lardaki çeşitlilik ve fetiş sınırların- daki abartıydı. En alelade üstlerin altına bir karışık leylek, iğne ya da platformlar çekilip AVM'lere gidi- liyordu.

Son beş, üç, bir

Son beş yıla geldiğimize göre, bu satırları okuyup da bu yılları yaşama- yan kalmadı artık. Yerimiz de taka- timiz de bittiğine göre toparlayalım yavaş yavaş: Ak Parti'nin 12 Haziran seçimlerinde elde ettiği yüzde 50'lik sonuç muazzamdı.

Ergenekon davası, yargılanan

Meltem Hakerar (soldan üçüncü)

generaller, futbolda şike, Gezi olay- ları, Paralel, Tayyip Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı, Başkanlık tar- tışmaları... Görüyorsunuz; daha siya- si, daha ciddi, magazine daha mesa- feli artık günler...

Ama yine de kendi küçük dünya- larımız dönmeye devam ettiğine göre: Bazı şeyler nasıl da değişti, gelişti, dönüştü, normalleşti 30 yılda, insan inanmıyor. Bazıları da nasıl hep aynı, ona da inanmıyor.

Bu 30 yılda kasetten CD'ye, plağa ve son birkaç yıldır da internetten müzik dinlemeye başladık ama yine Ajda, Tarkan, 80'ler, 90'lar dinliyo-ruz; durumumuz bu!

Tek bir dev değişiklikle bağlayacak olursak: Hayat, sosyal medya üstün- den sürdürülür oldu artık. Amı yaşa- mak değil, paylaşmak önem kazandı. Instagram, Twitter, Facebook kulan- mayan devre dışı kaldı; onlar kana- lıyla toplasılır, ilişki kurulur, fikir beyan edilir, manipülasyon yapı- lır, kalp yollanır oldu. Neyse, kalp yollansın da, nerden olduğunun ne önemi var, maksat kalpler bir olsun! Nice senelere... ■

30 YILDIR HER SABAH
YENİ BİR SABAH

Sabah Gazetesi'nin 30. yılını kutlarız.

Yılmaz Erdoğan *Water Diviner* filminin vizyona girmesi nedeniyle ailesiyle birlikte Los Angeles'da. Bu fotoğraf oradaki evinde çekildi. Demet Akbağ ise SABAH kupürlerine bakarken kişisel tarihinde de bir yolculuğa çıktı.

Ooooo... Gittik hangi yıllara, nerelere! Ne güzel hatıralar bunlar

Demet Akbağ ile Yılmaz Erdoğan, SABAH'ta yayınlanan haberleri arasında nostaljik bir gezintiye çıktı. Erdoğan Los Angeles'tan yazdı, Akbağ ise evinin bahçesinde bir gazeteci gibi çalışarak metinleri kaleme aldı

Istanbul'dan ayrı bir saat diliminde ve yepyeni dinamiklerle çalışıyor. *Water Diviner* filmi Amerika'da vizyona giriyor. Her gün yapım şirketi ve PR ajansının organize ettiği farklı bir etkinlik, farklı bir medya çalışması içinde. Eşi Belçim Bilgin ve oğlu Rodin ile orada karşılaşıyorlar 2015 yazını... Demet Akbağ ile ikisini yıllar önceki haberleri ile karşı karşıya getirip, SABAH gazetesi ile bir nostalji turuna çıkardık... Arşivden neredeyse rastgele çıkardığımız gazete kupürlerini görünce ilk tepkilerini, akıllarına geleni, duygularını yazmalarını istedik... Yılmaz Erdoğan, LA saatıyla gece 03.00 civarı bulduğu kısa vakitte, bilgisayarının başında kupürlere bakıp geçmişe döndü... Bir yazar olarak kısa ve vurucu cümlelerle anlattı bize duygularını... Demet Akbağ ise, yazın nihayet geldiği İstanbul'da evinin bahçesinde kupürlere bakıp, aklına gelenleri sesli kayıt yaptı...

Okuduğunuz cümleler bu kadar doğal, bu kadar içlerinden geldiği gibi aktarıyor sizlere...

YILMAZ ERDOĞAN

2 Böyle başladı her şey... *Otogargara* ile. İşte o SABAH'ın bahsettiği 'perde' 20 yıldır öyle 'açık' halde. **3** Resmi açılışımız 23 Kasım 1994 gecesi Sertab'ın Lal konseri. Sertab'ın o billur sesiyle açılış yapmak her binaya nasip olmaz. Neticede hem dostumuz hem kurucularımızdan birisidir kendisi. **4** Kupür çok ilginç. Üstte canım Şafak Pavay, altta biricik rahmetli babaanem. Ve o zaman beğenip giydiğim ama sonradan nefret ettiğim askılı pantolonum ve beyaz gömleğim. Rumeli Hisarı'nda tiyatro yapılan güzel günler... **5** Kütahya'da havacı er Yılmaz Erdoğan ve arkadaşlarının yemin töreni. 18 ay süren sıra dışı bir deneyim. O günlerden anılar, dostlar, kimi canı sıkkın şiirler ve ateşböcekleri üzerine bir tiyatro oyunu kaldı. (Şapkam da duruyor tabii.) **6** İşte o bahsettiğim oyun. Askerdeyken tekstini bitirip izin günlerinde rejisini yaptığım *Sen Hiç*

Ateşböceği Gördün mü? Demet'in dillere destan performansı. Her halimiz gazetesinin bir yerinde. SABAH gazetesi değil sanki bizim aile albümü.

7 Ve dönüşüm noktalarımızdan biri: *Vizontele*. 20 yıllık BKM öyküsünün en önemli sıçramalarından biri. Hem iyi yapılmış hem de tüm basının desteğiyle çok iyi tanıtılmış bir film.

8 Ve SABAH'ta hayatımızın en önemli gala haberi. O görkemli gece başladı BKM'nin sinema hikayesi.

Güçlü kurumlar açısından yıllar üst üste dizilen tuğlalar. Sağlam bina dediğin neticede sağlam duvarlar. Umarım SABAH da BKM de bir gün 50'inci, 100'üncü yıllarını da kutlar.

DEMET AKBAĞ

1 Bu 3 Ağustos 1992'nin SABAH gazetesi, bizim Rasim (Öztekin)'le birlikte yaptığımız şovun, *Müzikomedi*'nin haberi. Nükhet Duru, Rasim Öztekin ve benim yaptığımız bir şov programıydı. Nükhet Duru'nun şarkıları ve Nükhet'le beraber Rasim ve benim skeçlerim vardı. Emel Sayın taklidim vardı, Zerrin Özer ve Sezen Aksu. Güzel bir projeydi. Rumeli Hisarı'nda dört gösteri yapmıştık, güzel bir gösteriydi. SABAH gazetesinde de çok güzel yer almıştı. Şimdiki muhabirler de çok canla başla çalışıyor. Hepsi bizim mesai arkadaşımız. Ama o yıllarda daha çok muhabir ile çıkıyordu tüm gazeteler. Ve muhabirler her gösteriyi bastan sona takip edip, çok daha detaylı haber metinleri hazırlıyordu.

2 Bu *Otogargara* oynarken yapılmış bir haber, Sevil Üstekin, Sinan Bengier, benim kısa saçlı halim ve Yılmaz, dördümüzün resmi. 24 Şubat'ta perdelerimizi açmışız. Beşiktaş Kültür Merkezi'nin kurulduğu yıl SABAH gazetesinde çıkan haberimiz. Ooo gittik taaa hangi yıllara, nerelere? Ne güzel hatıralar...

3 20 Temmuz 1996 yani hemen hemen bir yıl olmuş Beşiktaş Kültür Merkezi kurulu. O zamanlar Yılmaz'ın (Erdoğan) 'Mükremin Abi' tiplmesiyle yükseliş dönemi, hem *Bir Demet*

SİNAN ÖZEDİNCİ

Tiyatro vardı hem de *Otogargara* vardı aynı anda. Şafak Pavay bizi ziyarete gelmiş, işte o geçirdiği talihsiz kaza sonrasında, güler yüzü hiç eksik olmazdı yüzünden, yine burada da aynı, güzel yüzü ve güzel gözleriyle bizi ziyarete gelmişti. Onun haberini yapmış SABAH gazetesi. *Cebimdeki Kelimeler*'i izlemiş, onun haberi var burada da.

4 20 Ocak 1999, bu *Sen Hiç Ateş Böceği Gördün mü?* oyununun haberi, Beşiktaş Kültür Merkezi'nde Yılmaz'ın askere gittikten sonra oynadığımız *Otogargara*'dan sonraki ikinci oyunu, onun haberi yapılmış... Oyunun ilk yılı. Biz her oyunu dördör yıl oynadığımız için, bu tarih 1999 ilk yıldır *Sen Hiç Ateş Böceği Gördün mü?* nün. Kendimle beraber burada diğer haberlere de bakıyorum kendi gençliğimle beraber diğer insanların da gençliklerini görüyorum. Tanımadım bile neredeyse! Bir tarafta Yonca (Evcimik) var, diğer tarafta Nükhet (Duru) var.

5 Bu da 2000 yılı benim hayatımdaki en önemli zamanlar bunlar. 2000 bir kere Ali'nin (Çıka) doğum yılı. Ali doğdu, üç aylıktı *Vizontele*'yi çekmek için Gevaş'a gittik. *Vizontele*'nin haberi... Burada da, benim 'Siti Ana' kıyafetleriyle olan fotoğrafım, yaklaşık beş-altı hafta süren çekimlerin yeni başladığı tarih, Ali'yi üç aylıkken İstanbul'da bırakıp, Gevaş'a gitmiştim. İki haftaya toparlanmışlardı benim sahnelerimi: Bir hafta gittim sonra döndüm İstanbul'a, sonrasında bir hafta daha gittim. Yoğun ve sıkıştırılmış bir program içerisinde 15 günde bitirmiştim orada ki sahnelerimi, onun haberi, 2000 yılı.

6 Bakalım 2001 yılında ne yapmışsınız? *Vizontele*'nin galasına salon yeterli gelmedi demiş SABAH gazetesi, bu da gala fotoğrafımız, ilk film *Vizontele*'nin gala fotoğrafı 3 bin adet davetiye dağıtmışsınız, 5 bin kişi gelmiş. Bir izzahım yaşamıştı, hatırlıyorum. Herkesin resimleri ve enteresan yorumlarla beraber *Vizontele*'nin haberi. Benim de en sevdiğim film-

lerimizden biridir.

7 BKM'de kültür şenliği yapılmış. BKM ile ilgili çıkan haberlerin çoğunda ya benden söz edilir ya da ben bir şekilde dahil olurum! Gerçi bu direkt benimle ilgili değil ama tiyatronun gönül ortağı olarak mutlaka beni de ilgilendirir bu haberlerin hepsi! Kapılarını herkese açmış BKM onun haberini veriyor SABAH gazetesi. Ki o gün bugündür, gerçekten bir kültür merkezi olarak, ne çok önemli işe evsahipliği yaptı... BKM de 20. yılını kutluyor bu yıl...

8 2000 yılında benim anne olduğumu duyuran haber, SABAH gazetesinin magazin bölümünde, Ali'nin (Çıka) doğum haberi veriliyor. 6 Mayıs. Ooo tüm detaylarına kadar vermiş. "53 cm boyu, 3 kilo 900 gram ağırlığında Ali Çıka dünyaya geldi" diyor. Vallahi geldi de, 15 yaşına vardı bile.

9 Zafer'in gençlik fotoğrafı, ben bile tanımakta zorlandım. Yıl 2001, Ali bir yaşında yine Şengül Balıksırtı'nın yaptığı bir röportaj, oturduğumuz koltuğu bile gayet net hatırlıyorum. BKM'de yapmıştık bir röportajı, hem *Vizontele*'nin çekildiği yıl hem *Otogargara*'nın olduğu yıl. Artık *Otogargara*'nın son yılları, hem film, hem tiyatro, hem de annelik üzerine yaptığımız bir röportaj Şengül'le. Zafer'in ve benim iyice gençlik resmimiz var burada da. Vallahi yıllar öyle süratli geçip giderken insan bakınca anlıyor, geriye dönünce neler yapmışsınız diye. Tabii yıllar içinde SABAH gazetesi, magazin haberleri için de *Günaydın*'la çok fazla görüştük, çok sayıda haberlerimizi yaptılar. Bu yıllar içinde beraber büyüdük ve aradan geçmiş 30 yıl. Şu anda SABAH gazetesi 30. yılını kutluyor. Bizimle beraber, bizimle bir yolculuğu paylaşan bütün gazeteci arkadaşlarımıza hayırlı uğurlu olsun. Meslek hayatlarında nice başarılı yıllar diliyorum, onların 30. yılını kutluyorum. Şengül Balıksırtı'nı sevgiyle kucaklıyorum, başarı ve büyük bir disiplinle yürüttüğü için mesleğini ve bizimle ele yürüttüğü için SABAH gazetesine ve *Günaydın* ekine çok teşekkür ediyorum.

**HER
SABAH
YENİ BİR
HEYECAN
YEPYENİ
UMUTLAR
DEMEK.**

Sabah Gazetesi'nin
30. yılını kutluyoruz.
Nice 30 yıllar diliyoruz.

PEOPLE
initiative

50 yaşın deneyimini,
40 yaşın olgunluğunu,
30 yaşında göstermeyi başaran Sabah'a,
20 yaşın dinamik ruhunu ve
10 yaşın pozitif enerjisini
daima yaşamasını ve tüm Türkiye'ye
yaşatmaya devam etmesini diliyoruz.

Nice senelere Sabah...

Rubicoms

Medya Planlama ve Satınalma Ajansı

www.rubicoms.com

30. YILIN
SABAH'I
KUTLU OLSUN

Skala Media
Solutions

Hayatı Oku İnsana Güven Yenilikçi Ol

SABAH'ın

30
Yıldır
kutlarınız

veriyi oku sayılara güven rasyonel ol

Speed Medya reklamverenlerinin pazarlama sorunlarını çözmek, tüketicilerine en verimli şekilde ulaşmalarını ve yaptıkları iletişim yatırımlarının karşılığını maksimum seviyede almalarını sağlamak için bilimin dili matematiği etkin bir şekilde kullanan medya planlama ve satın alma ajansıdır.

SABAH

ile el ele
KÜLTÜR - SANAT
dolu

30 yıl

SİNEMA
TİYATRO
GÖSTERİ
SERGİ
KİTAP
EĞLENCE

iletişim köprüsü

SUN AJANS

AKSOY FİLM MÜZİK YAPIM - AKLA KARA TİYATROSU - ALFA BASIM YAYIN DAĞITIM - ALTIN KİTAP - ANADOLU EFES - ANTİK A.Ş. MÜZAYEDE - ARABUL AJANS - ARAL REKLAM - AYŞAR FİLM
AYSA ORGANİZASYON - BEYZADE FASIL RESTAURANT - BİLGİ YAYINLARI - BKM GÖSTERİ MERKEZİ ORGANİZASYON - BANU NOYAN HALKLA İLİŞKİLER - BOSTANCI GÖSTERİ MERKEZİ
BVS GROUP - CARAT MEDYA VE İLETİŞİM HİZMETLERİ - CEMAL REŞİT REY - CMYLMZ FİKİR SANAT - CHANTIER FİLM - ÇAKILKEYF RESTAURANT - DEVLET OPERA VE BALESİ
DEVLET TİYATROLARI - DURU TİYATRO - EPSILON YAYINCILIK - ERLER FİLM - EROL EVGİN PRODÜKSİYON - FİDA FİLM YAPIM DAĞITIM VE REKLAMCILIK - FONO FİLM - GİŞE ORGANİZASYON
HAKAN ERDOĞAN PROD. - İNKILAP KİTABEVİ - KOLİBA FİLM - KORDON RESTAURANT - KOTON KİTAP - MARKA İLETİŞİM - MARS ENTERTAINMENT GROUP - MEDIACOM - MEDYAVİZYON
MG MEDYA - MINDSHARE MEDYA - MOST PRODUCTION - MUHTEŞEM FİLM - NOKTA SANAT GALERİSİ - OPTİMUM MEDIA - OYUN ATÖLYESİ - ÖZEN FİLM FİLMCİLİK VE SİNEMACILIK
PEGASUS YAYINCILIK - PİNEMA FİLMCİLİK VE SİNEMACILIK - PLATO FİLM - RAKKAS RESTAURANT - REMZİ KİTABEVİ - REXX SİNEMALARI - SADRI ALIŞIK TİYATROSU - SEFA RESTAURANT
SPOT FİLM - STARCOM MEDYA HİZMETLERİ - ŞEHİR TİYATROLARI - TİYATROKARE - TMC FİLM YAPIM - TAFF PICTURES - TİMAŞ YAYINLARI - TİYATRO KEDİ - TİYATRO MİE
THE MOMENTS ENTERTAINMENT - TÜRVAK SİN. TV. ÖZEL EĞT. VE ÖĞR. - UMUT SANAT FİLMCİLİK - UNIVERSAL MC CANN - VERİTAS BİLGİ VE İLETİŞİM HİZ. - WARNER BROS - YALMAÇ ORG.

KURULUŞUNDAN BU YANA **SABAH** GAZETESİ VE OKURLARIMIZA HİZMET ETMEKTEN GURURLUYUZ.

Bu manşetler çok konuşuldu

İlkeli gazeteciliği amaç edinen SABAH yayın hayatına başladığı ilk günden itibaren ses getiren manşetler attı. Hep aynı heyecanla hem Türkiye hem de dünya gündemine damga vuran olayları sayfalarına taşıdı. İşte unutulmaz manşetlerden bazıları

1 Türkiye'nin yakın tarihine damga vuran SABAH, 30. yılında da aynı kararlılıkla yoluna devam ediyor. Teknoloji ve iletişimin günümüzden çok gerilerde olduğu dönemlerde halkın özgür haber almasını

sağlayan yayınlarıyla doğrunun ve vicdanın sesi oldu. Tarihini tozlu sayfalarında unutulacak gerçekleri günyüzüne çıkaran SABAH, toplumun değişim dinamikleri ve taleplerini de yayıncılık ilkelerinin temeli olarak günümüze taşıdı. Acı,

tatlı, neşeli ve hüznü geçen 30 yılda, savaş, barış, başarı ve trajedilerin merkezinde yer aldı. Gazeteciliğin evrensel kurallarından ödün vermeden devam ettiği bu yolda, 30 yıla damga vuran olaylar ve manşetlerden bazıları...

1. 22 Ekim 1985. Yayın hayatına başladı-ğı günden itibaren ses getiren haberlerle imza atan SABAH, kuruluşundan birkaç ay sonra karanlık odakların hedefi oldu. Gazetenin matbaası kurşunlandı.

2. 14 Ağustos 1986. Türkiye'nin siyasi hayatına damgasını vuran 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, o dönem gazetecilere yakalanmamak için sabah çok erken saatlerde denize giriyordu. Demirel'i mayo ile ilk kez görüntüleyen SABAH olmuştu. Demirel'in elleriyle göğüslerini kapattığı fotoğraf hafızalara kazındı.

3. 13 Kasım 1987. Babasının yediği dayanın ardından Erzurum'daki köyünden kaçarak İstanbul'a gelen İbrahim Polat'ın kapıcılıktan milyarderliğe uzanan hikayesi SABAH'ın manşetiydi.

4. 19 Haziran 1988. Türkiye dönemin başbakanı Turgut Özal'a düzenlenen suikast ile çalkalanıyordu. SABAH gazetesi başyazarı Güneri Civaoglu, suikastçıyla konuşan ilk gazeteci idi.

5. SABAH 'Ölümün fotoğrafı' manşetiyle futbolun beşiği İngiltere'de 1989 yılında 94 taraftarın ölümüyle sonuçlanan tribün faciasını okurlarına ulaştırdı.

6. Gazeteciliğin kara günü olarak tarihe geçen günlerden biri daha 8 Mart 1990'da yaşandı. Hain kurşunların hedefi olan gazeteci Çetin Emec hayatını kaybetti.

7. Ortadoğu'da bir dönüm noktası olan 1991 yılında, ABD kuvvetleri Kuveyt'i işgal eden Irak güçlerine karşı hareket başlattı. SABAH orada, olayların merkezindeydi, an be an savaşı bildirdi.

8. Türkiye'de bir dönemi sona erdiren 8. yeni devrin kapılarını aralayan 1991 seçimleri uzun yıllar sürecek koalisyon dönemlerine geçişin habercisiydi.

9. 1992 yılında sokaklarında çöp dağları biriken İstanbul'un fotoğrafları gazete manşetlerinde birinci sıradaydı.

10. Güneydoğu'daki olayları takip etmek amacıyla Cizre'ye giden SABAH gazetesi muhabiri İzzet Kezer, ateş altında görevini yaparken vurularak hayatını kaybetti.

11. İSKİ Genel Müdürü Ergun Göknel'in yolsuzlukları nedeniyle cezaevine girdikten sonraki ilk fotoğrafları SABAH'ın manşetindeydi.

12. Türkiye'nin karanlık tarihinin en önemli olaylarından biri olarak kabul edilen Sivas Madımak'taki olaylarda 35 kişi hayatını kaybetti.

13. Türk siyasetine yön veren isimlerden Turgut Özal kalp krizi sonucu hayatını kaybetti. Unutulmayacaklar arasında adı yazılan Özal'ın vefat sürecini dakika dakika SABAH okurlara aktardı.

14. Ümraniye'de çöp toplama merkezinin de meydana gelen patlamada 70 kişi hayatını kaybetti. 1993 yılının en acı olaylarından biri olan çöp faciası ülkenin ayıbı olarak tarihe geçti.

15. 1994 yılındaki yerel seçimlerde geleceğin Türkiye'sinin ilk işareti veriliyordu. Yerel seçimlerde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olarak seçilen Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin lideri olarak yükselişi siyaset sahnesinin basamaklarını tırmanmaya başladı.

16. 1995 yılının en sarsıcı haberlerinden biri olan Dündar Kılıç'ın kızı Uğur Kılıç'ın vurularak öldürüldüğü olayın fotoğrafı SABAH aracılığıyla okurlara ulaştı.

17. Ödemiş Sabancı bir suikast sonucu hayatını kaybetti. Türkiye olaya ilişkin tüm fotoğrafları ve detayları SABAH'tan takip etti.

18. 20. yy'ın son darbesi olarak kayıtlara geçen 28 Şubat 1997'de tanklar Ankara Sincan'da gövde gösterisi yaptı.

19. Üniforma baskısının siyasete yön veremeye başladığı 1997 yılından sonra kısa dönemli hükümetler devri başladı. 1999 acının kederin ölümünün ve ayrılıkların yılı olarak hafızalara kazındı.

20. Marmara'da yaşanan depremde onbinlerce kişi hayatını kaybetti. Yüzbinler evsiz kaldı.

21. Türk sporunun gurur yılı 2000'de UEFA Kupası Türkiye'ye geldi.

22. Eyüp Mezarlığı'nda katledilen işadamı Üzeyir Garip'in öldürülmesiyle ilgili detaylar SABAH aracılığıyla anlatılıyordu.

Her **SABAH**,
yeni bir başarı
hikayesi demektir
bizim için...

Çünkü biliyoruz ki, başarmak için önce iyi ölçüp
biçmek gerekir. Biz de, markanıza yakışacak en doğru
medya planı için milim milim ölçüyoruz.

SABAH
Gazetesi'nin
30.Yılı'nı kutlarız.

INTEGRATED
COMMUNICATIONS
PLANNING

www.time-tr.com

Golleri ben attım ağabey!

Derbi çıkışı taksiciyi gol attığına inandıramayan Metin Tekin, "Ben UEFA'yım" diyerek, Roma koridorlarına dalan Levent Tüzemen şike teklifini reddettiği için Gürcü mafyasının hedefi olan Erman Toroğlu... İşte SABAH Spor yazarlarının gözünden anılarla son 30 yıl!

ERMAN TOROĞLU

Dolar dolu zarf ve mafya!

Tarih 18 Ağustos 1993. Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda Dinamo Tiflis'in, İrlanda temsilcisi Linfield'i ağırlayacağı maçı yönetmek üzere yardımcılarla beraber o zaman daha bağımsızlığını yeni ilan eden Gürcistan'a hareket ediyoruz.

Maç günü iki kulüp yöneticileriyle birlikte yemek yiyoruz. Yemeğin ardından Tiflis kulübünden bir yetkili ben ve üç yardımcımı arabayla otele bırakıyor.

Otele gelip arabadan inmek üzereyken yetkili elimize birer zarf tutuşturuyor. Ama bana uzatdığı zarfı farklı bir yerden çıkarıyor. Bunu biz inmeden hemen önce yapıyor ki tepki vermeye fırsatımız olmasın. Sonra da uzaklaşıp gidiyor. Araçtan inince açıp bakıyoruz zarfların içi dolar dolu. Yalnız benimki diğerlerine göre biraz daha şişkin. O zaman Gürcistan'da doktorların maaşı 50 dolar. Benim zarfta 3 bin dolar var!

Maçın gözlemcisi de bizimle aynı otelde kalıyor. Hemen yanına gidip zarfları gözlemciye veriyoruz. Paraları görünce adamın nutku tutuluyor ve "Bunlar bende kalsın" diyor. Sonra karar değiştirip bize geri veriyor ve "UEFA bunları sizden isteyecektir" diyor.

Bana "Ne düşünüyorsun?" diye soruyor. "Bu olayı şimdi açıklarsak belki de buradan çıkamayız" yanıtını veriyorum. Bunlar saat 3 gibi yaşananlar ve akşam maç var. Gürcistan Devlet Başkanı Eduard Şevardnadze de akşam maça gelecek.

Maça çıkıyoruz ve Şota ile Arçil'in de oynadığı Tiflis rakibini 2-1 yeniyor.

Gözlemci maçın ardından ülkeyi terk ediyor. Bizse sonraki gün Türkiye'ye dönüyoruz.

Sonra UEFA Zürih'de oturma usulü yaptığı bir toplantıyla Dinamo Tiflis'e bu olay nedeniyle iki sene men cezası veriyor. Orada da çok enteresan diyaloglar yaşandı. Toplantının ardından Tiflis kulübünün yetkilileri otelde üzerime yürüyerek beni tehdit ettiler.

Türkiye'ye döndükten sonra Gürcü mafyası peşime düştü. İşte o günden beri silah taşıyorum. Kullandın mı dersiniz bir gün bile ateş etmedim. Sonra DYP'den milletvekili adayı olduğum için Süleyman Demirel'i çok seven Gürcüler "Bu Demirel'in adamı" diye düşünüp peşimi bıraktılar. Aslında Demirel ile alakam yoktu. Beni siyasete sokan Cavit Çağlar'dı. Bu olaydan sonra dünyaca ünlü *France Football* dergisi beni kapağına taşıyarak, "Dünyada böyle hakemler de varmış" manşetini attı. Bu olay dünyada ses getirdi ama Türkiye'de pek getirmede. Çünkü o dönem maç satışı bizim hakemler arasında çok popülerdi.

1993 yılında işin içinde spor, siyaset, mafya, tabanca, tüfek olan böyle bir olay yaşadım.

“Türkiye'ye döndükten sonra Gürcü mafyası peşime düştü. İşte o günden beri silah taşıyorum ama bir gün bile ateş etmedim”

METİN TEKİN

Golleri ben attım ağabey!

Kendi yaşadığım bir anıyı anlatayım... Beşiktaş'taki ilk maçımnda Donanma Kupası'nda Galatasaray ile karşılaşılıyorduk. Maç 2-2 bitti ve İnönü Stadı'ndan çıkıp Beşiktaş'a doğru yürürken bir taksi yanıma yaklaşıp durdu. Taksi şoförü kafasını camdan çıkartıp bana "Birader, Beşiktaş-Galatasaray maçı kaç kaç?" diye sordu. Cevabım 2-2 oldu. "Beşiktaş'ın gollerini kim attı?" diye soruya devam etti. Ben de "Ben attım abi" dedim. Bunu duyunca çok şaşırın taksici "Sana adam gibi soru soruyoruz kardeşim, neden dalga geçiyorsun?" dedi ve camı kapatıp gitti. O taksicinin koskoca İstanbul'da benim oynadığım ve gollerini attığım maçı gelip bana sorması gerçekten çok enteresandı.

LEVENT TÜZEMEN

I am UEFA! (Ben UEFA'yım)

Tarih: 13 Mart 2002 Yer: Roma Olimpiyat Stadı. Mircea Lucescu yönetimindeki Galatasaray, Şampiyonlar Ligi maçında Roma ile deplasmanda karşılaşılıyor. Maçın hakemi ünlü İsveçli Anders Frisk. Mondragon, Fleurquin, Victoria ve Perez'in kiralık oynadığı G.Saray, Roma önünde ilk yarı Ümit Karan'ın golüyle 1-0 öne geçiyor. Savunma ustası Lucescu bir kez hata yapıyor. Brezilya Milli Takımı'nın kaptanı ve ünlü sağ bek Cafu asırtma bir vuruşla Mondragon'u ahlıyor ve skoru 1-1'e getiriyor.

Hakem Frisk maç boyu Romalı oyuncuların provokasyonlarına prim vermiyor, adam gibi maç yönetiyor ve G.Saray Roma'da Capello'nun oyuncularına futbol dersi vererek puanla İstanbul'a dönüyor. Ancak maç bitiminde beraberliği içlerine sindiremeyen Romalılar ve güya güvenliği sağlayacak olan Roma taraftarı polisler G.Antespor'da da oynayan Romalı Lima'nın provokasyonu G.Saraylı oyuncularını tartaklıyorlar. Bu arada Capello Lucescu'nun saçını çekiyor. Bunların hepsini tribünden net olarak gördüm.

Maç sonu otele dönmek için arabada Can Bartu ile bekliyorduk ama kimse soyunma odasından çıkmıyordu. Üzerimde amblemi olan lacivert bir ceketim vardı ve bu ceket o gün UEFA temsilcilerinin giydiği ceketini andırıyordu. Gecikmeyi ve içeride yaşananları merak ediyordum. Oyuncuların çıktığı kapıya gidip içeri girmeyi denedim. Görevliler "Giremezsiniz" dediler. Ben de "I am UEFA" deyip kapıdan daldım

vardı ve Brezilyalı ağılıyordu. Emre Aşık'ın yediği yumruktan elmacık kemiği şişmişti. Yönetici Fatih Altaylı futbolcuları nezarete götürmeye çalışan polisler karşı şiddetle direniyordu.

G.Saray soyunma odasının kapısı bir anda futbolcuları polise vermek adına kilitlendi. O arada rahmetli Dış İşleri Bakanı İsmail Cem arandı. Cem devreye girdikten sonra olaylar yatıştı. Pasaportlar verilmedi. Sahadaki ve soyunma odasındaki en güzel görüntüleri rahmetli Süleyman Gültekin çekmişti ve olaylar SABAH gazetesinin birinci sayfasında manşetten verildi.

GÜRCAN BİLGİÇ

Ağlatan veda, bölüm 2!

Fenerbahçe Mustafa Denizli ile şampiyonluk virajındaydı. Samsun deplasmanında kazandıkları anda Galatasaray'ın dört yıllık tahakkümü-nü bitireceklerdi.

Aziz Yıldırım, 2000 Avrupa Şampiyonası'nda çeyrek final oynayan Milli Takım'ın teknik direktörü Mustafa Denizli'yi takımın başına getirmiş ve 70 milyon dolarlık bir transfer harcaması ile çok önemli oyuncular kadroya katmıştı. Bunun semeresini almak üzerelerdi. Ancak Aziz Yıldırım, aradan geçen yıllarda yıpranmıştı. Son haftaya girilirken Mustafa Denizli ile dertleşip ağlayarak şampiyonluk sonrasında başkanlığa devam etmeyeceğini söylemişti. Kader birliği yapan ikilinin, son maç öncesindeki sırrı buydu. Ama üçüncü şahıslara bu olay gitti.

Oradan da bizim kulağımıza geldi.

Fenerbahçe ertesi gün şampiyonluk maçına çıkacaktı. Dönemin SABAH Spor Müdürü İbrahim Seten ile haberi tartıştık. Maç günü yayınlayıp yayınlamamak konusunda çok düşündük. Sonrasında bu noktaya kadar gelen bir ekibin, böyle bir haberdan etkilenmeyeceğini düşündük. Daha büyük zorlukları aşmışlardı.

Maç günü, "Ağlatan veda" başlığı ile Aziz Yıldırım'ın ayrılacağını duyurduk. Ortalık karıştı elbette. Başta haberi atlayan tecrübeli gazeteci ağabeylerimiz, çevresindeki yöneticilere "gaz" veriyorlardı. Aziz Yıldırım, Büyük Samsun Otel'i'ndeki odamın kapısında belirdi. Şaşırdım elbette. Bu haberin maç gününde yayınlanmasına sinirlenmiştim. Cömert Aslan ile birlikte dinledik kendisini. O güne dair dedikodularda bağırıp, çağır-dığı, hatta darp ettiği söylendi. Ama "lan" bile demedi. Kendisini sakinleştirip, niye yazdığımı-zı anlatmaya çalıştık.

Maç 3-1 bitti. Fenerbahçe şampiyon oldu. Yine de haberin yankıları devam ediyordu. Habere tepki vardı ama yalanlama yapamadılar. Üç gün sonra Şansal Büyüka ile Show TV'de programa çıktı Aziz

Yıldırım. Seneyi anlattıktan sonra "ağlayarak" başkanlığı bırakacağını açıkladı. Daha sonra müdür-lüğümüzü de yapacak olan Emrah Kayahoğlu, gecenin 12'sinde ekibi toplayıp, gazeteyle geldi ve sayfa-yı yeniden yaptı. Başlık: "Ağlatan veda 2" idi.

ÖMER ÜRÜNDÜL

Kendimi stüdyoda buldum!

Üçüncü olduğumuz Dünya Kupası'nda yorumladığım Türkiye-Senegal milli maçında İlhan Mansız'ın golünden sonra kendimi kaybettim. Karşılaşmanın ardından stüdyoda canlı yayına katılacaktım ve yayın yaptığımız yerle arasında mesafe vardı. Ben 10 dakika boyunca hiçbir şey hatırlamıyordum. Gözlerimi açtığımda arkadaşlar beni stüdyoya getirmiş ve yayına hazır halde koltuğa oturtmuştu. Benim için unutulmaz bir anı.

BÜLENT TİMURLenk

Zola Fenerbahçe'de(!)

2000 yılında Fenerbahçe'nin İtalyan forvet Zola'ya talip olduğu dedikodusu vardı. Zola'ya ulaşmamız lazım. Menajerine ulaşabilmek için İtalyan gazetecilerden yardım istedik. Elbette Zola haberini paylaşarak. Menajerin numarası karışığında Zola-Fenerbahçe haberini koparan gazeteci, "Fenerbahçe'nin o kadar parası var mı?" diye sordu. "Ne demek o kadar parası var mı? Aziz Yıldırım isterse Zola ile Di Matteo ve Poyet'i de alır" dedik, kapatık telefonu. Ertesi gün *La Gazzetta dello Sport* haberi verdi. İki gün sonra bir spor gazetesinin birinci sayfasında tek bir haber ve üç futbolcunun poster gibi fotoğrafları vardı. Manşette: "Zola, Di Matteo ve Poyet Fenerbahçe'de" yazıyordu. Kaynakları sağlamdık: İtalyan medyası! Hiçbiri İstanbul'a gelmedi ama F.Bahçe'nin parası vardı, biz doğruyu söylemiştik, İtalyan işine geleni yazmıştı.

“Yıldırım isterse Zola, Poyet ve Di Matteo'yu da alır dedik, kapatık telefon. Ertesi gün La Gazzetta dello Sport haberi verdi.”

SABAH devrimdir

MURAT ÖZBOSTAN

TAM 18 yıldır gururla hizmet ettiğim SABAH gazetesinin 30. yılında da bulunmak benim için ayrı bir mutluluk ve şereftir. Benim için SABAH bir devrimdir... Bir isyandır, bir sestir, bir haykırıdır... 30 yıldır Türk basınına değer katan bir markadır... Hızlı, doğru ve dürüst bilgiye ulaşmanın kalbidir. Etik değerlere bağlı kalan ender gazetelerden biridir... Nice yıllara SABAH...

Lütfen sayfayı çevirin →

UM Türkiye, Sabah Gazetesi'nin 30. Yaşını Kutlar.

Sabah ile yıllardır müşterilerimizin sesini milyonlara duyuruyoruz.
Birlikte daha nice senelere...

Fatih Terim ile Arda gönüllerin şampiyonu

Önce Türk futbolu ardından dünya futbolu... Unutulmaz maçlar, kupalar, sevinçler ve üzüntüler. SABAH Spor yazarları, son 30 yılın 'en'lerini seçti. Hangi gol, hangi maç, hangi futbolcu, hangi kupa ve gelecek 10 yıla notlar...

	Erman Toroğlu	Metin Tekin	Ahmet Çakar	Levent Tüzemen	Murat Özbostan	Ömer Üründül	İskender Günen	Gürcan Bilgiç	Bülent Timurlenk
Türk futbolunda en büyük başarı?	G.Saray'ın UEFA ve Süper Kupa kazanması ve Milli Takım'ın dünya üçüncülüğü	G.Saray Futbol Takımı'nın UEFA Kupası'nı kazanması	Galatasaray'ın UEFA Kupası'nı kazanması	Galatasaray'ın UEFA Kupası kazanması ve Milli Takım'ın dünya üçüncüsü olması	G.Saray'ın UEFA Kupası'nı kazanması.. Milli Takım'ın dünya üçüncülüğü	Milli Takım'ın dünya üçüncülüğü	Ay yıldızlı takımın Dünya ve Avrupa üçüncülükleri	Milli Takım'ın Dünya üçüncülüğü ve G.Saray'ın UEFA Kupası'nı kazanması	Galatasaray'ın UEFA Kupası-Dünya Kupası'nda A Milli Takım'ın üçüncülüğü
Türk futbolunun en iyi takımı?	Galatasaray	Beşiktaş	Galatasaray	Galatasaray	Galatasaray	Galatasaray	Galatasaray	Galatasaray	Galatasaray
Türk futbolunda en iyi yerli futbolcu?	Arda Turan	Sergen Yalçın	Arda Turan	Arda Turan	Arda Turan	-	Arda Turan	Rıdvan Dilmen, Aykut Kocaman, Tanju Çolak	Arda Turan
Türk futbolunda en iyi yabancı futbolcu?	Gheorge Hagi	Gheorge Hagi	Gheorge Hagi	Prekazi, Hagi, Alex	Hagi, Alex	Gheorge Hagi	Alex, Hagi, Şota	Hagi, Alex	Gheorge Hagi
Türk futbolunda en büyük üzüntü?	Şu andaki içler acısı durum	Samsunspor trafik kazası	Samsunspor'un 1989 yılında geçirdiği trafik kazası	1989 yılında Samsunspor'un trafik kazası geçirmesi	3 Temmuz şike süreci. F.Bahçe'ye yapılan silahlı saldırı	Samsunspor'un geçirdiği trafik kazası	Samsunspor'un geçirdiği trafik kazası	Samsunspor'un trafik kazası	Samsunspor'un trafik kazası
Türk futbolunda en büyük hayal kırıklığı?	-	3 Temmuz süreci ve şike iddiaları	Şike olayı (3 Temmuz süreci)	3 Temmuz sürecinde yaşananlar ve alınan cezalar.	Gidemediğimiz her Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonası	Şike soruşturması ve Letonya'ya elenişimiz	Şike olayı	Letonya'ya elenişimiz	2002 Dünya Kupası sonrasında 2004 ve 2006'ya gidememek.
Türk futbolunda en büyük devrim?	Özerkleşme. Ama şu anda özelleşmeye döndü!	-	Futbol Federasyonu'nun özerkleşmesi	Futbolun özerk olması. Turгут Özal sayesinde çim sahaların çoğalması.	Sınırsız yabancı kararı	Özerklik	Futbolun özerk hale gelmesi ve yeni yabancı kuralı	Denizli ile G.Saray'ın Şampiyon Kulüpler Kupası'nda yarı finali	Tesislerindeki çim sahalar ve şerefli mağlubiyetler devrinin kapanması.
Türk futbolunda en iyi stadyum?	Çok iyi diyebileceğim bir stat yok	Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu	F.Bahçe Şükrü Saracoğlu Stadi	TT Arena	Atatürk Olimpiyat Stadi	Şükrü Saracoğlu	Şükrü Saracoğlu	İnönü Stadi (Eski hali) Şükrü Saracoğlu	Şükrü Saracoğlu TT Arena
Türk futbolunda en iyi hakem?	Doğan Babacan	Cüneyt Çakır	Cüneyt Çakır	Cüneyt Çakır	Cüneyt Çakır	Cüneyt Çakır	Cüneyt Çakır	Erman Toroğlu	Ahmet Çakar
Türk futbolunda en iyi T.Direktör?	Fatih Terim	Fatih Terim	Fatih Terim	Fatih Terim	Fatih Terim, Şenol Güneş	Fatih Terim	Mustafa Denizli, Fatih Terim ve Şenol Güneş	Mustafa Denizli, Fatih Terim	Fatih Terim
Türk futbolunda en başarılı başkan?	Faruk Süren	Süleyman Seba	Süleyman Seba	Süleyman Seba ve Faruk Süren	Süleyman Seba, İlhan Cavcav	Şenes Erzik	Süleyman Seba	Faruk Süren, Süleyman Seba	Faruk Süren, Süleyman Seba
Türk futbolunda unutulmaz maç?	Galatasaray'ın 5-0 kazandığı Neuchatel Xamax maçı	G.Saray-Neuchatel Xamax maçı ve 2008'de milli takımımızın Çek ve Hırvatistan maçları	Galatasaray-Arsenal	Galatasaray-Arsenal, G.Saray-Real Madrid (Avrupa Süper Kupa) Türkiye-Hırvatistan	Galatasaray'ın 5-0 kazandığı Neuchatel Xamax maçı	Senegal maçımız. Hırvatistan maçımız, Galatasaray-Arsenal UEFA finali	Hırvatistan milli maçı	Türkiye-Hırvatistan	Arsenal-Galatasaray
Dünyada en iyi takım?	Barcelona	Barcelona	Barcelona	Barcelona	Real Madrid	Barcelona	Barcelona	Real Madrid, Manchester United	Real Madrid Barcelona
Dünyada en iyi teknik direktör?	Mourinho	Johan Cyruff	Jose Mourinho	Carlo Ancelotti, Sir Alex Ferguson, Mourinho	Sir Alex Ferguson	Sir Alex Ferguson	Guardiola	Alex Ferguson, Bobby Robson, Jose Mourinho	Pep Guardiola Alex Ferguson
Dünyada en iyi futbolcu?	Açık ara Maradona	Lionel Messi	Lionel Messi	Messi, Maradona, Zidane, Ronaldo, Cristiano Ronaldo	Lionel Messi	Maradona, Messi, Ronaldo, Robben	Maradona, Messi, Brezilyalı Ronaldo	Maradona, Platini, Messi	Maradona
Dünyada en iyi 11?	Neuer, Cafu, Puyol, Ramos, Carlos, Zidane, Maradona, Robben, Cristiano Ronaldo, Messi, Ibrahimovic	Schemeichel, Cafu, Stam, Baresi, Maldini, Maradona, Zidane, Xavi, Messi, Cristiano Ronaldo, Van Basten	Schmeichel, Cafu, Baresi, Cannavaro, Maldini, Messi, Maradona, Zidane, Iniesta, Cristiano Ronaldo, Brezilyalı Ronaldo	Buffon, Cannavaro, Puyol, Cafu, Roberto Carlos, Iniesta, Zidane, Cristiano Ronaldo, Maradona, Messi, Ronaldo	Neuer, Cafu, Cannavaro, Maldini, Roberto Carlos, Zidane, Xavi, Figo, Messi, Maradona, Van Basten	Schmeichel, Cafu, Baresi, Maldini, Carlos, Xavi, Zidane, Seedorf, Ronaldo, Messi, Maradona	Neuer, Cafu, Baresi, Sergio Ramos, Roberto Carlos, Xavi, Iniesta, Zidane, Messi, Maradona, Ronaldo	Neuer, Lahm, Baresi, Maldini, Carlos, Pirlo, Gascoigne, Lampard, Ronaldinho, Shevchenko, Messi	Neuer, Cafu, Cannavaro, Maldini, Roberto Carlos, Zidane, Pirlo, Figo, Messi, Maradona, Raul
Dünyada unutulmaz maç?	İstanbul'daki Liverpool-Milan Şampiyonlar Ligi finali	1999 Şampiyonlar Ligi finali: Manchester United-Bayern Münih	1999 Şampiyonlar Ligi finali Manchester United-B.Münih (2-1)	Almanya'nın 2014 Dünya Kupası'nda ev sahibi Brezilya'yı 7-1 yendiği maç	İstanbul'daki Liverpool-Milan 2005 Şampiyonlar Ligi finali	2005 İstanbul'daki Liverpool-Milan Şampiyonlar Ligi finali	7-1 Almanya-Brezilya	R. Madrid'in Gladbach'ı 5-1 dönüşü 4-0'la yenmesi, GS'nin Xamax'ı elemesi	Brezilya: 1 - Almanya: 7 (2014 Dünya Kupası)
Türk sporunda en başarılı takım?	Efes Pilsen, Vakırfbank Kadın Voleybol Takımı, G.Saray Bayan Basketbol Takımı	G.Saray Kadın Basketbol ve Kadın Voleybol Milli Takımı	Galatasaray	Galatasaray	Basketbol A Milli Takımı, Vakırfbank, Eczacıbaşı	Basketbol Milli Takımı	Efes Pilsen	Efes Pilsen	Fenerbahçe Kadın Voleybol Takımı G.Saray Kadın Basketbol Takımı, Efes Pilsen
Türk sporunda en başarılı sporcu?	Naim Süleymanoğlu	Mehmet Okur, Neslihan Demir	Naim Süleymanoğlu	Naim Süleymanoğlu ve Halil Mutlu	Naim Süleymanoğlu, Halil Mutlu	Naim Süleymanoğlu	Naim Süleymanoğlu	Mehmet Okur	Mehmet Okur, Naz Aydemir Akyol
Türk sporunda en başarılı federasyon başkanı?	Hem basket hem voleybolu öyle veya böyle bu duruma getiren bütün başkanlar başarılı.	Şenes Erzik	Yok	-	Turgay Demirel	Şenes Erzik	Turgay Demirel	Eski basketbol federasyonu başkanı Osman Solakoğlu	Yok
Türk sporunun en büyük başarısı?	Basketbolda dünya ikinciliği ve futbolda dünya üçüncülüğü	Basketbol dünya ikinciliği Avrupa üçüncülüğü ve GS'nin UEFA şampiyonluğu	Basketbolda dünya ikinciliği	Futbolda dünya üçüncülüğü, basketbolda dünya ikinciliği, Galatasaray'ın UEFA Kupası	Basketbolda dünya ikinciliği. Voleybolda Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu	Futbolda dünya üçüncülüğü, basketbolda dünya ikinciliği, Galatasaray'ın UEFA Kupası kazanması.	Basketbol Takımının dünya ikinciliği	Basketbolda dünya ikinciliği ve Dünya üçüncülüğü	2010 Dünya Şampiyonası'nda ABD ile final oynayan 12 Dev Adam
Önümüzdeki 10 yılda Türk futbolunda neyi değiştirirsiniz?	Yöneticilerin zihniyeti ve karakterini	Atletizm ve halterdeki doping skandalları	Sporu okullara çok daha yoğun şekilde sokardım.	Kulüpler dernek statüsünde yönetilmemeli. Kulübü zarar ettiren başkan ve yöneticiler bu zararları ya cebinden karşılamalı ya da mahkemede hesap vermeli.	Yöneticilerin zihniyeti ve karakterini... Taraftara da fair-play ruhunu damarlarına enjekte etmeyi.	-	Kulüplerin dernekler yasasıyla yönetilmesini değiştirerek daha şeffaf bir yapıya kavuşmasını sağladım.	Kulüplerin dernekler kanunundan çıkartılıp şirket haline gelmelerini sağlamak isterdim.	Kombine ve bilet fiyatlarını düşürür, yetenekli çocukların tüm eğitim hayatını bursla garanti altına alırdım.

BAŞARININ

30
YILI

VERİTAS MEDIA
AİLESİ OLARAK

Sabah Gazetesi'nin

— 30. YILINI —

KUTLARIZ

veritas|media

BİRLİKTE,
HER GÜN
DAHA İYİYE...

TURKCELL